

Ανάλυση του νέου αντιασφαλιστικού εκτρώματος

ΣΕΛΙΔΕΣ 8-9, 11

Εκτός από το Ασφαλιστικό
Ερχονται και νέα
αντιλαϊκά μέτρα
ΣΕΛΙΔΑ 16

Και στο βάθος...
οικουμενική
ΣΕΛΙΔΑ 3

Κάτω τα χέρια
από τους πέντε
αγωνιστές
φοιτητές
ΣΕΛΙΔΑ 12

Δ. Κουφοντίνας
Δεν υπογράφω
δήλωση
μετάνοιας!
ΣΕΛΙΔΑ 13

Παλαιστίνη
Για τέταρτο μήνα
συνεχίζεται η
εξέγερση
ΣΕΛΙΔΑ 5

1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

αρ. φύλλου 852 - 9 Γενάρη 2016

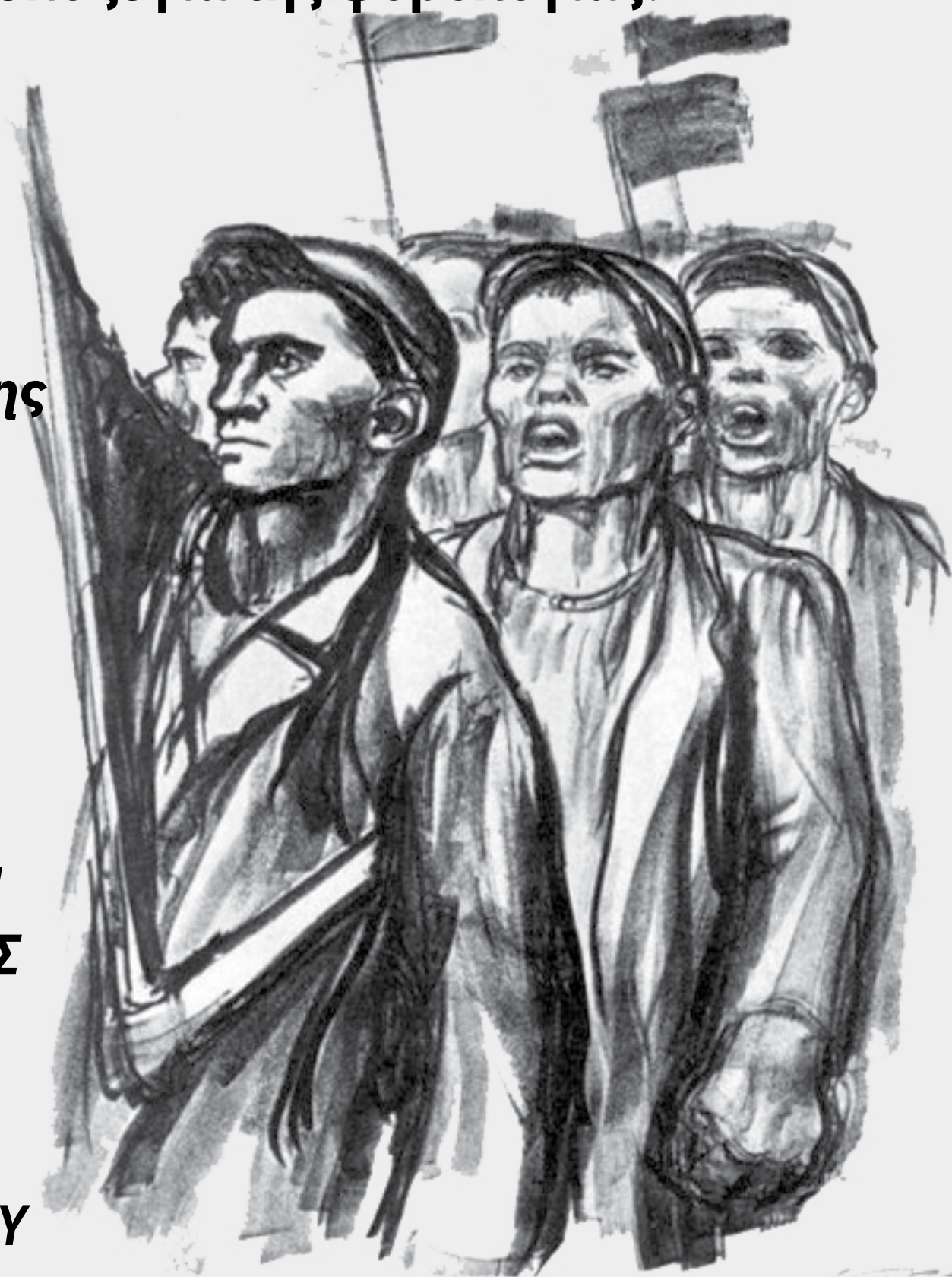
www.eksegersi.gr

**Εμείς παράγουμε όλο τον κοινωνικό πλούτο.
Εμείς είμαστε τα υποζύγια της φορολογίας.**

ΑΠΑΙΤΟΥΜΕ

**Πλήρη ασφάλιση
για όλους
και πλήρη
χρηματοδότησή της
από τους
καπιταλιστές και
το κράτος τους.**

**ΤΗΝ ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ
ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ
ΠΡΟΩΘΕΙ Η
ΣΥΓΚΥΒΕΡΝΗΣΗ
ΤΣΙΠΡΑ-ΚΑΜΜΕΝΟΥ**

ΝΑ ΜΗΝ ΠΕΡΑΣΕΙ

Scripta... Verba...

Το κλειδί είναι πλέον να προχωρήσουν οι μεταρρυθμίσεις. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή εξακολουθεί να στέκεται στο πλευρό της Ελλάδας παρέχοντας τεχνική και άλλη βοήθεια σε κάθε βήμα του ταξιδιού αυτού που θα είναι μεγάλο.

Ζαν-Κλοντ Γιούνκερ

Μεγάλο θα είναι το «ταξίδι» προειδοποιεί ο Γιούνκερ. Πολλά-πολλά χρόνια σκληρής λιτότητας και κινεζοποίησης.

Εχουμε δηλώσει ότι η κυβέρνηση δεσμεύεται πολιτικά από τα αποτελέσματα του διαλόγου, που θα γίνεται παράλληλα με τις συζητήσεις που θα έχουμε με τους θεσμούς σχετικά με την επικαιροποίηση της Εκθεσης του ΟΟΣΑ.

Νικόλαος Φίλης

Συριζαϊκός τρόπος για να πουν ότι τις αλλαγές στην εκπαίδευση θα τις καθορίσει η τρόικα, βάσει της Εκθεσης του ΟΟΣΑ, ενώ ο εσωτερικός «διάλογος» θα λειτουργήσει ως φερετζές.

Δέκα μήνες «πρώτη φορά Αριστερά» στην παιδεία, δέκα μήνες λυσσαλέας επίθεσης σε καθετί αξιολογικό και εν τέλει λαϊκό.

Αννα Διαμαντοπούλου

Τα κουρέλια τραγουδούν ακόμα...

[Εάν η τρόικα επιμένει στις θέσεις της για το Ασφαλιστικό] η κυβέρνηση θα μιλήσει με την κοινωνία, θα συμβουλευτεί την κοινοβουλευτική διαδικασία και θα θέσει το ζήτημα στα Ευρωπαϊκά Όργανα και αν χρειαστεί στο Eurogroup και στο Συμβούλιο Κορυφής της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Σωκράτης Φάμελλος

Από τους λίγους συριζαίους που θεωρεί ότι αυτό το παραμύθι πιάνει ακόμα. Το ερώτημα είναι αν θα προλάβει να υφυπουργοποιηθεί σε ανταμοιβή των υπηρεσιών του.

Το ΠΑΣΟΚ τους προσφέρει ένα μεγάλο διαπραγματευτικό ατού. Λέμε όχι στη μείωση των συντάξεων, όχι στην αύξηση των εισφορών που υπονομεύει την ανάπτυξη και τις θέσεις εργασίας. Λέμε ναι στην αύξηση των πόρων του Ασφαλιστικού με μέρος των εσόδων από τις αποκρατικοποιήσεις.

Φωτεινή Γεννηματά

Ετοιμο για οικουμενική κυβέρνηση το ΠΑΣΟΚ.

Ημασταν και είμαστε παρόντες για τα σημαντικά. Να συνεννοηθούμε πώς θα σωθεί η χώρα. Όχι να συνεννοηθούμε πώς θα είναι το κάδρο της οικογενειακής φωτογραφίας του πολιτικού συστήματος. Στα θεάματα λοιπόν και στις παράτες να μην μας υπολογίζουν.

Σταύρος Θεοδωράκης

Συμμετοχή στην κυβέρνηση θέλει ο ποταμίσκος, όχι να γίνεται γλάστρα του κάθε Κατρούγκαλου.

ΡΙΠΕΣ

◆ Καλή αγωνιστική χρονιά να 'χουμε
◆ Η ευχή, βέβαια, από μόνη της δε λέει τίποτα
◆ Συν Αθηνά και χείρα κίνει, έλεγαν οι αρχαίοι Έλληνες
◆ Κι επειδή η Αθηνά είναι απλώς άγαλμα, μας μένει η «χείρα»
◆ Η κλεψύδρα για το Ασφαλιστικό τελειώνει
◆ Κι αν δεν παρέμβει η «χείρα» του εργατικού κινήματος, ο εφιάλτης θα γίνει πραγματικότητα
◆ Η χρονιά της μαϊμούς είναι το 2016, σύμφωνα με το παλιό κινέζικο ημερολόγιο
◆ Στην Ελλάδα η χρονιά της μαϊμούς ήταν το 2015
◆ Το δεξί χέρι του Φορτσάκη επελέγη για το πόστο του γενικού γραμματέα Δημοσίων Εσόδων
◆ Για να καταλάβουν και όσοι δεν το κατάλαβαν «ποιοι κυβερνά αυτό τον τόπο»
◆ Την τρόικα εννοούμε, όχι τον ασήμαντο Φορτσάκη
◆ Ποιος θα το έλεγε ότι ο Σαμαράς θα υποστήριζε έναν Μητσοτάκη για την αρχηγία της ΝΔ
◆ Από το Μάη του 2016, τρανσέ-

ζουαλ θα μπορούν να υπηρετούν νομίμως στον αμερικάνικο στρατό
◆ Μόνο ο πρόεδρος Πάνος έμεινε να κρατάει ψηλά τη σημαία της βαρβατίλας
◆ Ενοχλήθηκε, λέει, ο πρόεδρος Πάκης, επειδή κυκλοφόρησε φωτογραφία του από τη φιλανθρωπικού χαρακτήρα επίσκεψη που έκανε στο Περιστέρι
◆ Τότε γιατί στήθηκε μπροστά στο φακό και ποζάρισε;
◆ Παραείναι λίγος ο μετρ του δημοσιοσχετισμού Πάκης για να μας δουλέψει
◆ Διασκεδάξει με τα σενάρια περί συγκυβέρνησης με τον Λεβέντη, δηλώνει ο Τσίπρας
◆ Ο μέντοράς του ο κυρ-Αλέκος άλλα μας είπε προ ημερών
◆ Οπότε, ο μόνος που γελάει είναι ο Λεβέντης
◆ Όχι απλώς γελάει, αλλά είναι τρισευχισμένος
◆ Από γελωτοποιός της trash tv έχει μετατραπεί σε κορυφαίο πολιτικό πρόσωπο
◆ Και βέβαια, οι παλιοί φαν των μεταμεσονύχτιων εκπομπών του Λεβέ-

ντη ζουν με μια προσδοκία
◆ Πότε θα τα ξαναπάρει στο κρανίο και θ' αρχίσει να κραυγάζει «ζώα», «να πάθουν όλοι καρκίνο» και τα παρόμοια
◆ Γ' αυτές τις εκρήξεις τον αγάπησαν, αυτές περιμένουν να ξανακούσουν
◆ Γιατί μέχρι στιγμής τους έχει ξενερώσει
◆ Ανοίγματα, όμως, κάνει και ο συγκυβερνών πρόεδρος Πάνος
◆ Ποιοι φοβάται ότι θα του φύγουν;
◆ Ο ίδιος, πάντως, δηλώνει ότι θα στηρίξει τον Τσίπρα μέχρι το τέλος
◆ Τον πιστεύουμε
◆ Όταν έχεις ικανοποιήσει το μεγαλύτερο παιδικό σου όνειρο, δεν το αφήνεις να σου φύγει
◆ Ξέρεις τι είναι να φοράς το μπουφάν παραλλαγής και να παρελώνουν μπροστά σου τα στρατά;
◆ Ο ακροδεξιός εσμός των ρασοφόρων ασχμονεί καθ' έξιν
◆ Ουδεμία έκπληξη από τη λύσσα που βγάζουν ορισμένοι δεσποτάδες
◆ Στυλοβάτες του μοναρχοφασισμού υπήρξαν πάντο-

τε
◆ Εκπτώτος από το 2009 ο «πολύς» Ρακιντζής
◆ Ο διώκτης των δημόσιων υπάλληλων
◆ Παράνομος ο μέγας υπερασπιστής της νομιμότητας!
◆ Αυτό σημαίνει ότι επί εξίμισι χρόνια εισέπραττε τζάμπα τα λεφτά
◆ Τα οποία πρέπει να επιστρέψει, βεβαίως, ως αχρεωστήτως καταβληθέντα
◆ Μην ξεχαστούμε, εντάξει;
◆ Και καλά οι πρασινογάλαζες κυβερνήσεις, ο ΣΥΡΙΖΑ όμως γιατί τον κρατούσε στη θέση του;
◆ Και μη μας πουν ότι δεν πρόλαβαν, γιατί τη Σαββαΐδου μια χαρά την ξεφορτώθηκαν
◆ Ποια είναι η φιλοσοφία του «ασφαλιστικού Κατρούγκαλου»;
◆ Η ίδια ακριβώς με το «ασφαλιστικό Λοβέρδου»
◆ Με χειρότερηση όλων των αριθμητικών παραμέτρων, έτσι που οι άθλιες συντάξεις να γίνουν αθλιότερες
◆ Όπως είχε προειδοποιήσει η «Κόντρα»
◆ Όπως λέει το έγγραφο Τσίπρα στις 22.6.2015

ΕΠΙΤΟΥΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

Κ Οι παλιές αγάπες, αυτές που σφυρηλατήθηκαν πέριξ της πλατείας Κολωνακίου στα πέτρινα χρόνια του πάλαι ποτέ «εσωτερικού», δεν πετιούνται στα σκουπίδια. Γ' αυτό και ο Νίκος Φίλης κάνει ρελάνς στην παρέα του Μαξίμου, που μέσω Φλαμπουράρη παίζει το χαρτί «Λεβέντης», από τη μια απαξιώνοντας τον Λεβέντη («το “φαινόμενο Λεβέντη” διαθέτει διάρκεια και ανθεκτικότητα, που οφείλεται στην κρίση της πολιτικής και στην ανάδυση σχημάτων στα οποία κατευθύνεται η επικίνδυνη κατάσταση της α-πολιτικής») και, από την άλλη, ζητώντας από τον ΣΥΡΙΖΑ, ενόψει του επικείμενου συνέδριού του, «να απευθυνθεί στην αντιεμφιλεύθερη Κεντροαριστερά και σε σοσιαλδημοκρατικές δυνάμεις που παραμένουν πολιτικά ανένταχτες». Το πιάσατε το υπονοούμενο, ασφαλώς. Για τον κυρ-Φώτη τον Κουβέλη δουλεύει ο σύντροφος από τα παλιά.

Κ «Τα ψεύτικα τα λόγια τα μεγάλα φτερούγισαν και το 2015 πάνω από τα κεφάλια των φίλων της ΑΕΚ που απαντέχουν για ένα δικό τους γήπεδο. Κάτι τα εμπόδια από τον δήμο, κάτι τα υλικά οικοδομών που ακρίβυναν, το όραμα της “Αγία-Σοφιάς” παραμένει όραμα με βάθος χρόνου απροσμέτρητο. Για την ώρα, τα οστά του Ιουστινιανού αναπαύονται εν ειρήνη. Αργεί, καταπώς φαίνεται, ο άνθρωπος που θα

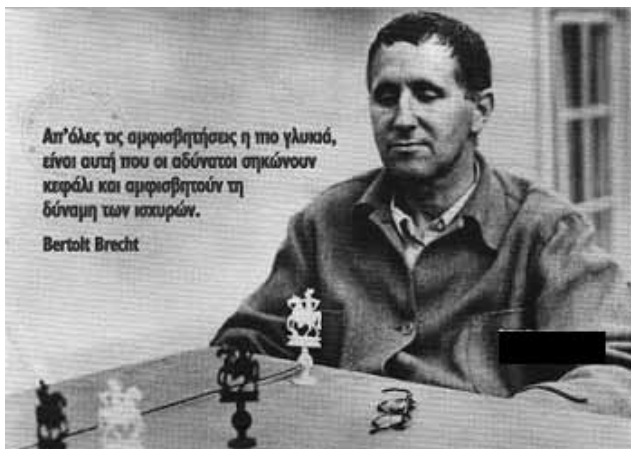
αναφωνήσει “Νενίκηκά σε, Ιουστινιανέ”!». Από αφιέρωμα του αθλητικού ένθετου των «Νέων» στα γεγονότα του 2015, με τίτλο «Εκείνοι που σκόρπισαν τον χρόνο μας». Τον έχουν πάρει για τα καλά χαμπάρι τον γατούλη που παριστάνει τον τίγρη.

Κ Η καλύτερη ευχετήρια κάρτα που πήραμε στο ηλεκτρονικό ταχυδρομείο της «Κόντρας». Πόσο επίκαιρα

ηχούν τα λόγια του Μπρεχτ...

Κ Το είδαμε κι αυτό από την «παιδική χαρά» του ΣΥΡΙΖΑ. Εφτιαξαν ένα e-mail μιας χρήσης (nonpaper16@gmail.com) και έστειλαν σε όλα τα ΜΜΕ το σχέδιο του Ασφαλιστικού, που λίγο προηγουμένως ο Κατρούγκαλος είχε δώσει στους αρχηγούς των κοινοβουλευτικών κομμάτων. Στην κορυφή του πολυσέλιδου εγγράφου γράφει... «Απόρρητο»! Απόρρητο ένα έγγραφο που οι ίδιοι φρόντισαν να διαρρυσουν μ' αυτόν τον τρόπο. Ο Κατρούγκαλος, μάλιστα, παριστάνοντας τον

ανήξερο και τον ξαφνιασμένο, δήλωσε βγαίνοντας από το προεδρικό μέγαρο όπου συναντήθηκε με τον Παυλόπουλο: «Είδα, δεν έχω ελέγξει ακόμα να δω αν η διαρροή αυτή είναι πράγματι του νομοσχεδίου, ότι σε αρκετά μέσα αναπαράγεται». Νομίζει ότι απευθύνεται σε ηλίθιους; Τι νόημα έχει ένα σχέδιο που δεν έχει συμφωνηθεί με την τρόικα; Κανένα. Τότε γιατί το διέρρευσαν μ' αυτόν τον τρόπο, που δεν έχει ξαναυπάρξει; Για να πουν μετά, ότι αυτοί είχαν τις καλύτερες προθέσεις, το πάλεψαν, αλλά η τρόικα ήταν ανένδοτη και η αντιπολίτευση δε βοήθησε.

“

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Το 2015 που φεύγει θα μείνει στην ιστορία ως το έτος του αγώνα και της αλληλεγγύης (...) Το 2016 που έρχεται θα είναι το έτος της ανάκαμψης και της ανασυγκρότησης. Η χρονιά που θα σηματοδοτήσει την οριστική έξοδο από την οικονομική κρίση και, μαζί, το τέλος της επιτροπείας και την ανάκτηση της εθνικής μας κυριαρχίας.

Αλέξης Τσίπρας

”

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

9/1: Παναμάς: Ημέρα μαρτύρων 9/1/1883: Δίκη 68 αναρχικών, πενταετής φυλάκιση στον Κροπότκιν (Λιόν)
9/1/1971: «Νύχτα κρυστάλλων» (Γερμανία)
10/1/1989: Πυροβολείται στα πόδια ο εισαγγελέας Κωνσταντίνος Ανδρουλιδάκης (17N)
11/1: Τσαντ: Ημέρα ανεξαρτησίας (1960), Αλβανία: Ημέρα δημοκρατίας (1946), Μαρόκο: Ημέρα маниφέστου ανεξαρτησίας-αντίστασης, Νεπάλ: Ημέρα ενότητας
11/1/1979: Επικήρυξη ακροδεξιών βομβιστών Ν. Παναγόπουλου και Αντ. Πρωτοπαπά με 1.000.000 δρχ.
11/1/1994: Ο αστυνομικός Ευάγγελος Λαγογιάννης σκοτώνει τον 28χρονο μουσικό Θωδωρή Γιάκα επειδή αρνήθηκε να σταματήσει για εξακρίβωση στοιχείων
11/1/2013: Εμπρηστικές επιθέσεις σε

σπίτια πέντε δημοσιογράφων (Γ. Οικονομέα, Α. Λιάρου, Π. Καρσιώτη, Α. Σκυλλάκου, Χ. Κώνστα - «Κύκλοι Παραβατικών/Πυρήνας Εραστές της Ανομίας» και «Μαχόμενη Μειοψηφία»)
12/1: Ινδία: Ημέρα νεολαίας, Τανζανία: Ημέρα επανάστασης Ζανζιβάρης
12/1/1913: Ο εκ των εκδοτών της «Πράβδα» Ιωσήφ Βισαριόνοβιτς Τζουγκασβίλι, σε επιστολή προς το περιοδικό του Σοσιαλδημοκρατικού Κόμματος, υπογράφει ως Στάλιν (ατσάλινος)
12/1/1971: Επεισόδια από καπνεργάτες του Πειραιά επειδή στις καπναποθήκες προσλήφθηκαν γυναίκες
12/1/1988: Απόπειρα κατά υπαλλήλου αμερικανικής πρεσβείας Τζορτζ Κάρος (17N)
13/1: Τόγκο: Ημέρα απελευθέρωσης (1963), Γκάνα: Ημέρα απολύτρωσης (1972)
13/1/1920: 42 νεκροί και 105 τραυματίες σε συγκέντρωση

που διοργάνωσαν μπροστά στη γερμανική βουλή το Κομμουνιστικό και το Ανεξάρτητο Σοσιαλδημοκρατικό Κόμμα
13/1/1989: Απαγωγή βέλγου πρώην πρωθυπουργού Πολ Βαντέν Μπογιάν (Σοσιαλιστικές Επανάστατικές Ταξιαρχίες)
14/1/2003: Ψηφίζεται ομόφωνα νόμος που χορηγεί στους βουλευτές δωρεάν ΙΧ μεγάλου κυβισμού με όλα τα έξοδα πληρωμένα
14/1/2004: Νεκρός με εμφανή σημάδια κακοποίησης ο 42χρονος σύριος Μοχάμεντ Χαμούτ που κρατούνταν από την αστυνομία (Ρέθυμνο)
14/1/2013: Επίθεση με καλάσνικοφ στα κεντρικά γραφεία της ΝΔ
15/1: Ημέρα Martin Luther King, Βενεζουέλα: Ημέρα δασκάλων, Ιαπωνία: Ημέρα ενηλίκων
15/1/1919: Δολοφονία Ρόζα Λούξεμπουργκ και Καρλ Λίμπκνεχτ (Βερολίνο).

Και στο βάθος... οικουμενική

Γιατί ο Μείμαρκης αισθάνεται την υποχρέωση να απορρίπτει με καθημερινές δηλώσεις -και μάλιστα σε ολόένα και πιο υψηλούς τόνους- την προοπτική οικουμενικής κυβέρνησης; Δεν το κάνει μόνο επειδή έχει δεχτεί κατηγορίες από τους εσωκομματικούς του αντιπάλους ότι θέλει να στηρίξει τον Τσίπρα, αλλά και επειδή η προοπτική μιας οικουμενικής κυβέρνησης διαγράφεται αυτή τη στιγμή πιο καθαρά και έντονα από κάθε άλλη φορά.

Αν ο Τσίπρας δεν έχει την πλειοψηφία για να περάσει το εφιαλτικό Ασφαλιστικό (εφιαλτικό είναι ήδη στη «λάιτ» προπαγανδιστική εκδοχή του Κατρούγκαλου, ενώ μετά τη διαπραγμάτευση με την τρόικα θα γίνει εφιαλτικότερο), τότε ο σχηματισμός μιας άλλης κυβέρνησης από την παρούσα Βουλή -οικουμενικής κατά προτίμηση, όπως εδώ και καιρό φωνάζουν οι βαρόνοι των μίντια- θα καταστεί αναπόφευκτος. Και τότε ο Μείμαρκης, που θεωρεί βέβαιη τη νίκη του στον αυριανό δεύτερο γύρο των γαλαζίων εκλογών, θα πάθει μεγαλύτερη νίλα απ' αυτή που έπαθε ο Σαμαράς το 2011-2012.

Όλοι θυμόμαστε τι συνέβη τότε. Ο Σαμαράς με τα «Ζάπεια» σήκωνε τους αντιμνημονιακούς τόνους, ενώ ταυτόχρονα στη Βουλή ψήφιζε διάφορες μνημονιακές διατάξεις, σε μια προσπάθεια να εξευμενίσει τους Γερμανούς που του ασκούσαν πίεση να στηρίξει συνολικά τα μνημονιακά πακέτα. Αντέξε ενάμισι χρόνια. Το Νοέμβριο του '11 Μέρκελ και Σαρκοζί ζωπέταξαν τον Γιωργάκη και ο Σαμαράς αναγκάστηκε να μπει στην κυβέρνηση Παπαδήμου. Μόλις ψηφίστηκε το δεύτερο Μνημόνιο, πίεσε να γίνουν γρήγορα εκλογές, πριν αρχίσει η μεγάλη κατρακύλα. Κατάφερε να σχηματίσει κυβέρνηση με τη δεύτερη, αλλά με ένα εξαιρετικά χαμηλό ποσοστό και με συγκυβερνήτες τον Βενιζέλο και τον Κουβέλη. Εκτοτε, η ΝΔ δεν ξανασήκωσε κεφάλι. Ο ΣΥΡΙΖΑ ήρθε από τα αντιμνημονιακά βάθη και «μάζεψε όλο το χαρτί».

Τι προσδοκά τώρα η ΝΔ; Να καθήσει ήσυχη στην κοινοβουλευτική της άκρη, να φθαρεί ο ΣΥΡΙΖΑ, να ξεχαστούν κάπως τα «κατορθώματα» του 2012-2014 και να κόψει πρώτη το νήμα, σχηματίζοντας κυβέρνηση είτε με το ΠΑΣΟΚ είτε με άλλο κόμμα (την αυτοδυναμία μάλλον την έχουν ξεχάσει όλοι). Αν εξαναγκαστεί να συρθεί σε μια οικουμενική κυβέρνηση, τότε όλη αυτή η στρατηγική της επανόδου της μετά την πτώση του ΣΥΡΙΖΑ ως «ώριμο φρούτο», θα τιναχτεί στον αέρα.

Γι' αυτό και ο Βαγγέλας ξεστόμισε για πρώτη φορά τη λέξη εκλογές. Είπε στον Τσί-

πρα να ψηφίσει μόνος του το Ασφαλιστικό κι αν δεν έχει την πλειοψηφία, τότε να μην ζητάει βοήθεια από τη ΝΔ, αλλά να παραιτηθεί και να οδηγήσει τη χώρα σε εκλογές. Μ' αυτό τον τρόπο προσφέρει στον Τσίπρα βοήθεια για να συσπειρώσει την κοινοβουλευτική του ομάδα (ως γνωστόν οι βουλευτές παθαίνουν αλλεργία όταν ακούν για πρόωρες εκλογές, ιδιαίτερα εκείνοι που κινδυνεύουν να μην επανεκλεγούν) και να έχει και ο ίδιος το κεφάλι του ήσυχο, καταψιφίζοντας με αντιπολιτευτική άνεση τα πιο σκληρά μνημονιακά μέτρα και λέγοντας παπάρες του τύπου: «εμείς τον Αύγουστο ψηφίσαμε χρονοδιάγραμμα και στόχους, η εφαρμογή είναι ζήτημα της κυβέρνησης».

Η λέξη εκλογές, όμως, προκαλεί μεγαλύτερη αλλεργία στα «κεφάλια» της πλουτοκρατίας και στους ιμπεριαλιστές δανειστές. Το δόγμα τους είναι πως επενδύσεις από το εξωτερικό θα γίνουν μόνο όταν υπάρξει πολιτική σταθερότητα. Τρίτες βουλευτικές εκλογές μέσα σ' ένα χρόνο είναι κάτι που τους κάνει έξω φρενών. Κι έτσι και διαγραφεί τέτοια προοπτική θα κάνουν τα πάντα για να σχηματιστεί νέα συγκύβερνηση από τη σημερινή Βουλή, η οποία να διαθέτει μεγαλύτερη κοινοβουλευτική πλειοψηφία από τη σημερινή. Με πρωθυπουργό τον Τσίπρα ή και άλλον (από Παπαδήμους άλλο τίποτα).

Αυτό είναι και το κρίσιμο ζήτημα για τον Τσίπρα: μπορεί να περάσει το Ασφαλιστικό με την πλειοψηφία των 153 που διαθέτει; Τέτοιο που είναι αυτό το Ασφαλιστικό, δεν είναι καθόλου σίγουρο ότι μπορεί να το περάσει. Και οι κινήσεις των Τσιπραίων δείχνουν ότι στο πίσω μέρος του μυαλού τους έχουν την οικουμενική.

Σε πρώτη φάση, βέβαια, παίζουν το παιχνίδι της συσπείρωσης της κοινοβουλευτικής ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ, με το γνωστό ιδεολόγημα «θέλουν να μας ρίξουν από την εξουσία». Γι' αυτό και ο Τσίπρας βγήκε και διακωμώδησε την προοπτική συνεργασίας με τον Λεβέντη, την οποία όμως είχαν ανοίξει και συντηρούσαν δικοί του υπουργοί και μάλιστα όχι κανένας «άκυρος», αλλά ο εξ απορρήτων του Φλαμπουράρης. Καθώς πλησιάζει η ώρα να κατεθεί για ψήφιση το ασφαλιστικό νομοσχέδιο (που θα είναι πιο εφιαλτικό από το σχέδιο που διέρρευσε ο Κατρούγκαλος), έκριναν ότι το παιχνίδι με τον Λεβέντη δε βοηθά στη συσπείρωση της κοινοβουλευτικής ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ, διότι καλλιεργεί μια χαλαρότητα του στίλ «δε βαριέσαι, και κάποιοι συριζαίοι να απουσιάσουν ή να ψηφίσουν "παρών", υπάρχει η καβάτζα του Λεβέντη για να

περάσει το Ασφαλιστικό». Διακωμωδώντας την προοπτική συνεργασίας με τον Λεβέντη και απορρίπτοντας μετά βδελυγμίας την προοπτική της οικουμενικής, ο Τσίπρας στέλνει στους βουλευτές του το μήνυμα: «ή το ψηφίζετε ή πέφτει η κυβέρνηση».

Αν, όμως, ήθελε να παίξει μόνον αυτό το χαρτί, προς τι το θέατρο του «διαλόγου» με την αντιπολίτευση; Πριν στείλει το σχέδιο στην τρόικα, ο Κατρούγκαλος ζήτησε και συναντήθηκε με τους αρχηγούς όλων των κοινοβουλευτικών κομμάτων. Λίγη ώρα μετά, είχε διαρρεύσει ο ίδιος το σχέδιο σε όλα τα ΜΜΕ (χρησιμοποιώντας ένα email μιας χρήσης του Γραφείου Τύπου του υπουργείου Εργασίας) και η Γεροβασίλη είχε ξεκινήσει μια σφοδρή επίθεση ενάντια στα κόμματα της αντιπολίτευσης, την οποία συνέχισε και η ίδια και ο Κατρούγκαλος. Και μάλιστα τη συνέχισαν σε στίλ... Μένιου Κουτσόγιωργα: εσείς που κόψατε έντεκα φορές τις συντάξεις δεν δικαιούστε να μιλάτε.

Δηλαδή, επιχειρήθηκαν συναντήσεις με τα κόμματα τις αντιπολίτευσης, για να εισπραχθούν οι βέβαιες αρνήσεις και να ξεκινήσουν αμέσως μετά οι κυβερνητικές επιθέσεις. Αυτό μπορεί να βοηθήσει την προσπάθεια συσπείρωσης της κοινοβουλευτικής ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ: «είμαστε μόνοι μας, ή το ψηφίζουμε ή πέφτουμε». Είναι όμως οι Τσιπραίοι διατεθειμένοι να εγκαταλείψουν την εξουσία επειδή δε θα μπορούν να περάσουν το Ασφαλιστικό με τη δική τους πλειοψηφία; Η έως τώρα ιστορία τους στην κυβέρνηση δείχνει το ακριβώς αντίθετο.

Τη βραδιά του δημοψηφίσματος, μ' ένα τεράστιο ποσοστό υπέρ του Όχι στην τσέπη του και αφού είχε προηγηθεί ένα δεκαήμερο σκληρής φραστικής σύγκρουσης με τη μνημονιακή αντιπολίτευση, ο Τσίπρας ανακοίνωσε ότι θα ζητήσει την επόμενη κιόλας μέρα σύσκεψη υπό τον πρόεδρο της Δημοκρατίας. Η σύσκεψη έγινε, το Όχι ομογενοποιήθηκε με το Ναι βγάζοντας «ναι σε όλα» και ο Τσίπρας πήγε στις Βρυξέλλες με τις ευλογίες όλου του αστικού πολιτικού φάσματος. Ψήφισε δυο νόμους με αντιλαϊκά προαπαιτούμενα και το νόμο με το Μνημόνιο και τρίτο πακέτο προαπαιτούμενων με τη βοήθεια των κομμάτων της μνημονιακής αντιπολίτευσης, αφού είχε χάσει τη δική του πλειοψηφία. Δεν είχε κανένα πρόβλημα να το κάνει. Το μόνο που τον ένοιαζε ήταν να μη χάσει την εξουσία.

Στις 24 Ιούλη, στο γεύμα που τους παρέθεσε ο Παυλόπουλος, διαβεβαίωσε τους αρχηγούς των άλλων μνημονιακών κομμάτων ότι δεν πρόκειται να

πάει σε εκλογές (αυτό το έχουν πει όλοι και ο Τσίπρας ουδέποτε τους διέψευσε). Κι αφού στις 14 Αυγούστου ψήφισαν όλοι μαζί Μνημόνιο και τρίτο πακέτο προαπαιτούμενων, στις 20 Αυγούστου βγήκε και ανήγειλε εκλογές. Η παρέα του Μαξίμου έκρινε ότι αυτή ήταν η τελευταία της ευκαιρία για να επανέλθει στην εξουσία. Εκλογές μες στο κατακαλόκαιρο, με διαδικασία fast track, ήταν αυτό που βόλευε τον ΣΥΡΙΖΑ και κανέναν άλλο. Γιατί μπορούσε να πουλήσει -σ' έναν λαό που ήδη κατατρυχόταν από το σύνδρομο της ήττας- το ιδεολόγημα ότι ο ΣΥΡΙΖΑ είναι ο καλύτερος για να διαπραγματευθεί κάποια βασικά ζητήματα του Μνημονίου, που τάχα είχαν μείνει ανοιχτά.

Να πουλήσει δεύτερη φορά το ίδιο παραμύθι δεν μπορεί. Ο κόσμος πλέον έχει αισθανθεί στο πετσί του το «Μνημόνιο του Τσίπρα» και έχει δει πώς ρυθμίζονται τα υποτιθέμενα ανοιχτά ζητήματα. Να φύγει από την εξουσία δε θέλει. Αρα, η λύση της οικουμενικής είναι το τελευταίο του καταφύγιο. Εστω όχι οικουμενικής, αλλά μιας κυβέρνησης με ΠΑΣΟΚ και Ποτάμι. Όλα δείχνουν ότι υπάρχει «plan A» (προσπάθεια συσπείρωσης της κοινοβουλευτικής ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ με την απειλή «ή ψηφίζετε ή πέφτουμε»), αλλά ότι υπάρχει και «plan B» (σχηματισμός οικουμενικής, αν χαθεί η δεδηλωμένη λόγω διαρροών στην κοινοβουλευτική πλειοψηφία της συγκυβέρνησης).

Γι' αυτό έγινε η κίνηση «διαλόγου» με την αντιπολίτευση για το Ασφαλιστικό, που δεν είχε γίνει στα προηγούμενα πολυνομοσχέδια. Όλα τα μέχρι τώρα προαπαιτούμενα (ακόμα και η ρύθμιση για τα «κόκκινα» δάνεια, που θεωρούνταν ιδιαίτερα κρίσιμη) ψηφίστηκαν με τη διαδικασία του κατεπείγοντος, χωρίς να προηγηθεί όχι διαβούλευση με την αντιπολίτευση, αλλά ούτε καν μια στοιχειωδώς άνετη κοινοβουλευτική διαδικασία. Ούτε να τα διαβάσουν δεν προλάβαν οι βουλευτές. Και ξαφνικά θυμήθηκαν όχι μόνο να κάνουν «διάλογο» με την αντιπολίτευση, αλλά να της προτείνουν να ορίσει και εκπροσώπους που θα παρακολουθούν τη διαπραγμάτευση με τους εκπροσώπους των δανειστών!

Η μνημονιακή αντιπολίτευση σ' αυτή τη φάση δεν τσίμπησε, τι θα κάνει όμως αν ο Τσίπρας πει «δεν μπορώ να το περάσω»; Αν δηλαδή επαναληφθεί επί της ουσίας το σκηνικό του παρασμένου Ιούλη-Αυγούστου; Θα πάρει την ευθύνη να πει εκλογές; Για να έχει απέναντί της ντόπιους καπιταλιστές και ιμπεριαλιστές δανειστές; Η οικουμενική θα είναι η μόνη ρεαλιστική λύση για όλους.

Διπλό παιχνίδι

Ο Καμμένος δεν είναι Λεβέντης. Έχει στοιχεία Λεβέντη, αλλά δεν είναι Λεβέντης. Γι' αυτό και παίζει μια χαρά το παιχνίδι του, σε απόλυτη σύμπνοια και συνεργασία με τον Τσίπρα. Το πολιτικό ακροατήριο του Καμμένου είναι ακροδεξιό. Μέχρι τον περασμένο Ιούλη τους πουλούσε αντιμνημονιακή φλυαρία. Εσωσε την παρτίδα στο τσακ τον Σεπτέμβρη και πλέον δεν μπορεί να πουλήσει μνημονιακά φύκια για αντιμνημονιακές μεταξωτές κορδέλες. Τι μπορεί να πουλήσει στο ακροατήριό του; Πατρίδα, θρησκεία, οικογένεια.

Μετά το νταβαντούρι για το σύμφωνο συμβίωσης, στο οποίο πρωταγωνίστησαν κάποιοι βουλευτές των ΑΝΕΛ, ο Καμμένος έβγαλε από το τσεπάκι του την πρόταση για τη στράτευση των γυναικών. Εν γνώσει του ότι θα προκαλούσε αντιδράσεις από τους συριζαίους, όπως είχε προκαλέσει και τον Οκτώβρη, όταν πρωτοπέταξε την «ιδέα». Εν γνώσει του, επίσης, ότι οι αντιδράσεις δε θα έρθουν από το Μαξίμου, αλλά από άλλες κατευθύνσεις. Από τον κομματικό ΣΥΡΙΖΑ, κυρίως, που παίζει το ρόλο του θεματοφύλακα της... αριστεροσύνης. Όπως και συνέβη.

Μετά τις αντιδράσεις των συριζαίων (Ρήγας, Παπαδημούλης κ.ά.), ο Καμμένος έβαλε την Χρυσοβελώνη να δηλώσει ότι δεν ήταν πρόταση αλλά... «εξωτερικήυση μιας σκέψης». Και λίγες μέρες μετά, επανήλθε ο ίδιος για να πει ότι εξακολουθεί να έχει αυτή την άποψη, την οποία κάποια στιγμή θα προωθήσει στην κυβέρνηση.

Ετσι, μένουν όλοι ευχαριστημένοι. Ο μεν Καμμένος κάνει παιχνίδι με το ακροδεξιό ακροατήριο, πουλώντας του... πατριωτικό милитарισμό, ο δε Τσίπρας έχει το κεφάλι του ήσυχο, ξέροντας ότι ο Καμμένος θα κάνει τα πάντα για να μην υπάρξουν διαρροές από τους ΑΝΕΛ στις κρίσιμες κοινοβουλευτικές ψηφοφορίες. Διότι ο Καμμένος σέβεται το «βαθύ» περιεχόμενο της συμφωνίας του με τον Τσίπρα. Ο ίδιος θα έχει το υπουργείο Αμυνας, θα βολέψει και κάποιους δικούς του, αλλά δε θα ανακατευτεί ποτέ στα ζητήματα της διαπραγμάτευσης με τους ιμπεριαλιστές δανειστές και θα ψηφίζει ό,τι συμφωνούν ο Τσίπρας με το οικονομικό του επιτελείο, στο οποίο ο Καμμένος δεν έχει βάλει ούτε έναν δικό του. Ετσι δε γίνεται μέχρι τώρα; Υπάρχει, μήπως, κάτι που να προιδεάζει ότι από τώρα και μετά θα ισχύσει κάτι το διαφορετικό;

Μ' άλλα λόγια, πρόκειται για μια συμπαιγνία ανάμεσα στα δυο κόμματα, που παίζουν διπλό παιχνίδι, το καθένα από τη δική του σκοπιά και με target group το δικό του ακροατήριο. Οι συριζαίοι δεν έχουν πρόβλημα όταν ο Καμμένος οργανώνει φιέστες τύπου «πολεμική αρετή των Ελλήνων» (σε μια περίπτωση με συνδιοργανώτρια τη Δούρου, μάλιστα), ενοχλούνται όμως όταν ξεφεύγει από τα συμβολικά όρια. Κι αυτή η ενόχλησή τους, όμως, είναι υποκριτική, καθώς ξέρουν πολύ καλά τι εστί Καμμένος. Τους βολέει, όμως, γιατί εμφανίζονται οι ίδιοι ως θεματοφύλακες μιας κούφιας προοδευτικότητας.

ΥΓ. Προκλητικός ο καλαμοκαβαλάρης που διορίστηκε από τον Τσίπρα γραμματέας του ΣΥΡΙΖΑ, μας παρέδωσε μαθήματα πολιτικής, λέγοντας επιτιμητικά ότι «δεν πρέπει να δίνουμε τόση έκταση στις προσωπικές απόψεις που εξέφρασε ο κ. Καμμένος και δεν θα πρέπει τα κόμματα της αντιπολίτευσης, που έχουν τόσο μεγάλη ευθύνη για την κατάσταση στην οποία βρίσκεται η χώρα, να χρησιμοποιούν τις δηλώσεις αυτές για να δημιουργήσουν ζήτημα από το πουθενά». Αλήθεια, από πότε οι δηλώσεις του αρμόδιου υπουργού (όποιος κι αν είναι αυτός) δεν αποτελούν πολιτική είδηση;

Εκπτώτος ο Ρακιντζής, έκθετοι οι προστάτες του

Εκπτώτο από το 2009 έκρινε τον γενικό επιθεωρητή Δημόσιας Διοίκησης Λεάνδρου Ρακιντζή το Γ' Τμήμα του ΣτΕ. Λόγω της σπουδαιότητας του θέματος (εγείρεται ζήτημα ακρότητας όλων των πράξεων του Ρακιντζή για το διάστημα που κρίθηκε έκπτώτος), η υπόθεση παραπέμπεται στην Ολομέλεια του ΣτΕ, που θα πάρει την τελική απόφαση.

Ο Ρακιντζής τοποθετήθηκε σ' αυτό το πόστο το Σεπτέμβρη του 2004 από τον Κ. Καραμανλή. Η θητεία του έληξε το Σεπτέμβρη του 2009. Εκτοτε παραμένει στη θέση του και εξακολουθεί να κάνει την ίδια δουλειά, χωρίς να συντρέχουν όμως εξαιρετικές συνθήκες που θα δικαιολογούσαν την παράταση της θητείας του. Όλες οι κυβερνήσεις (Παπανδρέου, Παπαδήμου, Σαμαρά, Τσίπρα) τον κράτησαν στη θέση του παράνομα, ενώ και ο ίδιος -αν και συνταξιούχος αρεοπαγίτης, άρα γνώστης των νομικών πτυχών- ούτε παραιτήθηκε ούτε ζήτησε να ανανεωθεί η θητεία του για να είναι νόμιμος.

Τι διαθέτει ο Ρακιντζής και τον κράτησαν παράνομα στο πόστο του τόσες κυβερνήσεις; Μένος κατά των εργαζόμενων στο δημόσιο και επικοινωνιακό «γκελ». Όλα αυτά τα χρόνια έχουμε μια ενορχηστρωμένη εκστρατεία σπύλωσης των εργαζόμενων στο δημόσιο και ο Ρακιντζής έριχνε συνεχώς νερό σ' αυτό το μύλο, οπότε κρίθηκε προπαγανδιστικά αποτελεσματικός.

Οργή και διπλωματικός «πόλεμος» μετά την εκτέλεση του σίιτη κληρικού

Την οργή των σιιτών εντός και εκτός Μέσης Ανατολής και σοβαρή κλιμάκωση της διπλωματικής έντασης μεταξύ Σαουδικής Αραβίας και Ιράν έχει προκαλέσει η εκτέλεση ανήμερα την Πρωτοχρονιά του διαπρεπούς σίιτη κληρικού Νιμρ αλ-Νιμρ μαζί με 46 ακόμη κατηγορούμενους για «τρομοκρατία».

Ο σείχης Νιμρ αλ-Νιμρ έχαιρε μεγάλου σεβασμού όχι μόνο στον τόπο καταγωγής του, την πλούσια σε πετρέλαιο Ανατολική Επαρχία της Σαουδικής Αραβίας, αλλά στο σύνολο του σιιτικού πληθυσμού. Ήταν οπαδός της ειρηνικής αντίστασης και ασκούσε δημόσια κριτική μέσα από τα κηρύγματά του στον Οίκο των Σαουδ. Ζητούσε εκλογές, τερματισμό των διακρίσεων και της καταστολής σε βάρος του σιιτικού πληθυσμού και είχε πρωτοστατήσει στις αντικυβερνητικές διαδηλώσεις στην Ανατολική Επαρχία την περίοδο της «Αραβικής Άνοιξης». Συνελήφθη το 2012, βασανίστηκε και καταδικάστηκε σε θάνατο το 2014 με την κατηγορία της «υποκίνησης βίας» και «απόπειρας απόσχισης».

Η εκτέλεσή του, παρά τις διεθνείς αντιδράσεις από ανθρωπιστικές οργανώσεις και κυβερνήσεις που είχαν προηγηθεί, μαζί με 46 ακόμη πολιτικούς κρατούμενους, συνιστά επίδειξη δύναμης και πυγμής απέναντι σε αντιπάλους και διαφωνούντες στο εσωτερικό της χώρας σε μια χρονική στιγμή που η σαουδαραβική μοναρχία αντιμετωπίζει σοβαρά οικονομι-

κά προβλήματα και πληρώνει ακριβά ένα πόλεμο (Υεμένη) που, όπως φαίνεται, δεν μπορεί να κερδίσει. Με το δημοσιονομικό έλλειμμα να έχει ανέβει στα 98 δισ. δολάρια το 2015 και την τιμή του πετρελαίου να έχει πέσει κάτω από τα 40 δολάρια, ο νέος βασιλιάς Σαλμάν αναγκάστηκε να ανακοινώσει στις 28 Δεκέμβρη μια σειρά μέτρων λιτότητας, που περιλαμβάνουν σε πρώτη φάση μείωση των κρατικών δαπανών, αύξηση κατά 50% της τιμής των καυσίμων, επιβολή ΦΠΑ σε πολλά προϊόντα και μείωση της επιδότησης στο νερό και στο ηλεκτρικό ρεύμα. Μόνο το ύψος των στρατιωτικών δαπανών έμεινε άθικτο, που φτάνει στα 57 δισ. δολάρια για το 2016. Ταυτόχρονα, η εκτέλεση του σίιτη κληρικού συνιστά ανοιχτή πρόκληση προς το ιρανικό καθεστώς, στο πλαίσιο της επιθετικής πολιτικής που έχει εγκαινιάσει ο βασιλιάς Σαλμάν

και ο γιος του και υπουργός Αμυνας Μοχάμεντ μπιν Σαλμάν, μετά την άνοδο του πρώτου στο θρόνο πριν από ένα χρόνο.

Παρόλο που η εκτέλεση του σείχη Νιμρ αλ-Νιμρ μαζί με συννίτες προβάλλεται ως μέτρο για την καταπολέμηση της «τρομοκρατίας», χωρίς διακρίσεις, στην πραγματικότητα υποδαυλίζει το θρησκευτικό διχασμό και ρίχνει λάδι στη φωτιά του θρησκευτικού φανατισμού. Οπλο το οποίο χρησιμοποιεί η σαουδαραβική μοναρχία στον ανταγωνισμό της με το σιιτικό Ιράν προκειμένου να αυξήσει την επιρροή της και να αναδειχθεί σε ηγεμονική δύναμη στη Μέση Ανατολή.

Εκτός από την κλιμάκωση της θρησκευτικής έντασης, η εκτέλεση του Νιμρ αλ-Νιμρ φαίνεται να έχει σοβαρές πολιτικές επιπτώσεις στη Μέση Ανατολή.

Καταρχάς, με αφορμή την επίθεση από διαδηλωτές στην πρεσβεία της Σαουδικής Αραβίας στην Τεχεράνη και παρόλο που η ιρανική κυβέρνηση καταδίκασε το γεγονός και παρέπεμψε τους συλληφθέντες σε δίκη, η σαουδαραβική μοναρχία κλιμακώνει το διπλωματικό «πόλεμο» εναντίον του Ιράν, με στόχο να επισκιάσει τις αντιδράσεις για τη μαζική εκτέλεση της Πρωτοχρονιάς και να απομονώσει το ιρανικό καθεστώς. Ετσι, στις 3 του Γενάρη, η Σαουδική Αραβία ανακοίνωσε τη διακοπή των διπλωματικών της σχέσεων με το Ιράν, ενώ ακολούθησαν το Μπαχρέιν, το Σουδάν και τα Ενωμένα Αραβικά Εμιράτα, τα οποία προχώρησαν σε υποβάθμιση της διπλωματικής τους αποστολής στο Ιράν. Στις 4 Γενάρη, ο σαουδάραβας υπουργός Εξωτερικών ανακοίνωσε ότι θα διακοπουν οι αερομεταφορές και όλες οι εμπορικές σχέσεις με το Ιράν και θα απαγορευτούν τα ταξίδια σαουδαράβων πολιτών στο Ιράν.

Η ιρανική ηγεσία δεν έδειξε να «τσιμπάει» στις προκλήσεις. Αφησε, βέβαια, τους διαδηλωτές να βανδαλίσουν τη σαουδαραβική πρεσβεία στην Τεχεράνη, με στόχο να ελέγξει και να αποκλιμακώσει την οργή που επικράτησε στις τάξεις των σιιτών, στη συνέχεια όμως προχώρησε και σε μερικές συλλήψεις, για να έχει άλλοθι έναντι της «διεθνούς κοινότητας» ότι ως κράτος έκανε αυτό που έπρεπε έναντι των πολιτών του που βανδάλισαν μια ξένη πρεσβεία. Και οι Αμερικανοί κράτησαν χαμηλούς τόνους

και δεν ακολούθησαν τη σφοδρότητα των σαουδαραβικών καταγγελιών. Δε φαίνεται να ρισκάρουν τη σχετική ομαλοποίηση των σχέσεών τους με το ιρανικό καθεστώς.

Τα γεγονότα, βέβαια, θα έχουν αναπόφευκτα επιπτώσεις στον πόλεμο της Συρίας, όπου εμπλέκονται οι δυο χώρες, και ιδιαίτερα στη διπλωματική διαδικασία που βρίσκεται σε εξέλιξη για την εξεύρεση κάποιας πολιτικής λύσης. Είναι γνωστό ότι η Σαουδική Αραβία μαζί με την Τουρκία είναι από τους εμπλεκόμενους που θέτουν επίμονα ως προϋπόθεση την παραίτηση Ασαντ και με τις κινήσεις τους ουσιαστικά υπονομεύουν τη διαπραγματευτική διαδικασία. Οι Αμερικανοί και οι άλλοι ιμπεριαλιστές θα έχουν ένα πιο δύσκολο έργο για τη διευθέτηση των διαφορών ανάμεσα στις περιφερειακές δυνάμεις της περιοχής.

Το ίδιο ισχύει για τον πόλεμο στην Υεμένη, όπου μια συμμαχία χωρών του Κόλπου υπό την ηγεσία της Σαουδικής Αραβίας πολεμά εδώ και εννιά μήνες εναντίον των Χούτι και των συμμάχων τους, για την αποκατάσταση υποτίθεται της «νόμιμης τάξης», δηλαδή του ανατραπέντος από τους Χούτι προέδρου Μανσούρ Χάντι, αλλά στην πραγματικότητα για να μην περάσει η στρατηγικής σημασίας αυτή χώρα στην επιρροή του Ιράν.

Συνοψίζοντας, οι εξελίξεις αυτές σημαίνουν παράταση των πολεμικών συγκρούσεων, νέες αναταράξεις, περισσότερη ανασφάλεια και αστάθεια στη Μέση Ανατολή.

Τουρκικό Κουρδιστάν

Εκατοντάδες νεκροί άμαχοι από την επέμβαση του τουρκικού στρατού

Τουρκικά μαχητικά βομβαρδίζουν καθημερινά θέσεις και στρατόπεδα του PKK στη νοτιοανατολική Τουρκία και κατά μήκος των συνόρων με το Ιράκ, ενώ χιλιάδες στρατιώτες με την υποστήριξη αρμάτων μάχης σφυροκοπούν θέσεις του PKK στις πόλεις της περιοχής.

Μέχρι πρότινος, οι μάχες μεταξύ του τουρκικού στρατού και των ανταρτών του PKK περιορίζονταν στα βουνά της νοτιοανατολικής Τουρκίας. Πλέον οι μάχες έχουν μεταφερθεί στις πόλεις όπου επικρατεί πληθυσμιακά το κουρδικό στοιχείο, όπως το Ντιγιαρμπακίρ, η Τσιζρέ και η Σιλόπη.

Οι μαχητές του PKK σε συνεργασία με την Πτέρυγα Νεολαίας της οργάνωσης έχουν οχυρώσει ολόκληρες περιοχές σκάβοντας χαρακώματα και σηκώνοντας οδοφράγματα. Επίσης, έχουν στη διάθεσή

τους βαρύ οπλισμό, αντιαρματικές ρουκέτες και όλμους και παρά τις βαριές απώλειες που έχουν υποστεί, σύμφωνα πάντα με δηλώσεις του Ερντογάν, συνεχίζουν να αντιστέκονται με επιτυχία έχοντας σκοτώσει πάνω από 200 τούρκους στρατιώτες και μπάτσους.

Στις πόλεις που διεξάγονται οι συγκρούσεις ο τουρκικός στρατός έχει επιβάλει 24ωρη απαγόρευση της κυκλοφορίας εδώ και δυο βδομάδες, απαγορεύοντας ακόμη και τη μεταφορά αρρώστων και τραυματισμένων αμάχων στα νοσοκομεία, με αποτέλεσμα πολλοί από τους 250 νεκρούς αμάχους να έχουν πεθάνει επειδή δεν είχαν πρόσβαση σε ιατρική φροντίδα. Σύμφωνα με μαρτυρίες αμάχων από περιοχές που έχει απαγορευτεί η πρόσβαση σε δημοσιογράφους, τούρκοι ελεύθεροι σκοπευτές πυροβολούν στο

ψαχνό όποιον τολμάει να βγει από το σπίτι του, ενώ άρματα μάχης έχουν καταδικάσει ολόκληρες συνοικίες. Χιλιάδες κάτοικοι έχουν διαφύγει από τις περιοχές των συγκρούσεων καταφεύγοντας σε γειτονικές πόλεις, ενώ όσοι παραμένουν έχουν να αντιμετωπίσουν την καθολική διακοπή ρεύματος και τις μεγάλες ελλείψεις τροφίμων.

Είναι τέτοια η βαρβαρότητα της επέμβασης του τουρκικού στρατού που η αμερικανική οργάνωση Human Rights Watch κάλεσε με ανακοίνωση την κυβέρνηση Ερντογάν να αποσύρει το στρατό από τα πεδία των συγκρούσεων και να ερευνήσει τις καταγγελίες για θανάτους αμάχων από τη στρατιωτική επέμβαση.

Σε διπλωματικό επίπεδο,

τούρκοι κυβερνητικοί αξιωματούχοι έχουν δηλώσει ότι είναι σύμφωνοι στην εξεύρεση διπλωματικής λύσης, αλλά αμέσως μόλις ολοκληρωθεί η στρατιωτική επέμβαση. Οτι κερδίζεται στο πεδίο της μάχης δε χάνεται στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων, κι αυτό το γνωρίζει καλά η τουρκική πολιτική ηγεσία.

Το ερώτημα είναι ποιος θα εκπροσωπήσει τους Κούρδους από τη στιγμή που διά στόματος Νταβούτογλου η τουρκική κυβέρνηση δήλωσε ότι αρνείται να διαπραγματευτεί με το HDP, το οποίο χαρακτηρίζει πολιτικό σκέλος του PKK. Σύμφωνα με δυτικούς αναλυτές, δεν αποκλείεται το ενδεχόμενο η Τουρκία να απευθυνθεί στον Οτζαλάν μιας και είναι ο μόνος που έχει επιρροή στους Κούρδους πέρα από το HDP.

Η ενίσχυση του κουρδικού στοιχείου στο Ιράκ και στη

Συρία και η ντε φάκτο αυτονομία των κουρδικών περιοχών στις χώρες αυτές προκαλεί ανησυχία στο τουρκικό κυβερνητικό επιτελείο για μια συνεπακόλουθη ενίσχυση της δύναμης του PKK στο εσωτερικό της Τουρκίας. Είναι εξαιρετικά αμφίβολο, βέβαια, αν θα καταφέρει ο Ερντογάν να εξαλείψει το PKK, όπως έχει δεκάδες φορές δηλώσει στα τουρκικά ΜΜΕ και σε συγκεκριμένες οπαδών του κυβερνώντος κόμματος στην τουρκική επαρχία. Γιατί ο ντόπιος πληθυσμός στηρίζει το PKK παρέχοντας κάλυψη στους μαχητές του. Χαρακτηριστικό γεγονός της επιρροής που διαθέτει το PKK στην περιοχή ήταν η διαδήλωση δεκάδων χιλιάδων Κούρδων στο Ντιγιαρμπακίρ με αφορμή την κηδεία δυο μαχητών του PKK πριν λίγες μέρες, παρά την απαγόρευση κυκλοφορίας που είχε επιβάλει ο τουρκικός στρατός.

Παλαιστίνη

Για τέταρτο μήνα συνεχίζεται η εξέγερση

Για τέταρτο μήνα συνεχίζεται η ηρωική εξέγερση του παλαιστινιακού λαού στα κατεχόμενα εδάφη, στη Δυτική Οχθη και στη Γάζα, χωρίς κανένα σημάδι «κόπωσης» ή αποκλιμάκωσης. Το αντίθετο. Οι επιθέσεις με μαχαίρια, αυτοκίνητα, ακόμη και με όπλα συνεχίζονται καθημερινά με αμείωτο ρυθμό. Οι διαδηλώσεις και οι συγκρούσεις με τον ισραηλινό στρατό είναι καθημερινό φαινόμενο στη Δυτική Οχθη, ενώ οι επιδρομές του ισραηλινού στρατού σε προσφυγικά στρατόπεδα συχνά συναντούν την αντίσταση ένοπλων μαχητών.

Ενδεικτική του κλίματος που επικρατεί είναι έρευνα που πραγματοποίησε το «Παλαιστινιακό Κέντρο Πολιτικής και Ερευνας» και δόθηκε στη δημοσιότητα στις 14 Δεκεμβρή, τα αποτελέσματα της οποίας είναι κόλαφος τόσο για την Παλαιστινιακή Αρχή όσο και για τους σιωνιστές. Το 67% των Παλαιστίνων, σύμφωνα με την έρευνα, υποστηρίζει το συνεχιζόμενο κύμα επιθέσεων με μαχαίρι, ενώ το 66% υποστηρίζει ότι μια ένοπλη εξέγερση «θα υπηρετούσε τα παλαιστινιακά εθνικά συμφέροντα με τρόπους που δεν μπορούν οι διαπραγματεύσεις». Επίσης, το 65% δήλωσε ότι θέλει να παραιτηθεί ο Αμπάς και ότι σε περίπτωση που γίνουν προεδρικές εκλογές θα κερδίσει η Χαμάς. Τέλος, ο επικεφαλής του «Παλαιστινιακού Κέντρου Πολιτικής και Ερευνας», Χαλίλ Σικάκι, σε συνέντευξη Τύπου, επεσήμανε μεταξύ άλλων, ότι τα ευρήματα της έρευνας οδηγούν στο συμπέρασμα ότι «η βία θα συνεχιστεί κατά τη διάρκεια του 2016, με πιθανή την εμπλοκή περισσότερων βαριά οπλισμένων μαχητών».

Όλα τα μέτρα που χρησιμοποιεί η σιωνιστική κυβέρνηση Νετανιάχου προκειμένου να καταστεί την ηρωική αντίσταση και το πνεύμα αυτοθυσίας του παλαιστινιακού λαού έχουν αποδειχτεί αναποτελεσματικά. Περισσότεροι από 140 είναι από την 1η Οκτώβρη οι νεκροί Παλαιστίνιοι από επιθέσεις με μαχαίρι και συγκρούσεις με τον ισραηλινό στρατό, εκατοντάδες οι τραυματίες και χιλιάδες οι συλληφθέντες. Ακόμη και οι σοροί των μαρτύρων κατακρατούνται από τους σιωνιστές και χρησιμοποιούνται ως μέσο πίεσης και εκβιασμού των συγγενών τους. Ωστόσο, ούτε ο βαρύς φόρος αίματος ούτε οι κατεδαφίσεις των σπιτιών των μαρτύρων και τα άλλα αντίποινα σε βάρος των οικογενειών τους δεν έχουν καταφέρει να κάμψουν το αγωνιστικό φρόνημα του παλαιστινιακού λαού. Οι απώλειες φουντώνουν την οργή και φουσκώνουν το ποτάμι της

εξέγερσης.

Οι κηδείες των μαρτύρων, καθημερινό πλέον γεγονός, μετατρέπονται σε μαχητικές διαδηλώσεις χιλιάδων, ακόμα και μέσα στην Ιερουσαλήμ, παρά τις προσπάθειες των σιωνιστών να τις αποτρέψουν επιβάλλοντας όρους και απαγορεύσεις στις οικογένειές τους προκειμένου να τους παραδώσουν τις σορούς. Στις 30 Δεκεμβρή, μέλη οικογενειών μαρτύρων υπέγραψαν και έδωσαν στη δημοσιότητα επιστολή με την οποία απέρριψαν τον όρο των σιωνιστών να κάνουν τις κηδείες τη νύχτα, αμέσως μόλις τους παραδώσουν τις σορούς των δικών τους. Στην επιστολή, μεταξύ άλλων, επικαλούνταν το «φυσικό και νόμιμο δικαίωμα» να κηδέψουν τους αγαπημένους τους σύμφωνα με τις θρησκευτικές και πολιτιστικές παραδόσεις τους, καθώς και το δικαίωμα να κάνουν επίσημη αυτοψία των νεκρών λόγω των φημών ότι οι ισραηλινές αρχές αφαιρούν κάποια όργανα πριν παραδώσουν τις σορούς.

Εκτός από τα μέλη και τα στελέχη των οργανώσεων της Αντίστασης, βασικός στόχος των σιωνιστών είναι η νεολαία, που πρωτοστατεί σε όλες τις μαχητικές εκδηλώσεις. Ενα μεγάλο ποσοστό μεταξύ των μαρτύρων της εξέγερσης είναι εικοσάρηδες νεολαίοι και έφηβοι, ακόμη και παιδιά. Επίσης, σύμφωνα με τα στοιχεία για το Δεκέμβρη της οργάνωσης Addameer για τα δικαιώματα των κρατούμενων, στους 6.800 παλαιστίνιους πολιτικούς κρατούμενους στις ισραηλινές φυλακές περιλαμβάνονται 470 παιδιά έναντι 171 στο τέλος του Σεπτεμβρή. Ενα από τα παιδιά αυτά είναι ο 11χρονος Αλί Αλκάρμ, ο μικρότερος σε ηλικία πολιτικός κρατούμενος στον κόσμο. Ακολουθούν οι 13χρονοι Αχμάντ Μανάσρα και Μουαουίγια Αλκάρμ. Και τα τρία παιδιά είναι από την κατεχόμενη Ιερουσαλήμ, κρατούνται εδώ και δύο μήνες και πρόκειται να δικαστούν αυτές τις μέρες. Ο 11χρονος κρατείται παρόλο που έχει δεχτεί τρεις σφαίρες (στη λεκάνη, στην

κοιλιά και στο χέρι), ενώ έχει επιτραπέι στην οικογένειά του να τον επισκεφτεί μόνο μια φορά για 20 λεπτά και μόνο με την παρουσία αστυνομικών.

Την παραμονή της Πρωτοχρονιάς συνελήφθηκαν δύο ακόμα 12χρονα παιδιά, ο Σάντι Φαράχ και ο Αχμάντ Ζατάρι, τα οποία κατηγορούνται για απόπειρα δολοφονίας και κατοχή μαχαιριών. Σύμφωνα με την οργάνωση Addameer, τα παιδιά ανακρίθηκαν χωρίς την παρουσία ενήλικων μελών της οικογένειάς τους και δικηγόρων, γεγονός το οποίο αποτελεί σοβαρή παραβίαση όχι μόνο της διεθνούς αλλά ακόμα και της ισραηλινής νομοθεσίας.

Οι εξελίξεις αυτές προκαλούν σοβαρούς τριγμούς τόσο στην κλίκα του Αμπάς όσο και στο ισραηλινό πολιτικό σύστημα. Σε άρθρο της (Palestinian Authority adrift after three months of unrest, 5/1/16), η ισραηλινή εφημερίδα «The Times of Israel» μεταξύ άλλων αναφέρει: «τρεις μήνες μέσα σε ένα κύμα βίας, που κάποιοι παρομοιάζουν με μια νέα εξέγερση, η Παλαιστινιακή Αρχή έχει μετατραπεί σε ακυβέρνητο καράβι και χάνει όλο και περισσότερο κάθε επαφή με τη νεολαία που βρίσκεται πίσω από την αναταραχή (...). Οι νέοι Παλαιστίνιοι έχουν λίγες ελπίδες για ένα ανεξάρτητο κράτος περισσότερο από δυο δεκαετίες μετά τις συμφωνίες του Οσλο, ενώ πολλοί δεν αισθάνονται ότι ο πρόεδρος Μαχμούντ Αμπάς ενδιαφέρεται για τα προβλήματά τους (...). Το πού θα οδηγήσει η αναταραχή είναι θέμα που συζητιέται συνεχώς και από τους Ισραηλινούς και από τους Παλαιστίνιους, ενώ γίνεται συζήτηση για αναπόφευκτη κατάρρευση της Παλαιστινιακής Αρχής».

Το άρθρο αναφέρει επίσης ότι «η επίσκεψη Κέρι και άλλες διεθνείς προσπάθειες έχουν αποτύχει να αποκαταστήσουν την ηρεμία» και παραθέτει δύο χαρακτηριστικά αποσπάσματα από τις δηλώσεις του αμερικανού υπουργού Εξωτερικών κατά την επίσκεψή του στις αρχές Δεκεμβρή στο Ισραήλ: «Χωρίς τις δυνάμεις ασφάλειας της Παλαιστινιακής Αρχής (σ.σ σε περίπτωση κατάρρευσης), οι Ισραηλινές Δυνάμεις Αμυνας (IDF) θα αναγκαστούν να αναπτύξουν χιλιάδες στρατιώτες στη Δυτική Οχθη επ' αόριστον για να καλύψουν το κενό». «Είναι οι Ισραηλινοί προετοιμασμένοι για τις συνέπειες που αυτό θα έχει για τα παιδιά και τα εγγόνια τους που υπηρετούν στις IDF, όταν η αναπόφευκτη τριβή θα οδηγήσει σε

αντιπαράθεση και βία».

Η ίδια εφημερίδα αποκάλυψε σε άλλο άρθρο της την ίδια μέρα ότι η βουλευτής της αντιπολίτευσης και πρώην υπουργός Εξωτερικών Τζίπι Λίβνι έστειλε επιστολή ζητώντας επείγουσα συνάντηση της Επιτροπής Εξωτερικών Υποθέσεων και Αμυνας της Κνεσέτ για να εξετάσει τις προβλέψεις ότι η Παλαιστινιακή Αρχή βρίσκεται στα πρόθυρα της κατάρρευσης. Στην επιστολή αυτή, μεταξύ άλλων, αναφέρει ότι «παρά την ευρύτητα διαδεδομένη εκτίμηση των υπηρεσιών Ασφάλειας (για επικείμενη κατάρρευση), φαίνεται ότι λόγω πολιτικών περιορισμών ο πρωθυπουργός δεν εφαρμόζει τις περισσότερες από τις προτάσεις που του παρουσιάζουν οι υπηρεσίες». Η Λίβνι ζήτησε να ενημερωθεί η Επιτροπή για τις πραγματικές πιθανότητες κατάρρευσης της Παλαιστινιακής Αρχής και για το τι θα σήμαινε ένα τέτοιο σενάριο για το Ισραήλ. Ζήτησε επίσης να εξεταστούν τα πιθανά μέτρα και οι προετοιμασίες που οι υπηρεσίες ασφάλειας πρέπει να κάνουν εκ των προτέρων, καθώς και οι προτάσεις της πολιτικής ηγεσίας για το πώς θα αντιμετωπίσει αυτό το σενάριο.

Νωρίτερα την ίδια μέρα, η ισραηλινή εφημερίδα «Haaretz» αποκάλυψε ότι τις δέκα τελευταίες μέρες συγκλήθηκε δύο φορές το υπουργικό συμβούλιο Αμυνας για να συζητήσει τις πιθανότητες κατάρρευσης της Παλαιστινιακής Αρχής εξαιτίας του συνεχιζόμενου κύματος αναταραχής, της οικονομικής κρίσης στα παλαιστινιακά εδάφη και της πολιτικής κρίσης στις γραμμές της Παλαιστινιακής Αρχής.

Δεν είμαστε σε θέση να εκτιμήσουμε αν και κατά πόσο έχουν βάση οι προβλέψεις για πιθανή κατάρρευση της Παλαιστινιακής Αρχής. Το βέβαιο είναι ότι η εξέγερση έχει προκαλέσει σοβαρή πολιτική κρίση στην κλίκα του Αμπάς, τριγμούς μέσα στη Φατάχ, καθώς μαχητές της συμμετέχουν σε ένοπλες συγκρούσεις με τον παλαιστινιακό στρατό στα προσφυγικά στρατόπεδα στη Δυτική Οχθη και όξυνση των αντιθέσεων στις γραμμές της Οργάνωσης για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης. Είναι επίσης βέβαιο ότι έχει οδηγήσει σε αδιέξοδο την κυβέρνηση Νετανιάχου, καθώς διαταράσσει την οικονομική και κοινωνική ζωή και τροφοδοτεί συνεχώς την ανασφάλεια, την αβεβαιότητα και τον πανικό στην ισραηλινή κοινωνία.

Η συνήθης τευτονική υποκρισία

Διαμαρτύρεται η Γερμανία, επειδή η Δανία κάνει ελέγχους στα δανογερμανικά σύνορα και η Σουηδία στα σουηδοδανικά. Έτσι ακυρώνεται η συνθήκη Σένγκεν δηλώνουν γερμανικοί αξιωματούχοι.

Διαμαρτύρονται, φυσικά, γιατί αυτό αφορά τη ροή προσφύγων και μεταναστών από τη Γερμανία προς τις σκανδιναβικές χώρες, που κατά τον μεταναστευτικό μύθο θεωρούνται προνομιούχες (όλοι θέλουν να πάνε σ' αυτές). Γιατί κατά τα άλλα, η Γερμανία είναι η πρώτη διδάξασα στους ελέγχους που παραβιάζουν τη Σένγκεν. Αναγνώστης μας που ταξίδεψε από την Αθήνα στη Φρανκφούρτη στα μέσα Νοέμβρη, με πτήση της Aegean Airlines, υπέστη τέτοιο έλεγχο, όπως και οι υπόλοιποι επιβάτες. Μόλις το αεροπλάνο προσγειώθηκε στη Φρανκφούρτη, οι επιβάτες ενημερώθηκαν από το πλήρωμα να ετοιμάσουν τα έγγρατά τους γιατί θα γίνει έλεγχος από τις γερμανικές αρχές. Βγαίνοντας από το αεροπλάνο, τους περίμεναν γερμανοί αστυνομικοί, που έλεγξαν εξονυχιστικά τα έγγραφα των επιβατών (αν είναι γνήσια) και τους ίδιους φυσιογνωμικά. Αυτό δεν είναι παραβίαση της Σένγκεν;

ΗΠΑ: Αυξήθηκαν κατά 35% οι πωλήσεις όπλων το 2014

Πρωταθλήτριες στο εμπόριο όπλων αναδείχθηκαν για μια ακόμη χρονιά οι ΗΠΑ, σημειώνοντας μάλιστα σημαντική αύξηση. Σύμφωνα με έκθεση του Κογκρέσου, που δόθηκε στη δημοσιότητα στα μέσα του περασμένου Δεκεμβρή, οι πωλήσεις αμερικάνικων όπλων αυξήθηκαν το 2014 σχεδόν κατά 10 δισ. δολάρια, δηλαδή κατά 35% περίπου, παρόλο που η παγκόσμια αγορά όπλων παρέμεινε σταθερή και ο ανταγωνισμός ανάμεσα στους προμηθευτές αυξήθηκε. Συνολικά, οι πωλήσεις αμερικάνικων όπλων ανέβηκαν στα 36.2 δισ. δολάρια το 2014 από 26.7 το 2013, που σημαίνει ότι οι ΗΠΑ ελέγχουν πάνω από το 50% του παγκόσμιου εμπορίου όπλων, το οποίο έφτασε στα 71.8 δισ. το 2014 από 70.1 δισ. το 2013.

Η κατακόρυφη αύξηση στις πωλήσεις αμερικάνικων όπλων οφείλεται σε μεγάλο βαθμό στις συμφωνίες πολλών δισεκατομμυρίων δολαρίων με τη Σαουδική Αραβία και το Κατάρ,

που εμπλέκονται στους πολεμικούς τυχοδιωκτισμούς στη Μέση Ανατολή, και τη Νότια Κορέα, στενούς συμμάχους των ΗΠΑ.

Ο καλύτερος πελάτης των αμερικάνικων όπλων αναδείχτηκε το 2014 η Νότια Κορέα με αγορές 7.8 δισ., χάρη στο ψυχροπολεμικό κλίμα με τη Βόρεια Κορέα. Ακολούθησε το Ιράκ με αγορές 7.3 δισ. για τον εξοπλισμό και την ανασυγκρότηση υποτίθεται του ιρακινού στρατού, που αποδείχτηκε παρολαυτά εν πολλοίς ανίκανος να αντιμετωπίσει τις επιθέσεις των τζιχαντιστών του Ισλαμικού Κράτους. Τη δεύτερη θέση, μετά τις ΗΠΑ, στο παγκόσμιο εμπόριο όπλων το 2014 κατέχει η Ρωσία με πωλήσεις 10.2 δισ. δολαρίων, την τρίτη η Σουηδία με πωλήσεις 5.5 δισ., την τέταρτη η Γαλλία με πωλήσεις 4.4 δισ. και την πέμπτη η Κίνα με 2.2 δισ. δολάρια.

στο ψαχνό

Ξεσηκωμός

«Το ανταποδοτικό μέρος της σύνταξης αποσκοπεί στην εξασφάλιση αξιοπρεπούς επιπέδου διαβίωσης, όσο το δυνατόν εγγύτερα προς εκείνο που είχε ο εργαζόμενος κατά τη διάρκεια του εργασιακού του βίου».

Αυτά αναφέρει το σχέδιο Κατρούγκαλου στο κεφάλαιο υπό τον βαρύγδουπο τίτλο «Εννοιολογικοί προσδιορισμοί». Και μόνο η αναφορά σε «αξιοπρεπές επίπεδο διαβίωσης» στις σημερινές συνθήκες της κινεζοποίησης, της φτώχειας, της αθλιότητας, ακόμα και της πείνας για τμήματα εργαζόμενων, αποτελεί πρόκληση.

Ομως, η πρόκληση είναι ακόμα μεγαλύτερη. Γιατί το ανταποδοτικό μέρος της σύνταξης θα είναι, για τη συντριπτική πλειοψηφία των εργαζόμενων, της τάξης των 70-100 ευρώ, όπως μπορείτε να διαβάσετε αναλυτικά στο «σαλόνι» αυτού του φύλλου. Οχι μόνο για όσους πρωτοασφαλίστηκαν μετά την 1.1.2011, όπως προέβλεπαν οι νόμοι Λοβέρδου-Κουτρουμάνη, αλλά για όλους πλέον, αφού το σχέδιο Κατρούγκαλου επεκτείνει τους νόμους Λοβέρδου-Κουτρουμάνη σε όλους τους εργαζόμενους.

Η ανταποδοτική σύνταξη των 70-100 ευρώ το μήνα απέχει πολύ ακόμα και από το βασικό μισθό των 411 ευρώ που ισχύει σήμερα για εργαζόμενους μικρότερους των 25 ετών. Υπολείπεται ακόμα και από τις άθλιες αποδοχές που παίρνει ένας μερικά απασχολούμενος του τετράωρου.

Πόσο θράσος χρειάζεται να έχει κάποιος για να λέει τόσο χοντρά ψέματα; Να υποστηρίζει πως και μόνο η ανταποδοτική σύνταξη θα είναι κοντά στις αποδοχές που είχε ο εργαζόμενος, οπότε αν προστεθεί και η εθνική σύνταξη ο συνταξιούχος θα είναι... πασάς στα Γιάννενα;

Ας πάψουμε να συζητάμε για το θράσος των συριζαίων. Έχουν πείσει και τους πιο αφελείς ότι αυτό είναι το μόνο που διαθέτουν σε πλήρη αφθονία. Ας συζητήσουμε για τα ουσιαστικά ζητήματα.

Για μια ακόμη φορά οι παραγωγοί του κοινωνικού πλούτου, οι εργάτες και οι άλλοι εργαζόμενοι, παρουσιάζονται σαν προνομιούχοι που παρασιτούν σε βάρος της κοινωνίας, παίρνοντας συντάξεις που «δεν τις δικαιούνται». Αφού καταλήστεψαν επί δεκαετίες τα ασφαλιστικά δικαιώματα, αφού μετέτρεψαν ακόμα κι αυτό το μικρό κομμάτι του εργατικού ιδρώτα που πήγαινε σε ασφαλιστικές εισφορές, σε δανεικά κι αγύριστα για τους καπιταλιστές, αφού έκαναν κοινωνική πολιτική σε βάρος των ασφαλιστικών ταμείων, αφού επέτρεψαν (και εξακολουθούν να επιτρέπουν) στους καπιταλιστές να εισφοροδιαφεύγουν και να εισφοροκλέβουν, αφού με το PSI ξετίναξαν ό,τι είχε απομείνει ως αποθεματικά, έρχονται τώρα και μας λένε ότι πρέπει να συμβιβαστούμε με συντάξεις που μετά βίας θα φτάνουν (συνολικά, «εθνική» και «ανταποδοτική») τα 200 ευρώ για τη συντριπτική πλειοψηφία των εργατών. Έρχονται και χαράζουν μια πολιτική διάλυσης της Κοινωνικής Ασφάλισης, με ό,τι αυτό συνεπάγεται.

Είναι καιρός να σηκώσουμε το κεφάλι και να τους επιστρέψουμε το νόμισμα. Εμείς είμαστε οι παραγωγοί του κοινωνικού πλούτου, εμείς είμαστε τα υποζύγια της φορολογίας, γι' αυτό και απαιτούμε πλήρη ασφάλιση για όλους και πλήρη χρηματοδότησή της από τους καπιταλιστές και το κράτος τους.

Μ' αυτό το ταξικό αίτημα γραμμένο στη σημαία μας, πρέπει να ξεσηκωθούμε για να ακυρώσουμε την εν εξελίξει επίθεση. Μόνο ένας πανεργατικός και παλλαϊκός μαχητικός ξεσηκωμός μπορεί να τους σταματήσει.

Όπως βλέπουμε, δε διαφέρουν σε τίποτα από τους «δικούς μας» οι βρετανοί αστοί πολιτικοί. Εσπευσαν να φορέσουν τα «εργατικά» τους και να φωτογραφιστούν στο πλημμυρισμένο Γιορκ, τάχα ότι βοηθάνε στα (κατόπιν εορτής) αντιπλημμυρικά έργα. Μόνο που είναι φανερή η διαφορά εμπειρίας. Ο Κάμερον φόρεσε τις γαλότσες και φρόντισε να μην υπάρχει ούτε μία «παρεξηγήσιμη» φωτογραφία του. Ενώ ο Κόρμπιν, συνοδευόμενος από την τοπική βουλευτίνα του Μάσκελ, δεν το απέφυγε. Ο φωτογραφικός φακός τον συνέλαβε σε στάση αγγαρείας. Σαν να έλεγε: «Άντε, τραβήξτε τη φωτογραφία, γιατί βαρέθηκα να κρατάω αυτό το σακί με την άμμο». Η... ελπίδα της Ευρώπης, όπως τον χαρακτηρίζουν οι συριζαίοι!

KONTRES

Με ξένα κόλλυβα

Δεκατρία χιλιάδικα (για την ακρίβεια 9.840 ευρώ συν το ΦΠΑ) «τσίμπησε» από την περιφέρεια Αττικής η ΠΑΕ ΑΕΚ για τον ποδοσφαιρικό αγώνα με την «εθνική αστέγων», που έγινε στις 29 Δεκέμβρη. Οι σχετικές αποφάσεις της Δούρου δημοσιεύτηκαν στη «Διάγεια» στις 24 Δεκέμβρη, με την ελπίδα ότι λίγοι θα την πάρουν χαμπάρι μέσα στις γιορτές. Ελα που την πήραν, όμως, και έγινε το σχετικό σουσούρο από τους ανταγωνιστές του Μελισσανίδη. Πληροφορηθήκαμε, λοιπόν, ότι η Περιφέρεια πλήρωσε στην ΠΑΕ ΑΕΚ 9.840 ευρώ (συν ΦΠΑ) για «συντήρηση του χλοοτάπητα», για «υπηρεσίες ασφαλείας/φύλαξης» και για «καθαρισμό του γηπέδου» και 3.075 ευρώ (συν ΦΠΑ) για τα λειτουργικά έξοδα του σταδίου.

Μετά την αποκάλυψη, η εταιρία του Μελισσανίδη αντεπιτέθηκε μιλώντας για συκοφαντία και σπύλωση, «διαβεβαιώνοντας» ότι η ίδια δεν πήρε λεφτά, αλλά αυτά που δόθηκαν από την Περιφέρεια ήταν τα ελάχιστα για τη λειτουργία του σταδίου. Γιατί, όμως, έπρεπε να γίνει στο αχανές ΟΑΚΑ ένας ποδοσφαιρικός αγώνας που τον παρακολούθησαν μετά βίας 2.000 θεατές; Σ' ένα δημοτικό γήπεδο θα μπορούσε να γίνει με μηδέν έξοδα. Περιφέρεια και ΠΑΕ ΑΕΚ έκαναν το φιλανθρωπικό «κομμάτι» τους με δημόσιο χρήμα. Αυτή είναι η ουσία.

ΥΓ. Παλιότερα ήταν γνωστή η τακτική διάφορων αστέρων του τραγουδιού που συμμετείχαν σε συναυλίες με πολιτικά αιτήματα: «εγώ δε θέλω τίποτα, αλλά πρέπει να πληρωθεί η ορχήστρα»...

Ατζέντης

Από την πληρωμένη με κρατικό χρήμα φιέστα δε θα μπορούσε να λείπει ο εξ απορρήτων του πρωθυπουργού κυρ-Αλέκος Φλαμπουράρης. Ο οποίος -σύμφωνα με τα «υπαλληλικά» Μέσα του Μελισσανίδη- εξέφρασε την κατανόησή του για την «ανησυχία» των ανθρώπων του τελευταίου και τους **ενημέρωσε** «πως σύντομα θα γί-

νουν όλα όσα χρειάζονται και η ΑΕΚ θα γυρίσει σπίτι της. Η άδεια θα βγει και η ομάδα θα αποκτήσει και πάλι το δικό της γήπεδο, στη Νέα Φιλαδέλφεια».

Καταλαβαίνουμε την ανάγκη του να λειτουργήσει ως ατζέντης της διαφημιστικής εκστρατείας του Γατούλη (με την κωδική ονομασία «παραμυθιάζουμε τους οπαδούς»), αλλά πλέον είναι υπουργός και όχι ο απεσταλμένος του Τσίπρα, που μαζί με τον Στρατούλη ξημεροβραδιάζονταν στα γραφεία του ομίλου Μελισσανίδη και έκλειναν συμφωνία για να στηρίξει ο ΣΥΡΙΖΑ το προκλητικό νομοθέτημα της συγκυβέρνησης των Σαμαροβενιζέλων την άνοιξη του 2014 (συμφωνία που τελικά δεν έγινε πράξη, γιατί μεσολάβησε ο αγώνας του Συντονιστικού Κατοίκων της Φιλαδέλφειας). Επειδή, λοιπόν, είναι υπουργός θα έπρεπε να ξέρει πως υπάρχουν κάποιες διαδικασίες για την έκδοση μιας άδειας, οι οποίες περνούν από τις αρμόδιες υπηρεσίες. Κι αυτές οι διαδικασίες δεν μπορούν να ολοκληρωθούν, γιατί προϋποθέτουν κολοσσιαίες παρανομίες. Κάτι ξέρει, ας πούμε, ο αρμόδιος υπουργός που δεν έχει κάνει οποιαδήποτε τέτοια δήλωση (φυλάγεται, κατά το κοινώς λεγόμενο).

Οπότε τι μένει; Μόνο ο ρόλος του διαφημιστικού ατζέντη του Μελισσανίδη, που επιφυλάσσει στον εαυτό του ο Φλαμπουράρης. Αυτός που έχει το θράσος να επικαλείται «40 χρόνια αριστεράς».

Στυγνός ιμπεριαλιστής

Από τον ελληνικό αστικό Τύπο σχολιάστηκε κυρίως η δήλωση του Σόιμπλε, ότι «οι Έλληνες δε θα έπρεπε να κατηγορούν άλλους για τα προβλήματά τους, αλλά θα πρέπει να κοιτάξουν και πώς μπορούν οι ίδιοι να βελτιωθούν». Μια δήλωση που την έχει κάνει κατ' επανάληψη και δεν προκαλεί καμιά έκπληξη πια. Υπήρξε και μια άλλη δήλωση του Σόιμπλε, όμως, στην ίδια συνέντευξη. Κατηγόρησε την Ελλά-

Πογκρομιστές

«Ο Μαροκινός στο Μαρόκο πρέπει να μάθει ότι ο Οσμάν πήγε στην Ελλάδα και γύρισε», δήλωσε κυνικά ο υπουργός Μεταναστευτικής Πολιτικής Γιάννης Μουζάλας, σε συνέντευξή του στον «Ελεύθερο Τύπο». Πώς μπορεί να σταλεί αυτό το μήνυμα στις χώρες προέλευσης του μεταναστευτικού ρεύματος; Αν στην Ελλάδα οι «Οσμάν» βρεθούν αντιμέτωποι με ένα συνεχές πογκρόμ: συλλήψεις, μακρόχρονες φυλακίσεις σε στρατόπεδα συγκέντρωσης, απελάσεις.

Η συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ επαναλαμβάνει, χωρίς **καμιά** διαφορά την πολιτική των προκατόχων τους. Παρά ταύτα, κάποιοι στους κόλπους του ΣΥΡΙΖΑ κάνουν σα να μη βλέπουν και σφυρίζουν κλέφτικα. Κι όχι μόνο σφυρίζουν κλέφτικα, αλλά προσπαθούν και να παραπλανήσουν το ακροατήριό τους. Σαν την «Εποχή» που είχε αυτό το εξώφυλλο στο πρωτοχρονιάτικο φύλλο της. Λες και είναι άλλη κυβέρνηση αυτή που οργανώνει το πογκρόμ κατά των μεταναστών και όχι η δική τους κυβέρνηση. Πόσους και για πόσο ακόμα μπορούν να κοροϊδέψουν;

δα ότι επί χρόνια περιφρονούσε τους κανόνες του Δουβλίνου που προβλέπουν ότι οι μετανάστες υποβάλλουν αίτημα ασύλου στη χώρα εισόδου στην ΕΕ και συμπλήρωσε ότι τα γερμανικά δικαστήρια αποφάσισαν η Γερμανία να μην επαναπροωθεί τους ανθρώπους προς την Ελλάδα, καθώς η συμπεριφορά προς τους πρόσφυγες δεν ήταν ανθρώπινη! Από τη μια κατηγορεί τις ελληνικές κυβερνήσεις ότι έκαναν τα στραβά μάτια και δεν κρατούσαν όλους τους πρόσφυγες στην Ελλάδα και από την άλλη τις κατηγορεί ότι δεν επιδεικνύουν ανθρώπινη συμπεριφορά προς τους πρόσφυγες, εν αντιθέσει με τη Γερμανία.

Δεν έχουμε καμιά διάθεση να υπερασπιστούμε την πολιτική των ελληνικών κυβερνήσεων στο μεταναστευτικό. Το αντίθετο. Αυτή η πολιτική, όμως, έχει υπαγορευτεί από τους ιμπεριαλιστές της ΕΕ. Αυτοί χρησιμοποιούν την Ελλάδα (που δεν είναι χώρα προορισμού των προσφύγων και μεταναστών) ως συνοριοφύλακα και ως δεσμοφύλακά τους. Όχι μόνο τώρα, αλλά εδώ και χρόνια εγκλώβισαν εκατοντάδες χιλιάδες ανθρώπους στην Ελλάδα, για να μην περάσουν στις χώρες τους. Κι ενώ δικό τους δημιούργημα είναι το δράμα των προσφύγων και μεταναστών στην Ελλάδα, παριστάνουν τους φιλάνθρωπους και επιτιμούν τις δουλικές ελληνικές κυβερνήσεις που εφαρμόζουν τη δική τους πολιτική.

Ανίκανοι

Ανίκανοι ακόμα και να μαγειρέψουν σωστά το εκλογικό αποτέλεσμα αποδείχτηκαν οι εκλογομάγειροι της ΝΔ. Καθυστερήσαν τρεις μέρες να βγάλουν το τελικό αποτέλεσμα, ώστε να γίνει το παζάρι ανάμεσα στους υποψήφιους για το ποσοστό που αποδέχεται ο καθένας. Κι αφού συμφώνησαν όλοι πως είναι προς το συμφέρον του κόμματος να παρουσιάσουν φουσκωμένη τη συμμετοχή, για να δείξουν ότι η ΝΔ και αντέχει και μπορεί να ελπίζει, δε σκέφτηκαν να κάνουν ένα σωστό υπολογισμό. Έτσι, οι προεδρικές εκλογές της ΝΔ παρουσίασαν την παγκόσμια πρωτοτυπία να πάρουν οι υποψήφιοι ποσοστά στρογγυλοποιημένα στο πρώτο δεκαδικό ψηφίο. Τα τσακάλια του διαδικτύου έκαναν τέσσερις απλές διαρέσεις, με βάση τους αριθμούς που ανακοίνωσε ο Τραγάκης, και βρήκαν ότι ο Μείμαράκης πήρε ακριβώς 39,8%, ο Μητσοτάκης ακριβώς 28,5%, ο Τζιτζικώστας ακριβώς 20,3% και ο Γεωργιάδης ακριβώς 11,4%.

Πουθενά στον κόσμο δεν έχουν γίνει εκλογές που τα ποσοστά των συνδυασμών να μην έχουν τουλάχιστον τρία δεκαδικά ψηφία (συνήθως τα στρογγυλοποιούν στα δύο δεκαδικά). Δείτε τα αποτελέσματα των ελληνικών βουλευτικών εκλογών (στο www.ekloges.ypes.gr) και θα το δείτε καθαρά. Ακόμα και στο δημοψήφισμα του περασμένου Ιούλη, που τα ψηφοδέλτια ήταν μόνο δύο, το αποτέλεσμα ήταν 61,31% για το Όχι και 38,69% για το Ναι. Γι' αυτό λέμε ότι το αποτέλεσμα των γαλάζιων εκλογών συνιστά παγκόσμια πρωτοτυπία. Θέλησαν να βγάλουν έναν ψεύτικο αριθμό ψηφισάντων, αλλά δεν κατάφεραν να τον βγάλουν με έναν αληθοφανή τρόπο. Και να πεις ότι χρειάζονταν τίποτα περίπλοκα μαθηματικά. Αριθμητική δημοτικού σχολείου χρειαζόταν...

Global Yanis!

Επιτέλους! Μπορεί το σχέδιο με τους χίλιους τόσους να μην απέδωσε τίποτα, όμως ο Γιάννης με ένα νι αποδεικνύεται global, ήτοι παγκόσμιος. Κι αν όχι παγκόσμιος, τουλάχιστον πανευρωπαϊκός. Σιγά που θα κάτσει ένας τέτοιος αστέρας να ασχοληθεί με τη μιζέρια της εσωτερικής πολιτικής σκηνής. Αυτός έχει βάλει στόχο να φέρει τα πάνω κάτω σε ολόκληρη την Ευρώπη, για να τον γράψει η Ιστορία ως Yanis the Great.

Στις 9 Φλεβάρη, λοιπόν, στην καρδιά του κτήνους, στο ίδιο το Βερολίνο, ο Yanis θα ανακοινώσει την ίδρυση του DiEM25 (σαν τύπος οрукτέλειου διαβάζεται) ή Democracy in Europe Movement 2025 (Κίνηση για τη Δημοκρατία στην Ευρώπη 2025) και όλοι σκίζουν να μάθουν ποιοι άλλοι, πέραν του Yanis, θα παρευρεθούν και θα στηρίξουν το νέο ανατρεπτικό κίνημα. Εμείς πάλι έχουμε την απορία τι σημαίνει το χρονικό ορόσημο του 2025. Θα γίνει κάτι σημαντικό τότε; Θα έχει επιτευχθεί ο «τρίτοδρομικός στόχος» του Yanis, που θέλει να εξαφανίσει και τον εθνοκεντρισμό των ξεχωριστών κρατών και το συντηρητισμό των ευρωπαϊκών οργάνων; Αδημονούμε.

Κι άλλο κόμμα

Αγωνιούμε, επίσης, για την υποδοχή που θα έχει το νέο αντιμνημονιακό πατριωτικό μέτωπο, που οικοδομεί μεθοδικά ο τέως α' αντιπρόεδρος της Βουλής και θύμα πολιτικής σκευωρίας των δεξιών, των πασόκων και των συριζαίων (μόνο συνασπισμένοι όλοι μαζί θα μπορούσαν να νικήσουν αυτόν τον τιτάνα της λαϊκής πολιτικής) Αλέξης Μητσοπούλος. Όπως είπε ο ίδιος, έχει ανοίξει συζητήσεις και με τη Ζωή και με τον Γιάννη με ένα νι. Επειδή, όμως, από πολιτική λεπτότητα δεν ανακοίνωσε τι του είπαν η Ζωή και ο Γιάννης με ένα νι, βρέθηκαν κάποιοι κακεντρεχείς και είπαν ότι δεν τρέχει τίποτα και ότι σκόπιμα ρίχνει αυτά τα ονόματα στην πιάτσα, για να κάνει ντόρο και να αυτοπροβληθεί ως μεγάλος πολιτικός παράγοντας. Τα κάνει, ρε, αυτά τα πράγματα ο τ. αντιπρόεδρος Αλέξης; Καλώς να ορίσει, λοιπόν, το νέο... κόμμα, για να βρει υποψήφιους για διαπραγμάτευση και η ΛΑΕ.

Στόχος μια αξιόπιστη ΝΔ

Εύκολα μπορεί να πει κανείς ότι οι καραμανλικοί συνασπίζονται γύρω από τον Μείμαράκη, επειδή θεωρούν ότι με αυτόν στην προεδρία θα μπορούν να συνεχίσουν να ελέγχουν το κόμμα. Κι αυτή η εξήγηση μπάζει, όμως, αν αναλογιστούμε ότι ο Μείμαράκης αναδείχτηκε από τον Μητσοτάκη (ως πρόεδρος της ΟΝΝΕΔ είχε πάρει το παρατσούκλι «Ντοράκης», όπως θα θυμούνται οι παλιότεροι). Σταθερότητα στις πολιτικές φιλίες σ' ένα αστικό κόμμα δεν υπάρχει. Τα στρατόπεδα αλλάζουν, οι συμμαχίες αλλάζουν, οι ανάγκες της συγκυρίας καθορίζουν τα πάντα. Γι' αυτό και η πλειοψηφία των σαμαρικών στηρίζουν τον «προαιώνιο εχθρό» Μητσοτάκη, γι' αυτό και ο «κεντρώος» Μητσοτάκης συμμαχεί με τους ακροδεξιούς Γεωργιάδη και Βορίδη. Και στο κάτω-κάτω, γιατί να μην μπορούσαν να ελέγξουν το κόμμα και με τον Κυριάκο στην προεδρία οι καραμανλικοί;

Αλλά κι αν δεχτούμε ότι αυτή και μόνο είναι η επιδίωξη των καραμανλικών, πώς θα εξηγήσουμε τη στάση των βαρόνων των μίντια, που σούμπιτοι στηρίζουν Μείμαράκη, άλλοι ανοιχτά και απροκάλυπτα και άλλοι καλυμμένα; Ο Μητσοτάκης είναι περισσότερο μνημονιακός από τον Μείμαράκη (αν μπορεί να σταθεί μια τέτοια σύγκριση). Και πιο εύκολα διαχειρίσιμος, δεδομένου ότι δεν έχει τα πολιτικά ερείσματα που έχει ο Μείμαράκης.

Για να προσεγγίσουμε βαθύτερα το ζήτημα και να ερμηνεύσουμε τις στάσεις των διάφορων κέντρων, πρέπει να σκεφτούμε ότι το σύστημα έχει ανάγκη από το σχηματισμό μιας αξιόπιστης εναλλακτικής κυβερνητικής λύσης, διότι η συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ δεν μπορεί να μακροημερεύσει. Κρίνουν, λοιπόν, ότι ο Μείμαράκης μπορεί να υπηρετήσει καλύτερα αυτό το στόχο. Φοβούνται ότι ο Μητσοτάκης, πέραν του ότι ταυτίστηκε με τις πιο σκληρές πτυχές του Μνημονίου (απολύσεις χιλιάδων δημόσιων υπάλληλων), θα βγάζει συνέχεια στο λόγο του ένα σκληρό νεοφιλελεύθερο προφίλ που θ' αποκόψει τη ΝΔ από κοινωνικά ερείσματα.

Με βάση αυτές τις σκέψεις, ο μηχανισμός των καραμανλικών και των αστικών ΜΜΕ έβαλε μπροστά ένα σχέδιο πλήρους αποδόμησης του Μητσοτάκη ενόψει του δεύτερου γύρου. Αν ακούσει κανείς τις πρωινές ραδιοφωνικές εκπομπές του Τράγκα στο «μαγαζί» των Χατζηνικολάου-Κουρή, δύσκολα θα αποφύγει το αίσθημα του

εμετού. Ο τύπος δίνει κανονική θεατρική παράσταση, παρουσιάζοντας τον Μητσοτάκη ως άνθρωπο των Γερμανών, με κραυγές στα γερμανικά που παραπέμπουν σε παλιές ελληνικές ταινίες και σε ρόλους δωσίλογων. Μιλάμε για κανονική προβοκάτσια. Ο Τράγκας, όμως, είναι σάρκα από τη σάρκα της Δεξιάς και ο λόγος του έχει πέραση στο κομματικό της ακροατήριο. Ίδια τακτική ακολουθούν και τα Μέσα του Κουρή.

Ο Μείμαράκης, βέβαια, και οι επιτελείς του δεν μπορούν να ακολουθήσουν τακτική Τράγκα. Αυτοί κάνουν πολιτική αντιπαράθεση. Το σύνθημα έδωσε πρώτος ο Στυλιανίδης, που δήλωσε ότι ο Μητσοτάκης είναι νεοφιλελεύθερος, γεγονός που τον κάνει χρήσιμο ως επικεφαλής μιας τάσης στο κόμμα, που μπορεί να προσεγγίσει τις ελίτ, όχι όμως και για αρχηγό του κόμματος, διότι η ΝΔ είναι λαϊκό κόμμα και όχι κόμμα των ελίτ! Ακολούθησε ο ίδιος ο Μείμαράκης, που άρχισε ν' αναφέρεται συστηματικά στην κυβερνητική θητεία του Μητσοτάκη, με έμφαση στις απολύσεις, όπως των καθαριστριών, των σχολικών φυλάκων, των δημοτόμπασων.

Ο Μητσοτάκης βρέθηκε αυτόματα στη θέση του απολογούμενου. Και η άμυνά του ήταν ολίγον τι πανικόβλητη. Το μόνο που αντέτεινε ήταν ότι ο Μείμαράκης ήταν τότε πρόεδρος της Βουλής και ψήφισε όλα τα μέτρα. Ναι, αλλά ο Μείμαράκης δεν είχε την ευθύνη ως υπουργός, ούτε έβγαινε στα ραδιοκάνала για να υπερασπιστεί τις απολύσεις μεροκαματιάρηδων, όπως έκανε ο Μητσοτάκης. Ούτε καμάρωνε για τα Μνημόνια και δήλωνε τροϊκανότερος

των τροϊκανών, όπως έκανε ο Γεωργιάδης, που πλασαρίστηκε σε θέση υπαρχηγού του Μητσοτάκη, χωρίς ο τελευταίος να κρατήσει καμιά απόσταση.

Φυσικά, δίνεται και μάχη μηχανισμών. Οι ψηφοφόροι του πρώτου γύρου ήταν πολύ λιγότεροι από τους 400.000 που ανακοίνωσαν (ακόμα και το μαγείρεμα δεν κατάφεραν να το κάνουν σωστά, με αποτέλεσμα να ξεβρακωθούν), στο δεύτερο γύρο θα είναι σίγουρα ακόμα λιγότεροι, οπότε οι μηχανισμοί και οι τοπικοί κομματάρχες θα παίξουν ιδιαίτερο ρόλο.

Ο Τζιτζικώστας υποχρεώθηκε από τους καραμανλικούς να «καθήσει στ' αυγά του», αν θέλει να παίξει κάποιο ρόλο μελλοντικά στη ΝΔ. Και προσωπικά τον συνέφερε να δηλώσει ουδετερότητα. Οι άνθρωποί του μοιράστηκαν ανάμεσα στα δυο στρατόπεδα, αλλά οι σημαντικότεροι κομματάρχες πήγαν με τον Μείμαράκη. Έτσι, με ολόκληρο τον καραμανλικό μηχανισμό στο πλευρό του, με τα ΜΜΕ επίσης στο πλευρό του (ανοιχτά ή καλυμμένα) και με τον Κούλη αναγκασμένο να απολογείται όχι μόνο για την καταγωγή του αλλά και για τις πολιτικές του απόψεις, δύσκολα θα χάσει ο Βαγγέλας την εκλογή στον αυριανό δεύτερο γύρο.

Τα δύσκολα θ' αρχίσουν αμέσως μετά για όποιον εκλεγεί. Θα πρέπει να μαζέψει γρήγορα το «μαγαζί» και ταυτόχρονα να αποκρούσει την πίεση για στήριξη της συγκυβέρνησης Τσίπρα-Καμμένου στα βασικά μνημονιακά νομοθετήματα. Πίεση που θα ασκείται και από το εγχώριο μιντιακό σύστημα και από Βερολίνο-Βρυξέλλες.

Κάθε φορά που θα κάνει μια παραχώρηση προς την κυβέρνηση, θα πρέπει να κάνει παραχωρήσεις και προς την εσωκομματική αντιπολίτευση, προκειμένου να μην τη βλέπει ανεβασμένη στα κάγκελα. Κι αντίθετα, αν θελήσει να «μαζέψει» την εσωκομματική αντιπολίτευση, θα πρέπει ν' ανεβάζει τους τόνους και να σκληραίνει την αντιπολίτευση προς την κυβέρνηση, για να πείθει ότι η ώρα της επανόδου στην κυβερνητική εξουσία πλησιάζει.

Πρόκειται για μια πολύ δύσκολη ισορροπία. Γι' αυτό και ο κίνδυνος μιας διάσπασης της ΝΔ δεν πρόκειται να εξαφανιστεί. Δεν βρισκόμαστε στην περίοδο μέχρι το 2009, που κυριαρχούσε ο δικοματισμός και τα δυο μεγάλα κόμματα δαπέμεναν αναγκαστικά ενωμένα, περιμένοντας την επάνοδο στην κυβέρνηση. Μετά την είσοδο του ελληνικού καπιταλισμού στην κρίση όλα τα πολιτικά δεδομένα έχουν αλλάξει. Κανένα κόμμα δεν μπορεί να κυβερνήσει μόνο του (από το 2011 έχουμε μόνο συμμαχικές κυβερνήσεις), κόμματα δημιουργούνται από το πουθενά και μπαίνουν στη Βουλή, οπότε κάθε επίδοξος αρχηγίσκος που δεν είδε το σχέδιό του να ευοδώνεται μέσα σ' ένα από τα μεγάλα κόμματα έχει τον πειρασμό να δοκιμάσει την τύχη του ως αρχηγός ενός μικρού κόμματος. Η όδός του Καμμένου και του Θεοδωράκη στοιχειώνει τον ύπνο του κάθε Βορίδη. Υπάρχει, βέβαια, και το βατερλό του Λαφαζάνη, όμως ακόμα κι αυτός δε θεωρείται οριστικά χαμένος. Όταν πέσει ο Τσίπρας, μπορεί η εκλογική τύχη να χαμογελάσει και στη ΛΑΕ, που προς το παρόν είναι σα να μην υπάρχει.

Με Πράξη Υπουργικού Συμβουλίου Παρατάθηκε για ένα χρόνο το πάγωμα των προσλήψεων

«**Το υπουργικό συμβούλιο έχοντας υπόψη την ανάγκη περιστολής, λόγω των δημοσιονομικών συνθηκών, των δαπανών στο Δημόσιο, στα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, στους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης και στα νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου που ανήκουν στον ευρύτερο δημόσιο τομέα**» αποφάσισε να παρατείνει για έναν ακόμη χρόνο την «αναστολή διορισμών και προσλήψεων στο Δημόσιο Τομέα».

Η παράταση του παγώματος των προσλήψεων δεν έγινε με νομοθετική ρύθμιση, αλλά με Πράξη Υπουργικού Συμβουλίου, η οποία υπογράφηκε στις 30 Δεκέμβρη (εννοείται πως το υπουργικό συμβούλιο δεν συνεδρίασε για να συζητήσει το θέμα) και δημοσιεύτηκε αυθημερόν στο ΦΕΚ. Τότε, πάνω στο λυκόφως της

χρονιάς, όταν ο κόσμος έτρεχε να εξασφαλίσει τα απαραίτητα για μια στοιχειωδώς αξιοπρεπή γιορτή, οι εφημερίδες είχαν κλείσει και στα ραδιοκάνала είχαν απομείνει βαριεστημένοι ρεπόρτερ υπηρεσίας. Για να μην συζητηθεί το θέμα και φανερί ότι ο ΣΥΡΙΖΑ συνεχίζει επαξίως σε όλα τα μέτωπα την πολιτική των προηγούμενων μνημονιακών κυβερνήσεων.

Δεν χρειάζεται να σχολιάσουμε τι σημαίνει η παράταση για ένα ακόμη χρόνο αυτού του μέτρου: παραπέρα μείωση της απασχόλησης στο δημόσιο τομέα, παραπέρα εξαθλίωση των όποιων υπηρεσιών παρέχονται στον ελληνικό λαό, εντατικοποίηση της δουλειάς για τους εργαζόμενους, δουλειές για τους κάθε είδους εργολάβους έτσι που να βαθύνει η κινεζοποίηση των εργαζόμενων.

Απάτη οι πίνακες Κουτρουμάνη

Τεράστιες οι μειώσεις στις συντάξεις

Ο πασόκος Γ. Κουτρουμάνης, τέως συνδικαλιστής και συνδημιουργός μαζί με τον Α. Λοβέρδο (υπουργός και υπουργός Εργασίας, αντίστοιχα) των αντισαφалиστικών νόμων 3863 και 3865 του 2010, εμφανίζεται μεν επικριτικός προς το σχέδιο Κατρούγκαλου, την ίδια στιγμή όμως βάζει πλάτη στην επιχείρησh εσαπάτηρης των εργαζόμενων. Πώς; Παρουσιάζοντας σημαντικά μικρότερες τις απώλειες που θα έχουν οι συντάξεις.

Αυτό δεν το κάνει μόνο για να στρίψει τη νέα αντισαφалиστική μεταρρύθμιση, αλλά και επειδή έχει τη φωλιά του λερωμένη. Αν έλεγε την αλήθεια, τότε θα φαινόταν ότι και οι δικόι του νόμοι προκαλούν τεράστιες απώλειες στις συντάξεις (γύρω στο 80%). Μάλιστα, επειδή το σχέδιο Κατρούγκαλου προβλέπει ελαφρώς υψηλότερα ποσοστά αναπλήρωσης σε σχέση με τους νόμους Λοβέρδου-Κουτρουμάνη, θα φαινόταν ότι η σημερινή κυβέρνηση είναι πιο... γενναίοιδηρο!

Πρέπει, βέβαια, να σημειώσουμε ότι το σχέδιο που διέρρευσε ο Κατρούγκαλος είναι καθαρά προπαγανδιστικό. Δεν πρόκειται να πάνε σε καμιά... πολεμικού τύπου διαπραγμάτευση με την τρόικα. Οι βασικές κατευθύνσεις της νέας αντισαφалиστικής ανατροπής είναι ήδη συμφωνημένες και αποτυπωμένες στο Μνημόνιο. Για παράδειγμα, έχουν συμφωνήσει σε «στενότερη σύνδεση εισοφών με παροχές», που σημαίνει μείωση των συντάξεων κάτω από τα άθλια επίπεδα του νόμου Λοβέρδου-Κουτρουμάνη. Έχουν ακόμα συμφωνήσει για «εξοκονόμηση» 1% του ΑΕΠ (περίπου 1,8 δισ. ευρώ) το 2016. Αυτό το ποσό δε βγαίνει, αν δεν κόψουν τις ήδη καταβαλλόμενες συντάξεις. Επομένως, η προαναγγελλόμενη... αιματηρή διαπραγμάτευση με την τρόικα θα είναι ένα ακόμα θέατρο. Όπως έγινε το περασμένο καλοκαίρι, όπως έγινε με τα «κόκκινα» δάνεια, όπως έγινε με την ιδιωτικοποίηση των 14 αεροδρομίων (και όχι μόνο). Το νομοσχέδιο που θα πάει για ψήφιση στη Βουλή θα είναι εφιαλτικότερο από το εφιαλτικό σχέδιο που διέρρευσε ο Κατρούγκαλος, «γλυκαίνοντας» κάποιες πλευρές καθαρά για προπαγανδιστικούς λόγους.

Ο Κουτρουμάνης, λοιπόν, αποφάισε να βάλει πλάτη για να περάσει το νέο ασφαλιστικό, που αποτελεί απλώς χειροτέρευση του νόμου που ο ίδιος με τον Λοβέρδο πέρασαν το 2010. Και επαναλαμβάνει μια απάτη που είχε επιχειρήσει και το 2010. Μοίρασε στα άσχετα παπαγαλάκια του αστικού Τύπου κάποιους πίνακες, οι οποίοι υποτίθεται ότι δείχνουν τις απώλειες που θα υποστούν οι συντάξεις με το σχέδιο Κατρούγκαλου. Και τα παπαγαλάκια, πρώτον επειδή είναι εντελώς άσχετα (τους λες «λαγός-κυνήγι-δάσος» και με δυσκολία σχηματίζουν πρόταση) και δεύτερον επειδή δεν έχουν καμιά διάθεση να ψάξουν την αλήθεια και να την πουν στους εργαζόμενους, πήραν το έτοιμο υλικό του Κουτρουμάνη και το σερβίρουν.

Ας πάρουμε έναν από τους πίνακες του Κουτρουμάνη, που αφορά ασφαλισμένο με 20 (πλήρη) έτη ασφάλισης. Στην πρώτη στήλη φαίνονται οι συντάξιμες αποδοχές, στη δεύτερη στήλη η σύνταξη με το παλιό σύστημα και στην τρίτη η σύνταξη με το σχέδιο Κατρούγκαλου (σύμφωνα με τον Κουτρουμάνη).

Όπως φαίνεται από τον πίνακα, η μειώ-

• **Με 20 έτη ασφάλισης**

<i>Συντάξιμες αποδοχές</i>	<i>παλιό ποσό</i>	<i>νέο ποσό</i>
800	545	527
900	565	544
1.000	586	562
1.200	627	598
1.400	668	634
1.500	688	652
2.000	791	741

ωση στη σύνταξη δεν είναι και τόσο δραματική. Ξεκινά από 18 ευρώ για όποιον έχει συντάξιμες αποδοχές 800 ευρώ και φτάνει μέχρι 50 ευρώ για όποιον έχει συντάξιμες αποδοχές 2.000 ευρώ. Οπότε, μπορεί σε κάποιους εργαζόμενους, που σκέπτονται και ενεργούν μοιρολατρικά, να περάσει η αντίληψη: «τι να κάνουμε, θα το υποστούμε κι αυτό, μικρό το κακό τελικά».

Όλος αυτός ο πίνακας, όμως, είναι ένα απατηλό κατασκευάσμα. Από την αρχή μέχρι το τέλος. Σε τι συνίσταται η απάτη; Στο ότι παίρνει τις ίδιες συντάξιμες αποδοχές με το παλιό και με το νέο σύστημα, ενώ υπάρχει τεράστια διαφορά μεταξύ τους. Ας πάρουμε το παράδειγμα αυτού που στον πίνακα φαίνεται να έχει συντάξιμες αποδοχές 800 ευρώ. Με το παλιό ασφαλιστικό σύστημα, οι συντάξιμες αποδοχές υπολογίζονταν με το μέσο όρο της **τελευταίας πενταετίας** (παλιότερα ίσχυε ο μέσος όρος της τελευταίας διετίας και δεν ακόμα πιο παλιά ο τελευταίος μισθός). Με το νέο σύστημα, όμως, δηλαδή και με το νόμο Λοβέρδου-Κουτρουμάνη και με το σχέδιο Κατρούγκαλου, οι συντάξιμες αποδοχές υπολογίζονται με το μέσο όρο **ολόκληρου του ασφαλιστικού βίου**. Επομένως, εκείνος που με βάση την πενταετία είχε συντάξιμες αποδοχές 800 ευρώ, με βάση ολόκληρου τον ασφαλιστικό βίο θα έχει πολύ μικρότερες συντάξιμες αποδοχές και όχι 800 ευρώ. Όταν, λοιπόν, κάνει υπολογισμούς βάζοντας τις ίδιες συντάξιμες αποδοχές στο παλιό και το νέο σύστημα και πολλαπλασιάζοντας με τα κατά περίπτωση ποσοστά αναπλήρωσης, για να υπολογίσει τη σύνταξη, διαπράττει απάτη ολκής.

Πόσο μικρότερες θα είναι οι συντάξεις με αποδοχές δεν μπορεί να υπολογιστεί με ακρίβεια. Γιατί η μείωση γίνεται με δυο τρόπους. Πρώτον, με τον υπολογισμό του μέσου όρου όλου του εργασιακού βίου, αντί της τελευταίας πενταετίας, που οδηγεί σε μεγάλη μείωση. Δεύτερον, με τη μείωση των συντελεστών αναπροσαρμογής, με τους οποίους αναπροσαρμόζονται οι συντάξιμες αποδοχές κάθε χρόνου, για να υπολογιστεί μετά ο μέσος όρος. Το σχέδιο Κατρούγκαλου δεν μας δίνει καμιά ιδέα για το πώς θα διαμορφωθούν οι συντελεστές αναπροσαρμογής. Με το νόμο Λοβέρδου-Κουτρουμάνη, όμως, οι συντελεστές αναπροσαρμογής μειώθηκαν σε σχέση με αυτούς που ίσχυαν παλιά, με αποτέλεσμα οι συντάξιμες αποδοχές να μειωθούν ακόμα πιο πολύ.

Παραθέτουμε έναν πίνακα που φαίνεται καθαρά πόσο μειώνονταν οι συντάξεις με το νόμο Λοβέρδου-Κουτρουμάνη (από μελέτη που κάναμε το 2010 και δημοσιεύτηκε τότε στην «Κόντρα»). Το παράδειγμα αφορά εργαζόμενους που αμείβονταν τα βασικά (πριν το μνημονιακό πεσοκόμμά τους) και θα έβγαιναν στη σύνταξη με

4.800 ένσημα. Από τον πίνακα μπορεί κανείς να διαπιστώσει πόσο μειώνονται οι συντάξιμες αποδοχές (μεταξύ 26% και 29%, ανάλογα με την περίπτωση) και πόσο μειώνεται η σύνταξη (περίπου 80%).

Υπολογισμός σύνταξης με το ισχύον και το νέο σύστημα για κατηγορίες εργαζόμενων, που αμείβονταν με την ΕΓΣΣΕ, με 4.800 ένσημα	Ανυπαντρος χωρίς τριετίες		Ανυπαντρος με 5 τριετίες		Παντρεμένος με 5 τριετίες	
	ΙΣΧΥΟΝ	ΝΕΟ	ΙΣΧΥΟΝ	ΝΕΟ	ΙΣΧΥΟΝ	ΝΕΟ
Μέσος όρος αποδοχών	763.14	582.30	916.57	655.58	954.69	684.70
Ημερομίσθιο	30.52		36.66		38.18	
Ασφαλιστική κλάση	9η	1η	11η	1η	11η	1η
Τεταρτό ημερομίσθιο	32.12		37.13		37.13	
Συντάξιμες αποδοχές	803	582.30	928.25	655.58	928.25	684.70
Ποσοστό αναπλήρωσης	42%	11.22%	38%	11.22%	38%	11.22%
ΣΥΝΤΑΞΗ	337.26	65.33	352.73	73.56	352.73	76.82
ΜΕΙΩΣΗ ΣΥΝΤΑΞΗΣ		80.63%		79.15%		78.23%

Αυτή την τεράστια μείωση θέλει να κρύψει ο Κουτρουμάνης και γι' αυτό έβαλε τους ανθρώπους του να φτιάξουν τους πίνακες της απάτης και να τους μοιράσουν στα παπαγαλάκια, για να παίξουν το παιχνίδι της εξαπάτησης των εργαζόμενων, καθιστούζοντας τους με τις δήθεν μικρές μειώσεις, για να μην υπάρξει αγωνιστικό ξέσπασμα. Ο ίδιος ο Κουτρουμάνης ομολόγησε στο πρωινάδικο του Mega στις 6 Γενάρη, ότι με το νέο σύστημα οι συντάξιμες αποδοχές μειώνονται και δεν παραμένουν οι ίδιες. Όταν κάποιος από το πάνελ μίλησε για συντάξιμες αποδοχές ύψους 2.000 ευρώ, τον διέκοψε για να πει ότι με βάση υπολογισμού ολόκληρου τον ασφαλιστικό βίο δεν υπάρχει περίπτωση να βγουν συντάξιμες αποδοχές 2.000 ευρώ. Το είπε για τις ανάγκες της στιγμής, ενώ οι απατηλοί πίνακές του εξακολουθούν να κυκλοφορούν και να μιλούν για συντάξιμες αποδοχές ακόμη και ύψους 2.000 ευρώ!

Δε θα δίνεται ολόκληρη η «εθνική σύνταξη»

Τέλος, πρέπει να σημειώθeί ότι ο Κουτρουμάνης κάνει μια ακόμη απάτη. Στους πίνακές του ενσωματώνει στη νέα σύνταξη (τρίτη στήλη) ολόκληρη τη λεγόμενη εθνική σύνταξη (384 ευρώ), ενώ ξέρει πολύ καλά ότι δε θα δίνεται ολόκληρη παρά μόνο σε όσους έχουν 40 χρόνια ασφάλισης και έχουν συμπληρώσει το 67ο έτος της ηλικίας τους. Όλοι οι υπόλοιποι θα παίρνουν κλάσμα της εθνικής σύνταξης.

Η μείωση γίνεται με δυο τρόπους. Πρώτον, με μείωση 1/40 για κάθε ένα χρόνο ασφάλισης λιγότερο από τα 40. Δεύτερο, με μείωση κατά 1/200 για κάθε μήνα ηλικιακής συνταξιοδότησης μικρότερης από τα 67 χρόνια. Έτσι, ένας ασφαλισμένος που βγαίνει στη σύνταξη στα 63 χρόνια του και με 15 (πλήρη) χρόνια ασφάλισης θα πάρει εθνική σύνταξη 51,84 ευρώ (αν βγει στα 67 θα πάρει 144 ευρώ). Στα 63 και με 20 χρόνια ασφάλισης θα πάρει εθνική σύνταξη 115,20 ευρώ (αν βγει στα 67 θα πάρει 192 ευρώ). Στα 63 και με 25 χρόνια ασφάλισης θα πάρει εθνική σύνταξη 147,84 ευρώ (αν βγει στα 67 θα πάρει 240 ευρώ).

Ο Κατρούγκαλος στο προπαγανδιστικό σχέδιό του περιλαμβάνει τη δεύτερη μείωση (1/200 για κάθε μήνα πριν από τα 67), ενώ την πρώτη μείωση τη συνδέει με

το κριτήριο της διαμονής στην Ελλάδα (μειώνεται κατά 1/40 για κάθε χρόνο διαμονής στην Ελλάδα μικρότερο από τα 40 χρόνια, μεταξύ του 15ου και του 67ου έτους της ηλικίας του ασφαλισμένου).

Αυτό πρέπει να θεωρείται σίγουρο ό τι θα αλλάξει στην τελική μορφή του νέου Ασφαλιστικού. Δηλαδή, η εθνική σύνταξη δε θα είναι για όλους η ίδια, αλλά θα συνδέεται με τα έτη ασφάλισης. Πλήρης θα δίνεται μόνο για 40 έτη ασφάλισης, ενώ για λιγότερα έτη ασφάλισης θα μειώνεται και κατά 1/40 το χρόνο. Αυτή είναι η φιλοσοφία χορήγησης αυτής της περιβόητης εθνικής (ή βασικής) σύνταξης, όπως φαίνεται καθαρά από το νόμο Λοβέρδου-Κουτρουμάνη, που η συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ τον έχει αποδεχτεί ως βάση (αυτή η αποδοχή αναφέρεται και στο τρίτο Μνημόνιο, αλλά και στην πρόταση που είχε υποβάλει στους ιμπεριαλιστές δανειστές ο ίδιος ο Τσίπρας στις 22.6.2015).

Στην παράγραφο 2 του άρθρου 2 του νόμου 3863/2010 προβλέπεται ρητά ότι «η βασική σύνταξη υπολογίζεται αναλογικά, με βάση τα έτη ασφάλισης από 1.1.2011 και εφεξής προς το συνολικό χρόνο ασφάλισης». Πρέπει, λοιπόν, να θεωρείται σίγουρο ότι αυτή η θεμελιώδης διάταξη θα εισαχθεί και στο νομοσχέδιο Κατρούγκαλου, όταν αυτό θα πάει στη Βουλή (αφού δοθεί η σύμφωνη γνώμη της τρόικας). Γιατί αυτή η διάταξη υποποιεί τη φιλοσοφία αυτού του νέου (αντι) ασφαλιστικού συστήματος. Μάλιστα, η σχετική διάταξη θα γίνει χειρότερη, γιατί ο νόμος Λοβέρδου-Κουτρουμάνη προέβλεπε πλήρη σύνταξη με 35ετία και στο 65ο έτος της ηλικίας, ενώ το σχέδιο Κουτρουμάνη προβλέπει 40ετία και στο 67ο έτος της ηλικίας. Αρα, για τη συντριπτική πλειοψηφία των εργαζόμενων αυτή η περιβόητη εθνική σύνταξη θα είναι ένα φιλανθρωπικό βοήθημα 100-150 ευρώ (αν βγουν στη σύνταξη στα 67).

Το τελικό συμπέρασμα είναι πως οδηγούμαστε σε σφαγισμό της σύνταξης. Κάποτε το εργατικό κίνημα αγωνιζόταν για να γίνει η καλύτερη σύνταξη του ΙΚΑ ίση με 20 ημερομίσθια ανεξιδίκευτου εργάτη. Κατάφερε να το κατακτήσει. Με τις πρώτες ανασφαλιστικές ανατροπές (αρχές δεκαετίας του '90), η καλύτερη σύνταξη άρχισε να μειώνεται. Πλέον δε θα μιλάμε για καλύτερη σύνταξη, που την έπαιρνε ο εργαζόμενος με 15 πλήρη έτη ασφάλισης, αλλά για ένα φιλανθρωπικό βοήθημα της τάξης των 200 ευρώ (συνολικά, εθνική+αναταξοδοτική σύνταξη). Σ' αυτό το άθλιο επίπεδο σκοπεύουν να στριμώξουν την πλειοψηφία των εργαζόμενων, που μετά βίας θα μπόρεσουν να σκεπεντρώσουν 4.500 ένσημα (15 πλήρη χρόνια ασφάλισης) στα 67 τους χρόνια.

Θα πετσοκόψουν άμεσα και τις καταβαλλόμενες σήμερα συντάξεις

Το βασικό προπαγανδιστικό όπλο της συγκυβέρνησης των Τσιπροκαμμένων, στην προσπάθειά της να παρουσιάσει σαν... ανώδυνο το νέο ασφαλιστικό τερατούργημα, είναι πως δεν πρόκειται να υπάρξουν περικοπές στις ήδη καταβαλλόμενες συντάξεις και πως οι επιπτώσεις του νέου συστήματος θα αφορούν μόνο τις συντάξεις που θα δοθούν από τώρα και μετά.

Αφήνοντας στην άκρη την κομψία με την «προσωπική διαφορά», που υποτίθεται ότι θα δοθεί σε κάθε παλιό συνταξιούχο, μετά τον επανυπολογισμό της σύνταξης του με το νέο σύστημα, στεκόμαστε σ' αυτό που προβλέπει το τρίτο Μνημόνιο (Ν. 4336/2015, ΦΕΚ 94Α/14.8.2015). Διαβάζουμε λοιπόν για το ασφαλιστικό σύστημα: «Οι αρχές δεσμεύονται να εφαρμόσουν πλήρως τις υφιστάμενες μεταρρυθμίσεις και επίσης θα προβούν σε περαιτέρω μεταρρυθμίσεις για την ενίσχυση της μακροπρόθεσμης βιωσιμότητας με στόχο την επίτευξη εξοκονόμησης της τάξης του 1/4% του ΑΕΠ το 2015 και της τάξης του 1% του ΑΕΠ το 2016». Αυτό σημαίνει ότι έπρεπε να εξασφαλιστούν περίπου 450 εκατ. ευρώ το 2015 και περίπου 1,8 δισ. ευρώ το 2016.

Χωρίς να έχει συμφωνήσει τίποτα με την τρόικα (η τρίτη αξιολόγηση δεν έχει καν αρχίσει), η συγκυβέρνηση υποστηρίζει ότι εξασφαλίσει ήδη την εξοκονόμηση του 2015, καθώς και το μεγαλύτερο μέρος της εξοκονόμησης του 2016 και ότι απομένουν περίπου 700 εκατ. για το 2016, το μεγαλύτερο μέρος των οποίων θα εξασφαλιστεί από την αύξηση των ασφαλιστικών εισοφών στα επικουρικά ταμεία κατά 1,5% (1% εργοδότης, 0,5% εργαζόμενος).

Πώς υποτίθεται ότι εξασφάλισε η κυβέρνηση τη συμφωνημένη εξοκονόμηση του 2015 και το μεγαλύτερο μέρος της εξοκονόμησης του 2016; Τα ποσά από την κατάρνηση της πρόδρας συνταξιοδότησης είναι πολύ μικρά (4,2 εκατ. το 2015 και 25,7 εκατ. ευρώ το 2016). Εκείνο που ισχυρίζεται η κυβέρνηση είναι ότι η εξοκονόμηση έγινε με την αύξηση των εισοφών για τον κλάδο υγείας κατά 2% στις κύριες συντάξεις και κατά 6% στις επικουρικές.

Τα ποσά από την αύξηση των εισοφών στον κλάδο υγείας (προϋπολογίστηκαν 422 εκατ. ευρώ για το 2015 και 854 εκατ. ευρώ για το 2016), όμως, **δεν περιλαμβάνονται στις συμφωνημένες εξοκονομήσεις**. Είναι ποσά που πρέπει να μεταβιβαστούν απευθείας στον ΟΠΥΓΥ και όχι να δημιουργήσουν «μεγάληδρα για τις συντάξεις. Αυτό δεν αποτελεί δικό μας αυθαίρετο ισχυρισμό, αλλά φαίνεται καθαρά στο Μνημόνιο. Μετά την αναφορά στη συμφωνία για εξοκονόμηση 0,25% του ΑΕΠ το 2015 και 1% του ΑΕΠ το 2016, προκειμένου να ενισχυθεί η «μακροπρόθεσμη βιωσιμότητα του συνταξιοδοτικού συστήματος», το Μνημόνιο συνεχίζει: «Οι αρχές έχουν ήδη αυξήσει τις εισοφρές υγείας των συνταξιούχων στο 6% για τις κύριες συντάξεις τους και εφάρμοσαν επίσης εισοφρές υγείας ύψους 6% για τις επικουρικές συντάξεις από την 1η Ιουλίου 2015».

Είναι ολοκάθαρο ότι είναι άλλο πράγμα η αύξηση των εισοφών των συνταξιούχων για τον κλάδο υγείας, που είχε ήδη γίνει όταν υπογράφηκε το Μνημόνιο (ήταν στα προκαταρκτικά προαπαιτούμενα που αφορούσαν το κλείσιμο της αξιολόγησης του δεύτερου «προγράμματος») και άλλο οι εξοκονομήσεις για το 2015 και το 2016, που πρέπει να γίνουν με άλλα μέτρα.

Δεν είναι τυχαίο ότι το Μνημόνιο τοποθετούσε την ψήφιση του νέου Ασφαλιστικού τον Οκτώβριο του 2015, με στόχο κάποιες από τις ρυθμίσεις να προλάβουν να εφαρμοστούν το τελευταίο τρίμηνο του χρόνου και να εξασφαλίσουν τη συμφωνημένη εξοκονόμηση. Το χρονοδιάγραμμα, βέβαια, άλλαξε καθώς μεσολάβησαν εκλογές και καθυστερήσεις στην υλοποίηση των διαφόρων προαπαιτούμενων. Και οι ιμπεριαλιστές δανειστές αντιλήφθηκαν ότι η κυβέρνηση δε θα μπορούσε να τα περάσει όλα μαζί και δέχτηκαν το Ασφαλιστικό να πάει μερικούς μήνες πίσω (τώρα η ψήφισή του τοποθετείται στο Φλεβάρη του 2016).

Αυτό δε σημαίνει, όμως, ότι οι τρόικανοί δε θ' απαιτήσουν να εξασφαλιστεί και ό, τι μένει από την εξοκονόμηση του 0,25% του ΑΕΠ για το 2015 και η εξοκονόμηση του 1% του ΑΕΠ για το 2016. Μιλάμε, δηλαδή, για ένα εξαιρετικά μεγάλο ποσό, που δε θα μπορούσε να καλυφθεί ακόμα και αν η τρόικα συμφωνήσει σε αύξηση των ασφαλιστικών εισοφών για την επικουρική ασφάλιση (ήδη κάποιoi μικροί καπιταλιστές δέχονται μια προσωρινή αύξηση αλλά ίση για εργαζόμενους και εργοδότες, δηλαδή συνολικά 1%).

Πώς θα καλυφθεί αυτό το ποσό που –επαναλαμβάνουμε– είναι συμφωνημένο με το Μνημόνιο; **Δεν υπάρχει άλλος τρόπος εκτός από το πετσόκομμα των ήδη καταβαλλόμενων συντάξεων, κύριων και επικουρικών**. Μόνο αυτό το πετσόκομμα μπορεί να αποδώσει άμεσα τα λεφτά που έχουν συμφωνήσει.

Αυτή τη στιγμή η συγκυβέρνηση έχει ανάγκη από παραπλανητική προπαγάνδα. Θέλει να πείσει για τη δήθεν πρόθεσή της ότι δε θα κόψει τις ήδη καταβαλλόμενες συντάξεις. Οι αριθμοί, όμως, άλλα αποκάλυπτουν. Τη φρικτώδη αλήθεια της τι μάθουν και οι ήδη συνταξιούχοι όταν το νομοσχέδιο πάρει την τελική νομοτεχνική του μορφή και προωθηθεί για ψήφιση στη Βουλή. Έτσι δεν γίνεται πάντοτε; Προηγείται η δήθεν σκληρή διαπραγμάτευση και μετά γίνεται αυτό που από την αρχή ήταν γνωστό ότι θα γίνει.

Έχουν, λοιπόν, έναν παραπάνω λόγο οι ήδη συνταξιούχοι να ξεσηκωθούν. Δεν πρόκειται μόνο για τη σύνταξη των παιδιών και των εγγονών τους. Επίκειται ένα ακόμα πετσόκομμα και της δικής τους σύνταξης. Το μέτωπο πρέπει να είναι ενιαίο, παλλαϊκό και να έχει ένα στόχο: **να μην περάσει το αντισαφалиστικό έκτρωμα**.

Κύριες συντάξεις - άθλια φιλοδωρήματα

Πριν πούμε οτιδήποτε άλλο για το σχέδιο Κατρούγκαλου για το Ασφαλιστικό, πρέπει να σημειώσουμε ότι αυτό το σχέδιο φτιάχτηκε έτσι ώστε να έχει προπαγανδιστικά «πιασίματα». Κυριότοπο απ' αυτά είναι το ότι δε θα μειωθούν οι συντάξεις που καταβάλλονται στους σημερινούς συνταξιούχους. Αυτά τα «πιασίματα» θα φύγουν όταν συνταχθεί νομοσχέδιο και πάρει το δρόμο για τη Βουλή. Και δε θα είναι αυτό αποτέλεσμα της «αδιαλλαξίας της τρόικας». Είναι θέση της συγκυβέρνησης ότι πρέπει να πετσοκοπουν και οι σημερινές συντάξεις, με το κώλο του επανυπολογισμού τους, όπως δήλωνε ο Κατρούγκαλος στις 15 Σεπτέμβρη, τότε που παρουσίαζε το πόρισμα της περιβόητης «επιτροπής σοφών».

Όμως, ακόμα και μ' αυτά τα προπαγανδιστικά «πιασίματα», το σχέδιο Κατρούγκαλου είναι ανατριχιαστικό. Βαθαίνοντας την ανατροπή που ξεκίνησε το νόμο Λοβέρδου-Κουτρουμάνη, οδηγεί σε συντάξεις-φιλοδωρήματα άθλιοι επιπέδου σε συνδυασμό με κάποιες διατάξεις, απ' αυτές που δεν απασχολούν τη δημόσια συζήτηση, οδηγεί στην επί της ουσίας εξαφάνιση της κοινωνικής ασφάλισης, όπως αναλυτικά γράφουμε στη σελίδα 11.

◆ Οι νόμοι Λοβέρδου-Κουτρουμάνη μοίραζαν τη χορηγούμενη σύνταξη σε δυο κομμάτια. Ένα κομμάτι για την περίοδο ασφάλισης που διανύθηκε μέχρι τις 31.12.2010, το οποίο υπολογιζόταν με τις παλιές διατάξεις, και ένα κομμάτι για την περίοδο ασφάλισης από την 1.1.2011 μέχρι τη μέρα συνταξιοδότησης, το οποίο υπολογιζόταν με τις νέες διατάξεις. Αυτές οι νέες διατάξεις εξαιλώνουν τη σύνταξη, δεδομένου ότι οι συντάξιμες αποδοχές υπολογίζονται με το μέσο όρο ολόκληρου του ασφαλιστικού βίου (και χαμηλότερους συντελεστές αναπροσαρμογής για κάθε έτος), ενώ τα ποσοστά αναπλήρωσης μειώθηκαν δραματικά.

Το σχέδιο Κατρούγκαλου έρχεται να καταργήσει αυτό το διαχωρισμό της σύνταξης σε δυο κομμάτια. Όσοι θα συνταξιοδοτούνται πλέον θα δουν τη σύνταξή τους να υπολογίζεται με το μέσο όρο των αποδοχών ολόκληρου του εργασιακού τους βίου (άρα οι **συντάξιμες αποδοχές τους θα υποστούν τεράστια μείωση**) και με τα νέα, εξαιρετικά μειωμένα ποσοστά αναπλήρωσης. Αυτό σημαίνει ότι οι νέοι συνταξιούχοι θα υποστούν τεράστιες μειώσεις στις

συντάξεις που θα έπαιρναν. Μειώσεις που δεν μπορούν να υπολογιστούν με ακρίβεια, αλλά σίγουρα ξεπερνούν κατά πολύ το 15%-30% που ακούγατε.

Για παράδειγμα, εργαζόμενος που πρωτοασφαλίστηκε το 1981 και συνταξιοδοτείται το 2016 με 35 χρόνια ασφάλισης, με το νόμο Λοβέρδου-Κουτρουμάνη θα έπαιρνε σύνταξη για 29 χρόνια ασφάλισης (1981-2010) και το παλιό σύστημα και για 6 χρόνια ασφαλίσης (2011-2016) με το νέο σύστημα. Το τρίκαες». Είναι θέση της συγκυβέρνησης ότι πρέπει να πετσοκοπουν και οι σημερινές συντάξεις, με το κώλο του επανυπολογισμού τους, όπως δήλωνε ο Κατρούγκαλος στις 15 Σεπτέμβρη, τότε που παρουσίαζε το πόρισμα της περιβόητης «επιτροπής σοφών».

Όμως, ακόμα και μ' αυτά τα προπαγανδιστικά «πιασίματα», το σχέδιο Κατρούγκαλου είναι ανατριχιαστικό. Βαθαίνοντας την ανατροπή που ξεκίνησε το νόμο Λοβέρδου-Κουτρουμάνη, οδηγεί σε συντάξεις-φιλοδωρήματα άθλιοι επιπέδου σε συνδυασμό με κάποιες διατάξεις, απ' αυτές που δεν απασχολούν τη δημόσια συζήτηση, οδηγεί στην επί της ουσίας εξαφάνιση της κοινωνικής ασφάλισης, όπως αναλυτικά γράφουμε στη σελίδα 11.

◆ Οι νόμοι Λοβέρδου-Κουτρουμάνη μοίραζαν τη χορηγούμενη σύνταξη σε δυο κομμάτια. Ένα κομμάτι για την περίοδο ασφάλισης που διανύθηκε μέχρι τις 31.12.2010, το οποίο υπολογιζόταν με τις παλιές διατάξεις, και ένα κομμάτι για την περίοδο ασφάλισης από την 1.1.2011 μέχρι τη μέρα συνταξιοδότησης, το οποίο υπολογιζόταν με τις νέες διατάξεις. Αυτές οι νέες διατάξεις εξαιλώνουν τη σύνταξη, δεδομένου ότι οι συντάξιμες αποδοχές υπολογίζονται με το μέσο όρο ολόκληρου του ασφαλιστικού βίου (και χαμηλότερους συντελεστές αναπροσαρμογής για κάθε έτος), ενώ τα ποσοστά αναπλήρωσης μειώθηκαν δραματικά.

Το σχέδιο Κατρούγκαλου έρχεται να καταργήσει αυτό το διαχωρισμό της σύνταξης σε δυο κομμάτια. Όσοι θα συνταξιοδοτούνται πλέον θα δουν τη σύνταξή τους να υπολογίζεται με το μέσο όρο των αποδοχών ολόκληρου του εργασιακού τους βίου (και χαμηλότερους συντελεστές αναπροσαρμογής για κάθε έτος), ενώ τα ποσοστά αναπλήρωσης μειώθηκαν δραματικά.

συντάξεις που θα έπαιρναν. Μειώσεις που δεν μπορούν να υπολογιστούν με ακρίβεια, αλλά σίγουρα ξεπερνούν κατά πολύ το 15%-30% που ακούγατε.

Για παράδειγμα, εργαζόμενος που πρωτοασφαλίστηκε το 1981 και συνταξιοδοτείται το 2016 με 35 χρόνια ασφάλισης, με το νόμο Λοβέρδου-Κουτρουμάνη θα έπαιρνε σύνταξη για 29 χρόνια ασφάλισης (1981-2010) και το παλιό σύστημα και για 6 χρόνια ασφαλίσης (2011-2016) με το νέο σύστημα. Το τρίκαες». Είναι θέση της συγκυβέρνησης ότι πρέπει να πετσοκοπουν και οι σημερινές συντάξεις, με το κώλο του επανυπολογισμού τους, όπως δήλωνε ο Κατρούγκαλος στις 15 Σεπτέμβρη, τότε που παρουσίαζε το πόρισμα της περιβόητης «επιτροπής σοφών».

Όμως, ακόμα και μ' αυτά τα προπαγανδιστικά «πιασίματα», το σχέδιο Κατρούγκαλου είναι ανατριχιαστικό. Βαθαίνοντας την ανατροπή που ξεκίνησε το νόμο Λοβέρδου-Κουτρουμάνη, οδηγεί σε συντάξεις-φιλοδωρήματα άθλιοι επιπέδου σε συνδυασμό με κάποιες διατάξεις, απ' αυτές που δεν απασχολούν τη δημόσια συζήτηση, οδηγεί στην επί της ουσίας εξαφάνιση της κοινωνικής ασφάλισης, όπως αναλυτικά γράφουμε στη σελίδα 11.

◆ Οι νόμοι Λοβέρδου-Κουτρουμάνη μοίραζαν τη χορηγούμενη σύνταξη σε δυο κομμάτια. Ένα κομμάτι για την περίοδο ασφάλισης που διανύθηκε μέχρι τις 31.12.2010, το οποίο υπολογιζόταν με τις παλιές διατάξεις, και ένα κομμάτι για την περίοδο ασφάλισης από την 1.1.2011 μέχρι τη μέρα συνταξιοδότησης, το οποίο υπολογιζόταν με τις νέες διατάξεις. Αυτές οι νέες διατάξεις εξαιλώνουν τη σύνταξη, δεδομένου ότι οι συντάξιμες αποδοχές υπολογίζονται με το μέσο όρο ολόκληρου του ασφαλιστικού βίου (και χαμηλότερους συντελεστές αναπροσαρμογής για κάθε έτος), ενώ τα ποσοστά αναπλήρωσης μειώθηκαν δραματικά.

Το σχέδιο Κατρούγκαλου έρχεται να καταργήσει αυτό το διαχωρισμό της σύνταξης σε δυο κομμάτια. Όσοι θα συνταξιοδοτούνται πλέον θα δουν τη σύνταξή τους να υπολογίζεται με το μέσο όρο των αποδοχών ολόκληρου του εργασιακού τους βίου (άρα οι **συντάξιμες αποδοχές τους θα υποστούν τεράστια μείωση**) και με τα νέα, εξαιρετικά μειωμένα ποσοστά αναπλήρωσης. Αυτό σημαίνει ότι οι νέοι συνταξιούχοι θα υποστούν τεράστιες μειώσεις στις

συντάξεις που θα έπαιρναν. Μειώσεις που δεν μπορούν να υπολογιστούν με ακρίβεια, αλλά σίγουρα ξεπερνούν κατά πολύ το 15%-30% που ακούγατε.

Για να γλυκάνει λίγο το χάπι και να δημιουργήσει βάση δημαγωγίας, το σχέδιο Κατρούγκαλου προβλέπει ελαφρώς υψηλότερα ποσοστά αναπλήρωσης σε σχέση με τους νόμους Λοβέρδου-Κουτρουμάνη. Δεν είναι καθόλου βέβαιο ότι αυτά τα ελαφρώς υψηλότερα ποσοστά αναπλήρωσης θα παρα-

συντάξεις που θα έπαιρναν. Μειώσεις που δεν μπορούν να υπολογιστούν με ακρίβεια, αλλά σίγουρα ξεπερνούν κατά πολύ το 15%-30% που ακούγατε.

συντάξεις που θα έπαιρναν. Μειώσεις που δεν μπορούν να υπολογιστούν με ακρίβεια, αλλά σίγουρα ξεπερνούν κατά πολύ το 15%-30% που ακούγατε.

συντάξεις που θα έπαιρναν. Μειώσεις που δεν μπορούν να υπολογιστούν με ακρίβεια, αλλά σίγουρα ξεπερνούν κατά πολύ το 15%-30% που ακούγατε.

συντάξεις που θα έπαιρναν. Μειώσεις που δεν μπορούν να υπολογιστούν με ακρίβεια, αλλά σίγουρα ξεπερνούν κατά πολύ το 15%-30% που ακούγατε.

αν παραμείνουν ως έχουν, δεν μπορούν ν' αντισταθμίσουν την τεράστια μείωση που θα υποστούν οι συντάξεις.

◆ Όμως, το σχέδιο Κατρούγκαλου δεν πετσοκόβει μόνο τις συντάξεις αυτών που θα βγουν στη σύνταξη το 2016 και τα αμέσως επόμενα χρόνια και έχουν διανύσει το μεγαλύτερο μέρος του ασφαλιστικού τους βίου μέχρι 31.12.2010. Πετσοκόβει και τις συντάξεις όσων έχουν ήδη βγει στη σύνταξη, όποτε και αν βγήκαν. Όλες οι συντάξεις θα επανυπολογιστούν με το νέο σύστημα! Η σύνταξη που θα «δικαιούται» ο συνταξιούχος δε θα είναι αυτή που παίρνει (μετά τα απαντά πετσοκόμματα της τελευταίας πεν

Διαδηλώσεις φοιτητών στο Λονδίνο

Χιλιάδες φοιτητές διαδήλωσαν στο Λονδίνο για δωρεάν εκπαίδευση. Με συνθήματα όπως «η αμάθεια στοιχίζει ακριβότερα από την εκπαίδευση», «η απόγνωση είναι ο νέος κανόνας», η διαδήλωση ξεκίνησε από το Πανεπιστήμιο του Λονδίνου και κατέληξε στο Κοινοβούλιο.

Μπροστά στο υπουργείο Εσωτερικών σημειώθηκαν συγκρούσεις με την αστυνομία, όταν διαδηλωτές πέταξαν μπογιά στο κτίριο, ενώ άλλοι προσπάθησαν να μπουν στο υπουργείο Επιχειρηματικότητας, Καινοτομίας και Ανταγωνισμού.

Οι φοιτητές απαιτούν επίσης από την κυβέρνηση να μην εφαρμόσει το σχέδιό της να μετατρέψει τις φοιτητικές υποτροφίες σε δάνεια.

Τα φοιτητικά δάνεια εφαρμόζονται ευρέως στις ΗΠΑ και αλυσοδένουν με βαριά δεσμά τους φοιτητές για πολλά χρόνια έπειτα από την απόκτηση του πτυχίου και την έναρξη του εργασιακού τους βίου.

Την εποχή της οικονομικής κρίσης και της άλωσης κάθε εργατικού δικαιώματος, ακόμη και αυτή η ελάχιστη παραχώρηση των φοιτητικών υποτροφιών (απευθύνεται σε κάποιους και έρχεται σε αντιδιαστολή με το γενικό δικαίωμα της δωρεάν εκπαίδευσης για όλους) εξανερμίζεται και στη θέση της μπαίνει πάλι το ανταποδοτικό κριτήριο.

Σκοταδισμός

Οι συριζαίοι που ξέσκιζαν τα ιμάτιά τους ότι θα πατάξουν τον σκοταδισμό στην εκπαίδευση συλλαμβάνονται και σε νέο ολίσθημα.

Όπως θυμόμαστε το σήμα της πορείας πίσω ολοταχώς, έδωσε ο Φίλης, έπειτα από την αποκάλυψη της μη κατάργησης της αντιδραστικής και κατάπτυστης εγκυκλίου Λοβέρδου για την απαλλαγή από το μάθημα των Θρησκευτικών, πορεία που σφράγισε με επίσκεψη στον Αρχιεπίσκοπο και δηλώσεις ότι «υπάρχει συναντίληψη» και ότι «δεν θα γίνουν μονομερείς ενέργειες».

Τώρα το υπουργείο Παιδείας κάνει τον ενδιάμεσο για την πραγματοποίηση «παιδαγωγικού σεμιναρίου» που διοργανώνει ο Σύλλογος Ορθοδόξου Ιεραποστολικής Δράσεως «Ο Μέγας Βασίλειος» (πρόκειται για τη γνωστή θρησκευτική οργάνωση «Ο Σωτήρ»), με θέμα «Σύγχρονες Αθεϊστικές Προκλήσεις»!

Το «σεμινάριο» απευθύνεται στους εκπαιδευτικούς της Αθήνας και της Θεσσαλονίκης και το κάλεσμα κάνει με σχετική εγκυκλιό της (26/11/2015) προς τις Διευθύνσεις Εκπαίδευσης και τις σχολικές μονάδες η Διεύθυνση Σπουδών του υπουργείου Παιδείας (την είδηση αλιεύσαμε από το tvxs).

Στην Αθήνα το «σεμινάριο» πραγματοποιήθηκε ήδη στο Πολεμικό Μουσείο (πραγματικά ωραίος συνδυασμός)!

Αξιολόγηση σε όλους τους τόνους

Πολλές φορές έχουμε δείξει ότι η αξιολόγηση των εκπαιδευτικών, του εκπαιδευτικού έργου και των σχολικών μονάδων επανέρχεται παρά τις αρχικές εξαγγελίες των συριζαίων ότι καταργείται.

Βασικό επιχείρημα αποτελεί η μνημονιακή δέσμευση της συγκυβέρνησης ότι «Η αξιολόγηση των εκπαιδευτικών και των σχολικών μονάδων θα συνάδει με το γενικό σύστημα αξιολόγησης της δημόσιας διοίκησης».

Σήμερα ένα ακόμη δεδομένο έρχεται να ενισχύσει αυτή την απόφαση της συγκυβέρνησης.

Στο πλαίσιο των διαδικασιών αντιστοίχισης του Εθνικού Πλαισίου Προσόντων με το ευρω-

παϊκό, τριμελής ελληνική αντιπροσωπία παρέστη στις συνεδριάσεις του σχετικού τομέα της Κομισιόν στο Βερολίνο, προσκομίζοντας και την έκθεση του υπουργείου Παιδείας, στην οποία αναφέρεται το εξής χαρακτηριστικό απόσπασμα για την αξιολόγηση:

«Η επίτευξη διαφάνειας ως προς τις ικανότητες και τα προσόντα του διδακτικού προσωπικού είναι ζωτικής σημασίας. Είτε γίνεται αναφορά σε ιδιωτικά είτε σε δημόσια σχολεία, είτε στο τυπικό είτε στο μη τυπικό εκπαιδευτικό σύστημα, η αναγκαιότητα αξιολόγησης των εκπαιδευτικών ως προς την ικανότητά τους να εκτελούν τα εργασιακά καθήκοντά τους είναι διαπιστωμένη στην Ελλάδα και καταβάλλεται μεγάλη προσπάθεια για να ολοκληρωθεί».

Ακύρωσαν συνεδρίαση του κακόφημου Συμβουλίου διοίκησης

Την είδηση δημοσιεύουμε καθυστερημένα λόγω των διακοπών των Χριστουγέννων. Αξίζει, όμως, τον κόπο να γίνει γνωστή γιατί δείχνει ότι οι φοιτητές -έστω ένα μειοψηφικό κομμάτι τους σήμερα- συνεχίζουν να αντιστέκονται και να ακυρώνουν στην πράξη αντιδραστικές διατάξεις του νόμου Διαμαντοπούλου, που μετατρέπουν το δημόσιο Πανεπιστήμιο σε ανώνυμη εταιρία.

Μια τέτοια διάταξη είναι η ίδρυση των κακόφημων Συμβουλίων διοίκησης των Ιδρυμάτων, που αποτελούν και τον ακρογωνιαίο λίθο του επιχειρηματικού πανεπιστημίου, αφού σε αυτά ανατίθενται η στρατηγική ανάπτυξης του Ιδρύματος, η έγκριση του προϋπολογισμού, η έγκριση των προγραμματικών συμφωνιών με την πολιτεία, η αξιοποίηση της περιουσίας, η τήρηση του Εσωτερικού Κανονισμού λειτουργίας, κ.λπ., καθώς και ο διορισμός ουσιαστικά του πρύτανη (γίνεται προεπιλογή των υποψηφιστών).

Θυμίζουμε ότι το νέο μοντέλο του επιχειρηματικού πανεπιστημίου θα διαχειρίζεται προγράμματα διαφόρων χρονικών περιόδων (μονοετούς, διετούς διάρκειας κ.λπ.), θα αντιμετωπίζει τους φοιτητές ως πελάτες, θα λειτουργεί Ιν-

στιτούτα, ώστε να εξασφαλίζει πόρους από τη «διά βίου κατάρτιση» απασχολήσιμων, θα αναθέτει την ίδρυση εδρών σε χορηγούς, θα διατηρεί παραρτήματα σε άλλες χώρες και θα αναπτύσσει συνεργασίες στην αλλοδαπή (τα ντόπια μαγαζιά των κολεγίων είναι ένα καλό παράδειγμα), θα κυνηγά χρηματοδότηση από επιχειρήσεις και λοιπούς χορηγούς, θα προσανατολίζει αυστηρά την οποιαδήποτε έρευνα στις ανάγκες των καπιταλιστικών επιχειρήσεων, κ.λπ.

Την κατάργηση των Συμβουλίων διοίκησης υποσχέθηκε ο ίδιος ο Τσίπρας στις προγραμματικές δηλώσεις της συγκυβέρνησης, μετά τις εκλογές της 25ης Γενάρη 2015, υπόσχεση που στη συνέχεια «ξέχασε» να υλοποιήσει. Σήμερα δε, έχουμε φτάσει στο σημείο, μετά τον ξεσηκωμό όλου του εσμού του νεοφιλελευθερισμού, αλλά και των δεσμεύσεων της συγκυβέρνησης έναντι των κατευθύνσεων της έκθεσης του ΟΟΣΑ για την εκπαίδευση, οι συριζαίοι να υπόσχονται τη διατήρηση των Συμβουλίων διοίκησης με «αλλαγή αρμοδιοτήτων» και να επαναφέρουν με θέρμη την αξιολόγηση σε όλα τα επίπεδα και σε όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης.

Φαίνεται, όμως, πως τα σχέ-

διά τους αυτά δεν είναι εύκολο να «περπατήσουν», γιατί συναντούν την αντίσταση των φοιτητών.

Πρόσφατο παράδειγμα η ματαίωση της εξωτερικής αξιολόγησης του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων (οι αξιολογήσεις βασίζονται σε ανταποδοτικά και επιχειρηματικά κριτήρια) από φοιτητές, για την οποία διαμαρτύρεται έντονα το Συμβούλιο του Ιδρύματος, που εξέδωσε και την ακόλουθη ανακοίνωση:

«Με έκπληξη αλλά και με αισθήματα θλίψης και βαθιάς απογοήτευσης, γίναμε μάρτυρες, όπως και όλη η πανεπιστημιακή κοινότητα, της βίαιης παρεμπόδισης της θεσμοθετημένης Εξωτερικής Αξιολόγησης του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων από μια μικρή ομάδα φοιτητών. Ετσι, η ομάδα των αξιολογητών, αποτελούμενη από διακεκριμένους καθηγητές μεγάλων Πανεπιστημίων του εξωτερικού, αναγκάστηκε να συνεδριάσει εκτός των πανεπιστημιακών χώρων. Για ακόμα μια φορά, μια μικρή μειοψηφία φοιτητών παρακώλυσε μια ακαδημαϊκή δραστηριότητα και, μάλιστα, τόσο σημαντική για τη λειτουργία και την ανάπτυξη του Πανεπιστημίου. Η αξιολόγηση του Πανεπιστημίου μας, όπως και όλων των Πανεπιστημίων, συ-

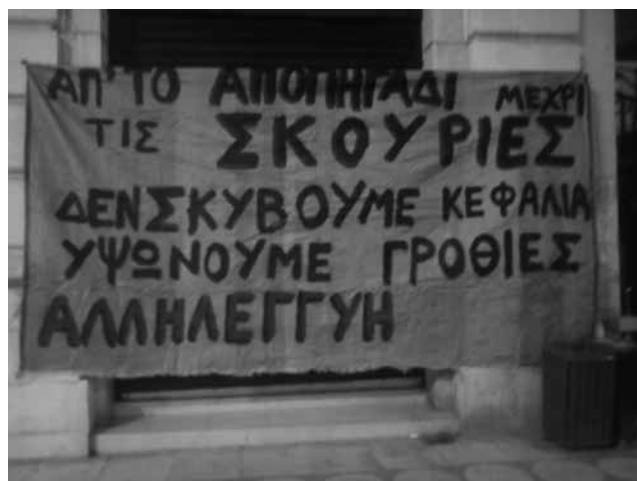
νιστά εξαιρετικά σημαντική διαδικασία που μόνο θετικά έχει να προσφέρει. Αναδεικνύει τα ισχυρά σημεία του Ιδρύματος, αλλά και καταδεικνύει τομείς βελτίωσης σε ακαδημαϊκό και διοικητικό επίπεδο. Αποτελεί τον οδικό χάρτη για τα διοικητικά όργανα και την πολιτεία για την στρατηγική ανάπτυξης του Ιδρύματος. Ενθαρρύνει όλα τα μέλη της πανεπιστημιακής κοινότητας να εντείνουν την προσπάθειά τους ώστε να επιτύχουν την επιδιωκόμενη αριστεία. Όμως για μια ακόμη φορά η τυπική και η ουσιαστική διαδικασία αξιολόγησης δεν πραγματοποιήθηκε στους χώρους του Πανεπιστημίου, ως όφειλε, αλλά κατέληξε να συνεδριάζει στο υπόγειο ξενοδοχείου της πόλης.

Το Συμβούλιο του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων συναντήθηκε με την ομάδα των αξιολογητών και αφού τους ενέχειρισε τον τόμο πεπραγμένων του, αποχώρησε από τη διαδικασία αξιολόγησης...

Αισθανόμαστε την ανάγκη να ζητήσουμε συγγνώμη από τους διαπρεπείς επιστήμονες που μετέχουν στην επιτροπή αξιολόγησης, γιατί για μια ακόμα φορά, μια μικρή μειοψηφία φοιτητών παρακώλυσε και προξένησε δυσλειτουργίες στη ομαλή διεκπεραίωση του αξιολογικού έργου της».

Αγώνας ενάντια στις ανεμογεννήτριες στα Χανιά

Οι κάτοικοι αθρώνονται στα δικαστήρια

νητριών στα βουνά τους. Στη συγκεκριμένη δίκη κάθησαν στο εδώλιο τέσσερα άτομα, κάτοικοι των ορεινών χωριών των Χανίων, με την κατηγορία της «παράνομης βίας», μετά από μήνυση που κατέθεσε η εταιρία «Αιολική ΑΕ».

Οι κατηγορούμενοι και οι συνήγοροί τους τόνισαν πως αντέδρασαν βάζοντας τα σώματά τους μπροστά στις μπουλντόζες υπερασπιζόμε-

νοι το δημόσιο χώρο και την πατρογονική τους γη. Το δικαστήριο έκανε δεκτά τα επιχειρήματα των κατηγορουμένων και εξέδωσε αθωωτική απόφαση, ενώ κατά τη διάρκεια της δίκης έγινε εκτενής αναφορά στις επιπτώσεις από την ανεξέλεγκτη εγκατάσταση ανεμογεννητριών στα βουνά της Κρήτης.

Για τα γεγονότα στο Αποπηγάδι το 2010 έχουν υποβληθεί

συνολικά εννέα μηνύσεις από τις εταιρίες των ανεμογεννητριών σε βάρος κατοίκων της περιοχής. Η συγκεκριμένη ήταν η έκτη αθωωτική απόφαση, ενώ η επόμενη δίκη έχει προσδιοριστεί για τον προσεχή Μάρτη.

Αν μετρήσει κανείς τους αγώνες που έχουν δοθεί και δίνονται για την προστασία του περιβαλλοντικού πλούτου της χώρας, είτε απασχόλησαν την κεντρική πολιτική επικαιρότητα (όπως ο αγώνας στη Χαλκιδική ενάντια στους χρυσόσθητες), είτε περιορίστηκαν σε επικοινωνιακά «χαμηλά», θα διαπιστώσει ότι τμήματα των τοπικών κοινωνιών προσπαθούν να υπερασπιστούν ό,τι έχει απομείνει από την καταστροφική μανία κάθε είδους καπιταλιστών, οι οποίοι έχουν με το μέρος τους το αστικό κράτος, που δε διστάζει να κουρελιάσει ακόμα και την τυπική νομιμότητα για να στηρίξει τα σχέδια των καπιταλιστών.

Η συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου διαλύει την Κοινωνική Ασφάλιση

Οι Τσιπροκαμμένοι από τη μια κρύβουν το ότι θα πετσοκόψουν τόσο τις καταβαλλόμενες συντάξεις όσο και τις συντάξεις των εργαζόμενων που υπέβαλαν τα χαρτιά τους και δεν έχουν βγει ακόμη οι πράξεις συνταξιοδότησης τους και από την άλλη ισχυρίζονται ότι ενδιαφέρονται δήθεν για να πάρουν οι σημερινοί νέοι εργαζόμενοι μια ανταποδοτική σύνταξη που θα εξασφαλίζει ένα επίπεδο ζωής αξιοπρεπές και κοντά προς αυτό που είχαν τα τελευταία χρόνια που εργάζονταν.

Για το επικείμενο πετσοκόμμα των συντάξεων γράφουμε αναλυτικά στις σελίδες 8-9 αυτού του φύλλου. Εδώ θα ασχοληθούμε με τον κυβερνητικό ισχυρισμό περί δήθεν εξασφάλισης αξιοπρεπών συντάξεων στις μελλοντικές γενεές των συνταξιούχων.

Επισημαίνουμε καταρχάς, ότι η συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου δεν πρωτοτυπεί. Απλά υιοθέτησε την άγρια αντιασφαλιστική επίθεση της πρώτης μνημονιακής κυβέρνησης, της κυβέρνησης του Γ. Παπανδρέου, που εγκαينιάστηκε με τους αντιασφαλιστικούς νόμους 3863 και 3865 του 2010. Την υιθέτηση ως παισί-ου αυτών των αντιασφαλιστικών νόμων η συγκυβέρνηση των Τσιπροκαμμένων δεν το έκανε στα μουλωχτά, αλλά το διακήρυξε δημόσια, πριν ακόμη ψηφίσει το επαίσχυντο τρίτο Μνημόνιο στις 14 Αυγούστου του 2015. (νόμος 4336/2015).

Θυμίζουμε ότι το 2010, όταν ψηφίστηκαν οι δύο αυτοί νόμοι, ο ΣΥΡΙΖΑ τους είχε καταψηφίσει. Ακόμη και το φθινόπωρο του 2014, προελαύνοντας προς την πρώτη εκλογική του νίκη, ο ΣΥΡΙΖΑ «δεσμευόταν» ότι θα καταργήσει αυτούς τους αντιασφαλιστικούς νόμους. Τώρα, με την άγρια αντιασφαλιστική του επίθεση, έρχεται να ολοκληρώσει το έργο της κυβέρνησης Παπανδρέου, που δεν πρόλαβε να το ολοκληρώσει η ίδια.

Το λέμε αυτό για την κυβέρνηση Παπανδρέου, γιατί είχε βάλει στο στόχαστρο τους εργαζόμενους του ιδιωτικού και του δημόσιου τομέα που είχαν πολλά χρόνια ασφάλισης πριν το 2010 και ήθελε κάποια στιγμή να υπολογίζονται οι συντάξιμες αποδοχές τους με βάση τις αποδοχές που έπαιρναν σε όλο το ασφαλιστικό τους βίο και όχι με βάση την τελευταία καλύτερη πενταετία εντός της τελευταίας δεκαετίας. Ηθελε ακόμη η κυβέρνηση Παπανδρέου να μειώσει γι' αυτούς τους εργαζόμενους

τα ποσοστά αναπλήρωσης των συντάξιμων αποδοχών, στα επίπεδα που είχε επιβάλει με τους αντιασφαλιστικούς νόμους 3863 και 3865 στους εργαζόμενους που άρχισαν να ασφαλιζονται από την 1η Γενάρη του 2011.

Ψέμα οι αξιοπρεπείς ανταποδοτικές συντάξεις

Τέλος άνοιξης με αρχές καλοκαιριού του 2010, ο τότε υπουργός Εργασίας Α. Λοβέρδος δημοσιοποίησε το νομοσχέδιο, που στη συνέχεια ψηφίστηκε ως νόμος 3863. Τότε είχαμε φτιάξει έναν πίνακα, στον οποίο προβλέπαμε πόσο θα είναι οι συντάξιμες αποδοχές και η λεγόμενη ανταποδοτική σύνταξη, μετά από 16 χρόνια δουλειάς για τρεις κατηγορίες εργαζόμενων (ανύπαντρος χωρίς τριετίες, ανύπαντρος με πέντε τριετίες, παντρεμένος με πέντε τριετίες. Ο πίνακας αυτός ξαναδημοσιεύεται στη σελίδα 8 αυτού του φύλλου.

Οι συντάξιμες αποδοχές είναι ουσιαστικό στοιχείο στον υπολογισμό της σύνταξης, καθώς πολλαπλασιάζονται με τα ποσοστά αναπλήρωσης όλων των ετών απασχόλησης του εργαζόμενου και υπολογίζεται το ύψος της σύνταξης που θα πάρει. Ο Γ. Κατρούγκαλος, για λόγους δημαγωγίας, διαφοροποίησε τα ποσοστά αναπλήρωσης σε σχέση με τους αντιασφαλιστικούς νόμους 3863 και 3865, αυξάνοντάς τα ελαφρώς. Όμως, πλέον οι συντάξιμες αποδοχές για την ίδια περίοδο (2011-2027) θα είναι μικρότερες απ' όσο τις υπολογίσαμε το 2010, λόγω της βαθιάς οικονομικής κρίσης. Για πρακτικούς λόγους, όμως, θεωρούμε ότι θα είναι οι ίδιες μ' αυτές που υπολογίσαμε το 2010. Το συμπέρασμα δεν αλλοιώνεται.

Σύμφωνα με τους υπολογισμούς μας, οι λεγόμενες ανταποδοτικές συντάξεις των τριών αυτών εργαζόμενων θα είναι 86, 97 και 101 ευρώ, αντίστοιχα. Δηλαδή, ανταποδοτικές συντάξεις που δεν μπορούν να χαρακτηριστούν ούτε προνοιακά φιλοδωρήματα. Σημειώνουμε ότι για την ανταποδοτική σύνταξη δεν προβλέπεται συμμετοχή του κρατικού προϋπολογισμού. Ακόμα κι αν προσθέσουμε και το τμήμα της λεγόμενης εθνικής σύνταξης, και πάλι το τελικό ποσό σύνταξης δεν θα μπορούσε να χαρακτηριστεί προνοιακό επίδομα.

Μπορεί κανείς να ισχυριστεί στα σοβαρά, ότι συντά-

ξεις του επιπέδου των 86, 97 και 101 ευρώ μπορούν ν' αποτελέσουν κίνητρο για τους εργαζόμενους, ώστε να ενδιαφέρονται και πολύ περισσότερο να αγωνίζονται για να μην χάνεται ούτε ένα ένσημο ασφάλισης;

Το μόνο κίνητρο που απομένει σ' έναν εργαζόμενο είναι να έχει από 50 έως 100 ένσημα (έστω και μερικής απασχόλησης) το χρόνο, προκειμένου να έχει δικαίωμα πρόσβασης στα δημόσια νοσοκομεία και να παίρνει παροχές σε χρήμα σε περίπτωση άδειας ασθένειας.

Ετσι, **πέρα από την αθλιότητα των συντάξεων, δημιουργείται και ένα αντικίνητρο για την ίδια την ασφάλιση.**

Με αυτό το ασφαλιστικό σύστημα θα φουντώσει η μαύρη αγορά εργασίας και η εισφοροδιαφυγή, σε βαθμό που θα διαλύσουν το ασφαλιστικό σύστημα (συντάξεις, κλάδο υγείας και προστασία έναντι εργατικών ατυχημάτων και ανικανότητας για εργασία).

Εθνική σύνταξη

Η περιβόητη εθνική σύνταξη θα καλύπτεται από τον κρατικό προϋπολογισμό. Εντέχνως οι κολαούζοι-υποστηρικτές της αντιασφαλιστικής επίθεσης, κυβερνητικοί και μη, αφήνουν να καταλάβει το «πόπολο» ότι όλοι οι εργαζόμενοι που θα συνταξιοδοτηθούν θα παίρνουν τα 384 ευρώ το μήνα, ανεξάρτητα από τα έτη ασφάλισης. Πρόκειται για ένα ακόμα μεγάλο ψέμα.

Σύμφωνα με διάταξη του αντιασφαλιστικού νόμου 3863/2010, οι συνταξιούχοι θα παίρνουν τμήμα της λεγόμενης εθνικής σύνταξης, ανάλογα με τα χρόνια ασφάλισης. Αν συνέχιζε να ισχύει ο νόμος 3863/2010, οι ασφαλισμένοι θα έπαιρναν 1/35 της εθνικής σύνταξης για κάθε πλήρη χρόνο ασφάλισης. Στο παράδειγμά μας, οι εργαζόμενοι αυτοί θα έπαιρναν τα 16/35 των 360 ευρώ που είχε ορίσει η κυβέρνηση Παπανδρέου.

Με το σχέδιο Κατρούγκαλο, η βασική σύνταξη ονομάστηκε εθνική, το μέγιστο ποσό «ανέβηκε» από τα 360 στα 384 ευρώ, όμως το κλάσμα μειώθηκε σε 1/40 για κάθε χρόνο ασφάλισης. Με το σχέδιο Κατρούγκαλου, οι ασφαλισμένοι του παραδείγματός μας θα πάρουν τα 16/40 των 384 ευρώ και με την προϋπόθεση ότι θα βγουν στη σύνταξη στα 67 τους χρόνια. Διαφορετικά, θα χάσουν επιπλέον και 6/100 για κάθε χρόνο που υπολείπεται των 67.

Επειδή έτσι κι αλλιώς τα 16/40 των 384 ευρώ είναι ένα πενιχρότατο ποσό, υποθέτουμε ότι οι εργαζόμενοι του παραδείγματός μας συνταξιοδοτούνται στην ηλικία των 67 χρόνων, οπότε η εθνική σύνταξη που δικαιούνται θα είναι (384 X 16/40=) 153,60 ευρώ το μήνα!

Αν προσθέσουμε και τη λεγόμενη ανταποδοτική σύνταξη, θα φτάσουμε σε συνολικές συντάξεις 239,60, 250,60 και 254,60 ευρώ το μήνα, αντίστοιχα. Τα ποσά αυτά δεν είναι απλώς πενιχρότατα. Είναι χαμηλότερα από το προνοιακό βοήθημα των 360 ευρώ το μήνα που έπαιρναν και θα παίρνουν οι εντελώς ανασφάλιστοι ή εκείνοι οι εργαζόμενοι που δεν μπόρεσαν να εξασφαλίσουν τα 4.500 ένσημα προκειμένου να πάρουν την κατώτερη σύνταξη.

Τι κίνητρο ασφάλισης θα υπάρχει για έναν εργαζόμενο, όταν με 16 πλήρη χρόνια ασφάλισης (4.800 ένσημα, που φαντάζουν στόχος απλησίαστος για τους νέους που χτυπήθηκαν από την ανεργία της κρίσης) θα φτάσει σε συνολική σύνταξη που θα είναι χαμηλότερη από το προνοιακό βοήθημα που παίρνουν οι ανασφάλιστοι; Με τη διάθεση ν' αγωνιστεί ένας εργαζόμενος (και μάλιστα στις δυσμενείς συνθήκες που η κρίση διαμόρφωσε στην αγορά εργασίας) για να πάρει όλα τα ένσημά του; Η συνολική σύνταξη του εκκολλαπτόμενου ασφαλιστι-

κού συστήματος θα λειτουργεί ως αντικίνητρο στον αγώνα των εργαζόμενων για να μην χαθεί ούτε ένα ένσημο. Ετσι, θα φουντώσει η μαύρη αγορά εργασίας και η εισφοροδιαφυγή.

Αυτό το γνωρίζουν καλά οι εμπνευστές αυτού του εφιαλτικού ασφαλιστικού συστήματος. Γνωρίζουν ότι με αυτές τις άθλιες συντάξεις δημιουργείται αντικίνητρο για την ασφάλιση, αδυνατίζει η ασφαλιστική συνείδηση των εργαζόμενων και ενθαρρύνεται η μαύρη εργασία και η εισφοροδιαφυγή, σπορ στο οποίο οι καπιταλιστές-μικροί και μεγάλοι-επιδίδονται την περίοδο της κρίσης. Όμως, όχι μόνο αδιαφορούν γι' αυτή την τάση που θα αναπτυχθεί ως αποτέλεσμα της αντιασφαλιστικής τους μεταρρύθμισης, αλλά φροντίζουν και να την τονώσουν!

Η «καλή μας» κυβέρνηση, που φροντίζει για την πλήρη ελευθερία στις κινήσεις των καπιταλιστών, προκειμένου να αυξηθεί αλματώδως η κερδοφορία τους, με πολύ μειωμένη μάλιστα την καπιταλιστική παραγωγή, φρόντισε να εισάγει νέα διάταξη, με την οποία αφήνεται ελεύθερο το πεδίο νομιμοποίησης της μαύρης εργασίας, της εισφοροδιαφυγής και της δραστηκής μείωσης των εισφορών τόσο στην πλήρη όσο και στη μερική απασχόληση. Πρόκειται για το άρθρο 60 του σχεδίου Κατρούγκαλου, που έχει τίτλο

«Αντικειμενικό σύστημα τεκμαρτού υπολογισμού εισφορών». Πιο αναλυτικά γι' αυτή την προωθούμενη ρύθμιση θα γράψουμε στα επόμενα φύλλα της εφημερίδας μας. Θα αναφερθούμε, επίσης, στις επιπτώσεις που θα επέλθουν τόσο στον κλάδο υγείας, μέσω της πλήρους διάλυσης του ΕΟΠΥΥ και του ΕΣΥ, όσο και στους άλλους τομείς προστασίας της εργατικής τάξης μέσα στον καπιταλισμό.

Με το αδυνάτισμα της ασφαλιστικής συνείδησης, αφού δε θα υπάρχει ισχυρό κίνητρο για να «κυνηγούν» οι εργαζόμενοι τα ένσημα, και με το φούντωμα της μαύρης εργασίας και της εισφοροδιαφυγής, που ήδη υπάρχουν ως τάση στους καπιταλιστές, το ασφαλιστικό σύστημα θα μπει πιο βαθιά στο φαύλο κύκλο που ήδη βρίσκεται. Λιγότερα έσοδα στα ταμεία του, περισσότεροι συνταξιούχοι από τις προηγούμενες γενεές (έστω και με αυτές τις άθλιες συντάξεις), επομένως νέα ελλείμματα και νέα πετσοκόμματα των συντάξεων και των υπόλοιπων ασφαλιστικών παροχών.

Να γιατί λέμε ότι δεν έχουμε απλά μια αντιασφαλιστική μεταρρύθμιση με τις συνήθεις περικοπές, αλλά μια μεθόδευση για την πλήρη διάλυση της Κοινωνικής Ασφάλισης. Δεν είναι τυχαίο ότι οι ιδιωτικές ασφαλιστικές εταιρίες τρίβουν τα χέρια τους και ετοιμάζουν «πακέτα» ακόμα και για τα φτωχά βαλάντια.

Προβολές και συζητήσεις

Λαθεμένο το όνομά μας «Μετανάστες»

Ενα αφιέρωμα στο θέμα της μετανάστευσης με τρεις ταινίες, μια καθαρή μυθοπλασία, μια μυθοπλασία βασισμένη σε αληθινά γεγονότα και ένα ντοκιμαντέρ. Διαδρομές ανθρώπων από όλες τις γωνιές του κόσμου προς τη Δύση, σε αναζήτηση μιας διεξόδου από την εξαθλίωση που επιβάλλει ο σύγχρονος ιμπεριαλισμός στην Ασία, την Αφρική, την Αμερική. Οι ταινίες του αφιερώματος μας επιτρέπουν να ρίξουμε μια ματιά στην πραγματικότητα αυτού του ταξιδιού και στις λεπτομέρειες της κίνησής των μαζών που θα αποτελέσουν φρέσκο εργατικό δυναμικό για τις μητροπόλεις της Ευρώπης και των ΗΠΑ, όσοι βέβαια επιβιώσουν...

~ Παρασκευή 15/1/2016 ~

ΤΟ ΛΙΜΑΝΙ ΤΗΣ ΧΑΒΡΗΣ

(Le Havre, Γαλλία, Φινλανδία, Γερμανία, 2010, 93')

Σενάριο, σκηνοθεσία: Ακι Καουρισμάκι
Ερμηνείες: Andre Wilms, Kati Outinen, Jean-Pierre Darroussin

~ Παρασκευή 22/1/2016 ~

ΚΕΛΙ ΑΠΟ ΧΡΥΣΑΦΙ

(La jaula de Oro, Γουατεμάλα, Ισπανία, Μεξικό, 2013, 108')

Σενάριο: Ντιέγκο Κεμάδα - Διεύ., Γκιμπράν Πορτέλα, Λουσία Καρέρας
Σκηνοθεσία: Ντιέγκο Κεμάδα - Διεύ.
Ερμηνείες: Κάρεν Μαρτίνεζ, Ροντόλφο Ντομίνγκες, Μπράντον Λόπεζ

~ Παρασκευή 29/1/2016 ~

ΘΑ ΡΙΞΟΥΜΕ ΠΙΣΩ ΣΑΣ ΤΗ ΘΑΛΑΣΣΑ

(Et nous jeterons la mer derriere vous, Γαλλία, 2014, 72')

Σκηνοθεσία: Anouck Mangeat, Noémi Aubry, Clément Juillard, Jeanne Gomas

αντικΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δεκαέξι
με άψογο μπάτλερ: Αλέξη

Ηρθε το 2016. Ε και; Η επίθεση, η καταλήστευση και η εξόντωση των μουδιασμένων, υπνωτισμένων, θαρρείς... ψεκασμένων παραγωγών του πλούτου συνεχίζονται, ο εκφασισμός και η οπισθοδρόμηση βαθαίνουν παρά τις όποιες αντιδράσεις και τα αρπακτικά συνεχίζουν να συσσωρεύουν πλούτο και δύναμη...

«Δυστυχώς, για πρώτη φορά ζω σε μια κοινωνία η οποία δείχνει να 'χει πάθει εγκεφαλικό! Δεν αντιδρά με τίποτα! Να συμβαίνουν τόσο τρομακτικά πράγματα και μέσα σ' αυτήν και στον κόσμο και γύρω της και να μην παίρνει χαμπάρι! Να μην αντιδρά με τίποτα!» (Χρόνης Μίσσιος).

Ομολογούμε ότι δεν προλαβαίνουμε να ασχοληθούμε με όλη αυτή τη σπουδαία βιβλιοπαραγωγή που σαν τσουνάμι σκάει τελευταία στην πολιτική-πολιτιστική προκυμαία της χώρας. Πριν στεγνώσει το μελάνι για τα εξαιρετικά πονήματα Κοκού, Μιμής και Μάργκαρετ που διασκεδάσαν –και συνεχίζουν να διασκεδάζουν- πολύ κόσμο, προέκυψε και άλλο μεγαλειώδες βιβλίο στη δύση του 2015: Ο Ελευθέριος (πάνε εκείνα τα «Λευτέρης» του λαμπρού παρελθόντος) φιλοτέχνησε ιδίους χερσί σε 450 σελίδες το πορτρέτο του, προφανώς λόγω έλλειψης προθύμν να κάνουν τη δύσκολη δουλειά. «Ελευθέριος Δ. Βερυβάκης: Ο Επιστήμονας - Ο Αγώνιστής - Ο Πολιτικός» ο τίτλος, όπως ακριβώς τον διαβάζετε. Αλλωστε τα κεφαλαία είναι η νέα μάστιγα της εποχής, μάλλον μία από αυτές (σε μερικές έχουμε ήδη αναφερθεί). Ναι, κυκλοφορεί από τις «εκδόσεις Λιβάνη», σωστά μαντέψατε. Αντιγράφουμε αυτούσια μερικά τεμάχια για τη συνέχιση της εορταστικής διασκέδασης: «Το βιβλίο αυτό δεν αποτελεί ουσιαστικά βιογραφία του Ελευθέριου Βερυβάκη, αλλά περισσότερο είναι “παρουσία” του ιδίου στον Δημόσιο Βίο, αλλά και αγωνιστικό παρών μιας συνειδητοποιημένης προσωπικότητας πολιτικά, κοινωνικά και πατριωτικά. Με τα κείμενα και τις απόψεις του, που διατυπώνονται σ' αυτά, ο Ελευθέριος Βερυβάκης δίνει το παρών και τοποθετείται για όλα τα ζητήματα που αφορούν τον τόπο, τις περισσότερες φορές με ευθυκρισία, εντιμότητα, πατριωτισμό, ενδιαφέρον και αγάπη για τον απλό πολίτη, τον Έλληνα, τον Ευρωπαίο, γενικά τον άνθρωπο (...) Ο πραγματισμός του όμως δεν τον “παρέσυρε” να μεταβληθεί σε έναν στυγνό τεχνοκράτη της πολιτικής, ούτε του αλλοτρίωσε την προσωπικότητα ώστε να απωλέσει τα στοιχεία που πρέπει να χαρακτηρίζουν έναν πραγματικό ταγό και διαχειριστή των ζητημάτων του Λαού. Η εντιμότητα, η αρετή, η σωφροσύνη υπήρξαν πάντα οι τηλαυγείς φάροι της πολιτικής του πορείας. Και ακόμη η προβλεπτικότητα για τα μελλούμενα τον καθιστούσαν πολλές φορές “προφητικό”. “Προτιμώ να παλεύω και ακόμη και να πέφτω για τις “θέσεις” μου. Για τις τελευταίες “πολεμώ” από οποιαδήποτε θέση». Ελευθέριος Βερυβάκης.

Ζητούμε ελικρινά συν γνώμη και συνεχίζουμε... Παραμένοντας για λίγο ακόμη σ' αυτά που κάποιοι θεωρούν ιστορία κι άλλοι περιπτώματα, με αφορμή την αναφορά του Κοκού παραπάνω, θυμίζουμε ότι στις 9 Ιανουαρίου του 1938 ο διάδοχος Παύλος νυμφεύθηκε την εκλεκτή της βασιλείας του, πριγκίπισσα του Ανοβέρου Φρειδερίκη (η πλήρης ονοματολογία της ήταν Λουίζα, Βικτορία, Μαργαρίτα, Σοφία, Ολγα, Καικιλία, Ισαβέλλα). Ο γάμος κόστισε 1.455.000 δραχμές (τότε!), ενώ το δώρο του πεθερού Γεωργίου προς τη Φρειδερίκη 855.000 δραχμές.

Συγγνώμη, ξανά.

«Κοιτάξε οποιαδήποτε κοινοβουλευτική χώρα: Η καθ' αυτό “κρατική” δουλειά διεξάγεται πίσω από τα παρασκήνια και την κάνουν οι διευθύνσεις, τα γραφεία, τα επιτελεία. Στα κοινοβούλια απλώς φλυαρούν με τον ειδικό σκοπό να ξεγελούν τον “λαουτζίκο»» (Β. Ι. Λένιν - «Κράτος και επανάσταση»).

Εκπληκτικό! Πέθανε ο Μάκης Ψωμιάδης, ο «Μάκαρος», ο «Big Mac» και πήρε φωτιά το διαδικτυο από δημοσιεύματα και αναρτήσεις ανακούφισης! Το τι διαβάζει κανείς, πραγματικά δεν περιγράφεται. Ακόμη και σε δημοσιογραφικά άρθρα. Μπορεί ο ίδιος να μην είναι σε θέση να δει τον βαθμό εκτίμησης και κοινωνικής αποδοχής του, αλλά σίγουρα κάποιοι θα στριφογυρίζουν στις καρέκλες τους σκεπτόμενοι τη δική τους αντίστοιχη μέρα...

«Το αστικό κράτος των φυγάδων του καθήκοντος και της εργασίας χρηματομανών κι εκμεταλλευτών αστών, το διατηρούμε εμείς οι απόγονοι χωρικών οι οποίοι από γενιά σε γενιά το ενισχύουμε με νέα μέλη (επιστήμονες, μεταπράτες, εργάτες) και το αναπαράγουμε» (Λεωνίδας Γούσιος).

Κοκκινουσκούφτσα

Κάτω τα χέρια από τους πέντε αγωνιστές φοιτητές

Η μη έκδοση των πέντε αγωνιστών φοιτητών στην Ιταλία είναι ένα μείζον πολιτικό ζήτημα, καθώς είναι η πρώτη φορά που επιχειρείται να εφαρμοστεί το περιβόητο ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης σε βάρος ελλήνων πολιτών που συμμετείχαν σε μια διαδήλωση στο εξωτερικό. Μέχρι τώρα, το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης είχε εφαρμοστεί μόνο σε περιπτώσεις βαριών ποινικών υποθέσεων (ναρκωτικά κυρίως), καθώς και σε βάρος τούρκων και κούρδων αγωνιστών (για άλλους εφαρμόστηκε και για άλλους απορρίφθηκε από τα ελληνικά δικαστήρια). Αν οι πέντε φοιτητές εκδοθούν στην Ιταλία, θα ανοίξει ο ασκός του Αιόλου.

Τα γεγονότα είναι γνωστά. Την περασμένη Πρωτομαγιά, οι πέντε φοιτητές πήραν μέρος σε διαδήλωση που έγινε στο Μιλάνο ενάντια στη διεθνή έκθεση EXPO. Στη διάρκεια της διαδήλωσης υπήρξαν οι συνήθεις συγκρούσεις με την αστυνομία. Η ιταλική αστυνομία εξαπέλυσε πογκρόμ συλλήψεων. Στο πλαίσιο αυτού του πογκρόμ, συνελήφθησαν και οι πέντε φοιτητές, μαζί με πολλούς άλλους. Στοχοποιήθηκαν επειδή έβγαιναν από κατελημμένο χώρο. Προσήχθησαν, ανακρίθηκαν και αφέθηκαν ελεύθεροι χωρίς να τους απαγγελθεί καμία κατηγορία.

Εξι μήνες μετά, οι ιταλικές εισαγγελικές αρχές ζητούν την έκδοσή τους με ευρωπαϊκά εντάλματα σύλληψης. Τα αδικήματα για τα οποία τους κατηγορούν είναι φθορές. Αδικήματα που στην Ελλάδα αποτελούν πλημμελήματα, στην Ιταλία όμως αντιμετωπίζουν ένα πλαίσιο ποινής 8-15 χρόνια φυλάκισης. Επίσης, στην Ιταλία δεν υπάρχει ανώτατο όριο προφυλάκισης (στην Ελλάδα ισχύει το 18μηνο). Ετσι, αν οι φοιτητές εκδοθούν στην Ιταλία, κινδυνεύουν με μια μακρά προφυλάκιση, ενώ στη συνέχεια θα δικαστούν με όρους που παραβιάζουν τα στοιχειώδη υπερασπιστικά τους δικαιώματα (σε μια ξένη χώρα, σε μια γλώσσα που δεν καταλαβαίνουν, με ένα ποινικό σύστημα που τους είναι παντελώς άγνωστο). Περιττεύει να σημειώσουμε ότι οι οικογένειές τους θα «ξετιναχτούν» οικονομικά προκειμένου ν' αντιμετωπίσουν τις δαπάνες που απαιτεί αυτή η διαδικασία, που μπορεί να τραβήξει χρόνια.

Το κατηγορητήριο είναι εξοργιστικό. Εντελώς αόριστο, χωρίς καμία τεκμηρίωση, παραθέτει απλώς κατηγορίες, θυμίζοντας διαδικασίες με-

σαίωνα. Εκείνο που θέλουν οι ιταλικές αρχές καταστολής είναι να πάρουν στα χέρια τους τους φοιτητές, να τους προφυλακίσουν και να τους δικάσουν (μαζί με ιταλούς που έχουν ήδη προφυλακίσει) σε μια δίκη-παρωδία, με στημένες μαρτυρίες μπάτσων (τα έχουμε ζήσει κι εδώ αυτά), ώστε να στείλουν ένα τρομοκρατικό μήνυμα: «αυτά θα αντιμετωπίζει όποιος έρχεται από άλλη χώρα και συμμετέχει σε μαχητικές διαδηλώσεις στην Ιταλία. Δεν έχει σημασία αν ο ίδιος έκανε κάτι. Σημασία έχει ότι συμμετείχε σε μια διαδήλωση που έγιναν επεισόδια. Αν θέλετε να μην πάθετε τα ίδια, φροντίστε να μείνετε μακριά από τέτοιες διαδηλώσεις». Πρόκειται για εφαρμογή της φασιστικής αρχής της συλλογικής ευθύνης, με την οποία το ιταλικό ιμπεριαλιστικό κράτος είναι εξοικειωμένο εδώ και πολλές δεκαετίες. Δεν είναι τυχαίο, άλλωστε, ότι για φθορές έχει θεσπιστεί ένα τόσο εξοντωτικό πλαίσιο ποινών.

Το ζήτημα, λοιπόν, είναι καθαρά πολιτικό. Πέντε έλληνες φοιτητές εκζητούνται έχοντας στοχοποιηθεί πολιτικά: συνελήφθησαν να βγαίνουν από κατελημμένο χώρο στο Μιλάνο, συμμετείχαν σε μια διαδήλωση που εξελίχθηκε σε σύγκρουση με την αστυνομία, είναι αλλοδαποί. Εχουν, δηλαδή, όλα τα χαρακτηριστικά για να χρησιμοποιηθούν ως «πρόσωπα για παραδειγματισμό».

Πολιτικά αντιμετωπίστηκε το ζήτημα και από την «πρώτη φορά Αριστερά» στην Ελλάδα. Όχι όπως θα ανέμεναν κάποιοι οπαδοί αυτής της κυβέρνησης, αλλά όπως αρμόζει σε μια κυβέρνηση αποφασισμένη να διαχειριστεί το ελληνικό κράτος σύμφωνα με τη διαμορφωμένη αστική παράδοση. Αυτό φάνηκε καθαρά από τη νυχτερινή αστυνομική επιχείρηση εισβολής στα σπίτια τους, που οργάνωθηκε για να συλληφθούν οι πέντε φοιτητές. Ακόμη και με βάση το κατηγορητήριο των ιταλικών αρχών δεν έβγαине

το συμπέρασμα ότι πρόκειται για «ιδιαιτέρως επικίνδυνα άτομα». Η νυχτερινή αστυνομική επιχείρηση, όμως, ήταν η κυβερνητική συμβολή στο «στήσιμο» που ξεκίνησε από την Ιταλία. Εγινε προσπάθεια να δημιουργηθεί η εικόνα των «ιδιαιτέρως επικίνδυνων ατόμων», που πρέπει να συλληφθούν νύχτα και αιφνιδιαστικά. Μετά από ένα 24ωρο, βέβαια, αυτό ξεφούσκωσε, αφού οι δικαστικές αρχές άφησαν και τους πέντε ελεύθερους με περιοριστικούς όρους.

Ο «δημοκράτης» υπουργός Δικαιοσύνης Ν. Παρασκευόπουλος, αυτός που παλαιότερα –ως θεωρητικός του ποινικού δικαίου- ξιφουλκούσε ενάντια στο ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης, φόρεσε και πάλι την τήβεννο του Πόντιου Πιλάτου και οχυρώθηκε πίσω από την «ανεξαρτησία της Δικαιοσύνης». Είχε όλο το χρόνο να τροποποιήσει το σχετικό νομοθετικό πλαίσιο (μόνο στο νομοσχέδιο για το σύμφωνο συμβίωσης επέφερε ένα σωρό αλλαγές στην ποινική νομοθεσία), αλλά δεν το έκανε. Δεν τροποποίησε το τρομο-πλαίσιο με το οποίο η Ελλάδα θέσπισε το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης, ούτε καν για να το φέρει στα μέτρα άλλων ευρωπαϊκών χωρών, που έχουν κρατήσει αποστάσεις και έχουν θεσπίσει ρήτρες ελέγχου από τις δικές τους έννομες τάξεις σε περιπτώσεις εκζητούμενων. Οσα έλεγε στο παρελθόν για το συγκεκριμένο νομοθέτημα ο ΣΥΡΙΖΑ, αλλά και ο ίδιος ο Ν. Παρασκευόπουλος ως καθηγητής του ποινικού δικαίου, πετάχτηκαν στα σκουπίδια, όπως και τόσα άλλα (και χωρίς να έχουν σχέση με τα Μνημόνια).

Όπως απεκάλυψαν σε συνέντευξη Τύπου στις 30 Γενάρη οι συνήγοροι των πέντε εκζητούμενων (Π. Γιαννακοπούλου, Ι. Κούρτοβικ και Κ. Παπαδάκης), ο Ν. Παρασκευόπουλος αρνήθηκε να προβεί σε μια ακόμη ενέργεια, που είναι της απόλυτης δικαιοδοσίας του και η οποία θα έβαζε φραγμό

στην έκδοση των πέντε φοιτητών. Του ζητήθηκε να ζητήσει ο ίδιος τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης για τα αδικήματα που η Ιταλία κατηγορεί τους πέντε εκζητούμενους, όπως έχει δικαίωμα σύμφωνα με το άρθρο 30 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας. Αρνήθηκε! Αν άνοιγε την ποινική διαδικασία στην Ελλάδα, οι ιταλικές αρχές θα ήταν υποχρεωμένες να προσκομίσουν όλα τα στοιχεία που υποτίθεται ότι έχουν σε βάρος των πέντε φοιτητών. Κι αν από αυτή την προδικασία προέκυπταν ενδείξεις ενοχής (πράγμα απίθανο, όπως όλα δείχνουν), οι πέντε φοιτητές θα δικάζονταν στην Ελλάδα, σύμφωνα με το ελληνικό ποινικό δίκαιο. Ακόμη κι αν η Ιταλία τους καταδίκαιε ερήμην, δε θα επιτρεπόταν η έκδοσή τους, διότι θα είχαν δικαστεί στην Ελλάδα.

Για να υπάρχει ένα μέτρο σύγκρισης, θυμίζουμε ότι η κυβέρνηση Μητσοτάκη αρνήθηκε να εκδώσει στις ΗΠΑ τον παλαιστή αγωνιστή Μοχάμεντ Χαμντάν (Ρασίντ), που κατηγορούνταν για πολύ σοβαρότερα αδικήματα (τοποθέτηση βόμβας σε αεροπλάνο της PanAm, από την οποία σκοτώθηκε ένας και τραυματίστηκαν δεκαπέντε επιβάτες). Ασκήσε δίωξη και ο Χαμντάν δικάστηκε στην Ελλάδα, με τις αμερικάνικες αρχές να στέλνουν ως μάρτυρες κατηγορίας στελέχη του FBI. Ο ΣΥΡΙΖΑ και ο Ν. Παρασκευόπουλος αποδεικνύονται χειρότεροι από την κυβέρνηση Μητσοτάκη. Παρέδωσαν τους πέντε φοιτητές στην κρίση των δικαστικών συμβουλίων, «νίπτοντες τας χείρας τους».

Το αίτημα για έκδοση στην Ιταλία των πέντε αγωνιστών φοιτητών ορίστηκε να εκδικαστεί από τρία συμβούλια εφετών, την Πέμπτη 7 (στις 11 το πρωί), την Παρασκευή 8 (στις 10 το πρωί) και τη Δευτέρα 11 Γενάρη (στις 9 το πρωί). Για όλες αυτές τις μέρες έγιναν καλέσματα για συγκεντρώσεις έξω από το Εφετείο (Λουκάρεως). Συγκεντρώσεις που πρέπει να είναι μαζικές, για να πετύχουμε την απόρριψη των ευρωπαϊκών ενταλμάτων έκδοσης κατά των πέντε φοιτητών, φράζοντας έτσι το δρόμο σε μια διαδικασία που –αν αρχίσει να εφαρμόζεται- θα εξελιχθεί σε εφιάλη. Ξέρουμε πολύ καλά πως μόνο η μαζική κινητοποίηση και η οργάνωση της αλληλεγγύης μπορεί να αναγκάσει τους κυβερνητικούς και δικαστικούς μηχανισμούς να αρνηθούν την έκδοση και να εκκαθαρίσουν την υπόθεση στην Ελλάδα.

Δημήτρης Κουφοντίνας

Δεν υπογράφω δήλωση μετάνοιας!

Μπόχα της μετεμφυλιοπολεμικής μοναρχοφασιστικής περιόδου αναδίδει το έγγραφο του Συμβουλίου των Φυλακών Κορυδαλλού, με το οποίο απορρίπτεται μια ακόμα αίτηση του πολιτικού κρατούμενου Δημήτρη Κουφοντίνα να του χορηγηθεί η άδεια που δικαιούται εδώ και χρόνια. Το γεγονός ότι αυτή η απόφαση εκδόθηκε επί των ημερών της «πρώτη φορά Αριστερά» κυβέρνησης και του «δημοκράτη» υπουργού Δικαιοσύνης Ν. Παρασκευόπουλου, που δόθηκε κόπτεται για τα δικαιώματα των κρατούμενων, επαγγελλόμενος μάλιστα τη διεύρυνσή τους, έχει τη δική του ξεχωριστή σημασία.

Στον Δ. Κουφοντίνα δεν χορηγείται η άδεια που δικαιούται διότι δεν κάνει δήλωση αποκήρυξης των ιδεών του και διότι στη φυλακή «συγχρωτίζεται» με άλλους πολιτικούς κρατούμενους!

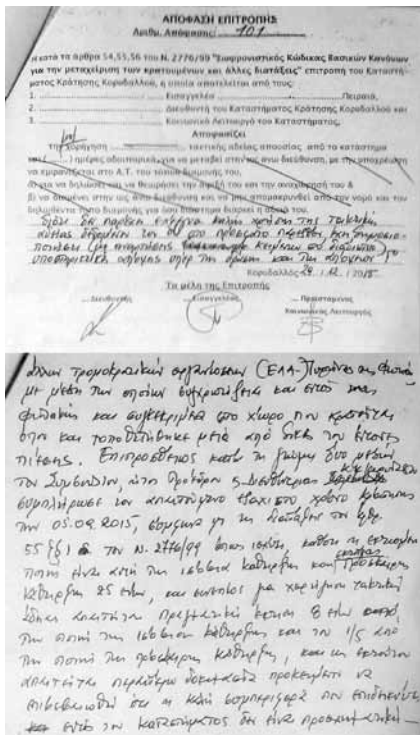
Ο Δ. Κουφοντίνας απαντά στο μετεμφυλιο-ακό έγγραφο με μια δήλωση (δημοσιεύεται ολόκληρη παρακάτω), η οποία καταλήγει με το αυτονόητο γι' αυτόν: «Όσο με αφορά, τη μόνη δήλωση που μπορώ να υποβάλω είναι ότι δεν πρόκειται να υπογράψω ποτέ δήλωση μετάνοιας, ούτε δήλωση αποκήρυξης των ιδεών μου».

Πριν παραθέσουμε ολόκληρο αυτό το κατάπτυστο έγγραφο, οφείλουμε να παρατηρήσουμε και άλλη μια πρωτοτυπία. Το έγγραφο είναι... ανυπογράφο. Φέρει μόνο μονογραφές, χωρίς τα ονόματα αυτών στους οποίους ανήκουν οι μονογραφές! Αλήθεια, τι λέει γι' αυτό ο υπουργός Δικαιοσύνης; Μπορεί να υπάρξει δημόσιο έγγραφο χωρίς την υπογραφή αυτού που το εκδίδει;

Το εμφυλιοπολεμικό έγγραφο

Η αρμόδια Επιτροπή του Καταστήματος Κράτησης Κορυδαλλού αποφάσισε στις 29 Δεκέμβρη τη μη χορήγηση τακτικής άδειας στον Δ. Κουφοντίνα με το εξής σκεπτικό (διατηρούμε τη σύνταξη και την ορθογραφία του πρωτότυπου):

«διότι δεν παρέχει εγγύγνα καλής χρήσης της τακτικής άδειας δεδομένου του ότι στο πρόσφατο παρελθόν, έχει δημοσιοποιήσει (με αναρτήσεις κειμένων στο διαδίκτυο) υποστηρικτικές απόψεις υπέρ της δράσης και των απόψεων άλλων τρομοκρατικών οργανώσεων (ΕΛΑ-) Πυρήνες της Φωτιάς με μέλη των οποίων συγχρωτίζεται και εντός φυλακής και συγκεκριμένα στο χώρο που κρατείται όπου και τοποθετήθηκε μετά από δικές του έντονες πιέσεις. Επιπροσθέτως κατά τη γνώμη δύο μελών του Συμβουλίου, ήτοι Προέδρου και Διευθύντριας Κ.Κ. Κορυδαλλού συμπλήρωσε τον απαιτούμενο ελάχιστο χρόνο κράτησης την 05.09.2015,

σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 55 παρ. 1 του Ν. 2776/99 όπως ισχύει, καθότι η εκτιμώμενη ποινή είναι αυτή της ισόβιας κάθειρξης και εκτιμάς πρόσκαιρης κάθειρξης 25 ετών, και συνεπώς για χορήγηση τακτικής άδειας απαιτείται πραγματική έκτιση 8 ετών από την ποινή της ισόβιας κάθειρξης και του 1/5 από την ποινή της πρόσκαιρης κάθειρξης, και ως εκ τούτου απαιτείται περαιτέρω δοκιμασία προκειμένου να επιβεβαιωθεί ότι η καλή συμπεριφορά που επιδεικνύει εντός του καστήματος δεν είναι προσχηματική».

Η συγκεκριμένη απόφαση δεν αφορά μόνο τον Δ. Κουφοντίνα. Αφορά το σύνολο των κρατούμενων (πολιτικών και μη), αφού—πέρα από το αποκρουστικό σκεπτικό του—παραβιάζει ευθέως τον ίδιο το Σωφρονιστικό Κώδικα, όπως σωστά επισημαίνει στη δήλωσή του ο Δ. Κουφοντίνας. Και το ερώτημα είναι: θα επιτρέψουμε να παγιωθεί και να διαιωνίζεται αυτό το καθεστώς; Ουδείς δικαιούται να κλείνει τα μάτια του και να σιωπά.

Δήλωση του Δημήτρη Κουφοντίνα

Επειδή θεωρώ ότι τα δικαιώματα δεν είναι παραχωρήσεις της εξουσίας, αλλά κατακτήσεις έπειτα από σκληρούς αγώνες, κατακτήσεις τις οποίες όλοι οφείλουμε να υπερασπιζόμαστε, από την πλευρά μου, όσο αφορά τα δικαιώματα των πολιτικών κρατουμένων, υποβάλλω από το 2011—αραιά η αλήθεια είναι—αιτήσεις για το δικαίωμα της άδειας. Όλες αυτές οι αιτήσεις απορρίπτονταν με συνοπτι-

κές διαδικασίες και σαθρές αιτιολογήσεις.

Η τελευταία αίτηση που υπέβαλα επί «αριστερής» μνημονιακής κυβέρνησης ήταν τον Αύγουστο του 2015, η οποία, αφού «ξεχάστηκε» επί μήνες σε ένα συρτάρι, απορρίφθηκε τις τελευταίες μέρες του 2015. Η απόρριψη αυτή όμως μας αφορά όλους, επειδή εντάσσεται στο πλαίσιο της συστηματικής περιστολής κάθε δικαιώματος και της ποινικοποίησης κάθε κινητοποίησης (με πιο πρόσφατη, τη νομοθέτηση φυλάκισης τριών ετών για «παρεμπόδιση λειτουργίας αυτοκινητοδρόμου»—προφανώς από τους αγρότες).

Στην περίπτωση της αίτησής μου, το υπουργείο Δικαιοσύνης, καλυπτόμενο πίσω από μία εισαγγελέα, μεταμφιέζει το Πειθαρχικό Συμβούλιο της φυλακής σε νομοθετικό «σώμα» που αποφασίζει ότι πλέον οι ισοβίτες δεν μπορούν να πάρουν άδεια στα 8 χρόνια, αλλά τώρα στα 13. Γράφοντας έτσι στα παλιά του τα παπούτσια τον ίδιο τον νόμο τους, τις γνωμοδοτήσεις του Αρείου Πάγου, τις αποφάσεις σε όλες τις φυλακές για παροχή άδειας σε εκατοντάδες ισοβίτες από τα 8 χρόνια, ακόμα και το ίδιο το υπουργείο που μέχρι σήμερα δεν διανοήθηκε να ελέγξει κανένα Π.Σ. καμίας φυλακής για άδειες στα 8 χρόνια.

Ταυτόχρονα μετέτρεψε το Πειθαρχικό Συμβούλιο σε Επιτροπή ελέγχου και παροχής Πιστοποιητικού Κοινωνικών Φρονημάτων, αλλά και Επιτροπή Λογοκρισίας, αφού με εγκαλεί για δημοσιεύσεις στο διαδίκτυο απόψεων οι οποίες «υπερασπίζονται άλλες τρομοκρατικές οργανώσεις». Με κατηγορεί, επίσης, ότι «συγχρωτίζομαι» (sic!) με άλλους πολιτικούς κρατούμενους, τους οποίους προφανώς θα έπρεπε να αποφεύγω ως σύγχρονα «μιάσματα».

Τέλος, μου ανακοινώνει ότι οφείλω να «δοκιμαστώ», δηλαδή να πάσω να υπερασπίζομαι τις ιδέες μου, να μην τις προβάλλω, να τις αποκηρύξω τελικά.

Είναι καιρός πλέον το υπουργείο να πάψει να κρύβεται πίσω από τα όργανα της φυλακής και να αναλάβει τις ευθύνες του. Αν θέλει, ας καταργήσει τον νόμο για τις άδειες, ή ας τον τροποποιήσει με τη ρητή διατύπωση ότι, όσο αφορά τους πολιτικούς κρατούμενους «δεν δικαιούνται άδειας», όπως επίσης και «δεν δικαιούνται διά να ομιλούν», ας εισαγάγει τέλος έναν νέο 509, ώστε ο εξευτελισμός αυτής της «αριστεράς» να γίνει τέλειος.

Όσο με αφορά, τη μόνη δήλωση που μπορώ να υποβάλω είναι ότι δεν πρόκειται να υπογράψω ποτέ δήλωση μετάνοιας, ούτε δήλωση αποκήρυξης των ιδεών μου.

Δημήτρης Κουφοντίνας

Ειδική πτέρυγα Φυλακών Κορυδαλλού
7.1.2016

Αξεσουάρ της Θοδώρας

Είναι δυνατόν να δημιουργείται για πρώτη φορά στη χώρα «θεσμός» υπό τον βαρύγδουπο τίτλο «Φόρουμ Βιομηχανίας», να εξαγγέλλεται σαν ένα πολιτικό και θεσμικό «όργανο εθνικής συνεργασίας» το οποίο θα συμβάλει με προτάσεις στη συστηματική αντιμετώπιση των δομικών προβλημάτων του χώρου της βιομηχανίας, λειτουργώντας συμβουλευτικά προς τον εκάστοτε αρμόδιο για τη Βιομηχανία υφυπουργό, να θέτει σαν στόχο του να δημιουργήσει τις προϋποθέσεις πολιτικής, κοινωνικής και διοικητικής συνεργασίας στην τροχιά της ανασυγκρότησης του βιομηχανικού τομέα και της μεταποίησης (η υφυπουργός Τζάκρη τα είπε όλ' αυτά) και από την πανηγυρική πρώτη συνεδρίασή του, που έγινε την περασμένη Δευτέρα, να απουσιάζουν όχι μόνο οι συναρμόδιοι υπουργοί (Περιβάλλοντος Ενέργειας, Αγροτικής Ανάπτυξης, Παιδείας, Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης), αλλά ακόμη και ο αρμόδιος υπουργός Οικονομίας, Ανάπτυξης, Τουρισμού και πολιτικός προϊστάμενος της Τζάκρη Γ. Σταθάκης; Είναι δυνατόν να μην αποστέλλεται ούτε ένα Δελτίο Τύπου από το υπουργείο και να μην αναγράφεται τίποτα στην ιστοσελίδα του;

Στην παιδική χαρά της δεύτερης κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ όλα είναι δυνατά. Ακόμη και να μπορεί η Τζάκρη να στήσει Φόρουμ Βιομηχανίας, στο οποίο ο αρμόδιος υπουργός και γενικά η κυβέρνηση δε δίνουν καμιά σημασία. Το αντιμετωπίζουν σαν ένα προσωπικό αξεσουάρ της πρώην υφυπουργού του Γιωργάκη και νυν υφυπουργού του Τσίπρα, κάτι ανάλογο με τα εντυπωσιακά ρούχα και τις ακόμα πιο εντυπωσιακές γόβες που συνηθίζει να φορά η εν λόγω κυρία.

Πρόκειται καταρχάς για πολιτική αθλιότητα. Στήνουν υφυπουργεία μόνο για να βολέψουν κάποιους στους οποίους υποσχέθηκαν θώκους για να τους πάρουν μαζί τους (η Τζάκρη είναι μια τέτοια περίπτωση). Όμως τα υφυπουργεία αυτά κοστίζουν: μισθός υφυπουργού, μισθοί συμβούλων και μετακλητών υπαλλήλων κτλ. Και οι δραστηριότητές τους επίσης κοστίζουν. Όπως αυτό το άνευ αντικειμένου Φόρουμ Βιομηχανίας, το οποίο αγνοεί προκλητικά ο αρμόδιος υπουργός. Που θα έχει «μία συντονιστική επιτροπή και έξι τεχνικές υποομάδες».

ΥΓ. Στην εναρκτήρια-πανηγυρική συνεδρίαση του αξεσουάρ της Τζάκρη από πολιτικά πρόσωπα ήταν μόνον αυτή και ο γενικός της γραμματέας. Τα άλλα υπουργεία αντιπροσωπεύτηκαν (αν αντιπροσωπεύτηκαν) από υπάλληλους, των οποίων τα ονόματα δεν ανακοινώθηκαν. Ήταν εκεί οι πρόεδροι των «κοινωνικών εταιριών» (ΣΕΒ, ΓΣΕΕ κτλ.) και ο πρόεδρος της Ένωσης Περιφερειών Κ. Αγοραστός, ο οποίος φωτογραφίστηκε με τη Τζάκρη και διένειμε τη φωτογραφία στα θεσσαλικά ΜΜΕ, για να κάνει την προσωπική του διαφήμιση.

«Αριστερός» γενιτσαρισμός

Ακούγαμε το βράδυ της περασμένης Δευτέρας, σε εκπομπή της ΕΡΤ, τον βουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ Γιάννη Θεωνά (παλιό κορυφαίο συνδικαλιστικό στέλεχος του Περισσού, υποδιοικητή και στη συνέχεια διοικητή του ΙΚΑ στην πρώτη συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ), να εξηγεί με παραστατικό τρόπο πώς έγινε η ληστεία των αποθεματικών του ΙΚΑ τις δεκαετίες '60-'80, με την άτοκη ή χαμηλότοκη υποχρεωτική κατάθεσή τους στην ΤτΕ, απ' όπου χρησιμοποιούνταν για τη χρηματοδότηση ιδιωτικών επενδύσεων.

Μια χαρά τα έλεγε. Και δεν σιγκουνεύτηκε καθόλου στους χαρακτηρισμούς για τις κυβερνήσεις εκείνων των δεκαετιών που καταλήστευσαν την κοινωνική ασφάλιση. Κι όταν έφτασε στο «διά ταύτα», υποστήριξε το σχέδιο Κατρούγκαλου! Ένα σχέδιο που θα γίνει πολύ χειρότερο όταν περάσει από την κρησάρα της τρόικας και το οποίο δεν κάνει τίποτ' άλλο από το να κάνει χειρότερους τους νόμους Λοβέρδου-Παπακωνσταντίνου του 2010, καταργώντας επί της ουσίας την Κοινωνική Ασφάλιση και βάζοντας στη θέση της μια άθλια προνοιακή πολιτική. Ο γέγονε γέγονε, είναι το μότο των γενίτσαρων τύπου Θεωνά. Να μην καταληστεύτηκαν τα Ταμεία, αλλά δε φταίμε εμείς γι' αυτό, φταίνε οι προηγούμενες κυβερνήσεις. Εμείς βρήκαμε μια διαμορφωμένη κατάσταση και εκείνο που κάνουμε είναι να δώσουμε λύση. Τι λύση; Προς όφελος του κεφαλαίου και του αστικού κράτους. Διότι το κεφάλαιο είναι το θεμέλιο της κοινωνίας και δεν πρέπει να το θίξουμε!

κοράκι ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

Με μία μπάλα στα πόδια για του μαγαζιού την κονόμα

ΚΗ «Διογένης ΜΚΟ» είναι μια Αστική Μη Κερδοσκοπική Εταιρία με έδρα την Αθήνα, που συστάθηκε στις αρχές του 2010 για την υποστήριξη, μέσα από ένα ευρύ φάσμα δραστηριοτήτων, της προσπάθειας των αστέγων και των κοινωνικά αποκλεισμένων να ενταχθούν ή να επανενταχθούν στον κοινωνικό ιστό. Βασικές δράσεις της «Διογένης ΜΚΟ» είναι η έκδοση του περιοδικού δρόμου «σχεδία» και η σύσταση της εθνικής ποδοσφαιρικής ομάδας αστέγων, με την ετήσια συμμετοχή της στο Παγκόσμιο Κύπελλο Αστέγων (Homeless World Cup). Ως σημαντικός ποδοσφαιρικός-κοινωνικός θεσμός, το παγκόσμιο κύπελλο αστέγων καθιερώθηκε με πρωτοβουλία του Διεθνούς Δικτύου Εφημερίδων Δρόμου (International Network of Street Papers), με την υποστήριξη της ΟΥΕΦΑ και του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών (ΟΗΕ), ενώ το επίσημο σύνθημα της διοργάνωσης είναι «Γκολ στη Φτώχεια» (Kick Out Poverty). Η «Εθνική Αστέγων», στον ετήσιο διαγωνισμό «The Power of Football», που διεξάγεται υπό τη ΦΙΦΑ, συμπεριλήφθηκε στα τρία κορυφαία κοινωνικά project σε παγκόσμιο επίπεδο, για τον τρόπο που αξιοποιεί το ποδόσφαιρο στην προσπάθεια για μια καλύτερη κοινωνία.

Σε απλά ελληνικά, με πρόσημα την υποστήριξη ευπαθών ομάδων και την ενεργοποίηση και κοινωνική (επαν)ένταξη ατόμων που βιώνουν τη φτώχεια και τον κοινωνικό αποκλεισμό στις πιο ακραίες τους μορφές, το ποδόσφαιρο χρησιμοποιείται από τη «Διογένης ΜΚΟ» και τις αντίστοιχες ΜΚΟ σε παγκόσμιο επίπεδο για να εξασφαλίσουν ζεστό χρήμα και να βγάλουν καλό μεροκάματο. Όσο για το σλόγκαν που χρησιμοποιούν: «Με μία μπάλα στα πόδια! Γιατί πολύ απλά... μία μπάλα μπορεί να αλλάξει τον κόσμο», ένα μόνο σχόλιο. Μπορεί να είναι πιασάρικο επικοινωνιακά, όμως δεν έχει καμιά σχέση με την πραγματικότητα, αφού είναι κάτι περισσότερο από σίγουρο ότι ο κόσμος δε θα αλλάξει με μια ποδοσφαιρική μπάλα.

Στην προσπάθεια να αποδώσει με τον καλύτερο τρόπο το ρόλο των απανταχού «Διογένης ΜΚΟ» η στήλη υιοθέτησε το σλόγκαν-τίτλο του μονόστηλου.

Επικοινωνιακό φιάσκο για τους γιαλαντζί φιλάνθρωπους

Την Τετάρτη 29/12/2015 πραγματοποιήθηκε στο ΟΑΚΑ, φιλικός ποδοσφαιρικός αγώνας ανάμεσα στην ΑΕΚ και την Εθνική Αστέγων, ο οποίος -παρά την προσπάθεια του δημοσιογραφικού εσμού να πείσει για το αντίθετο- αποδείχτηκε φιάσκο για την κιτρινόμαυρη ΠΑΕ, τόσο σε επικοινωνιακό επίπεδο όσο και σε επίπεδο προσέλευσης κόσμου.

Αρχικά έγινε προσπάθεια να χρησιμοποιηθεί ο αγώνας για να αναδειχτεί το κοινωνικό πρόσωπο της ΠΑΕ ΑΕΚ, όπως αποδεικνύεται τόσο από τα δημοσιεύματα των εφημερίδων και των αθλητικών site, όσο και από το κιτρινόμαυρο site AEK1924.gr που διαφήμιζε τον αγώνα με το παρακάτω κείμενο: «Η ΑΕΚ δείχνει το κοινωνικό της πρόσωπο και στο πλαίσιο αυτό, διοργάνωσε φιλική αναμέτρηση με την Εθνική Αστέγων, με το μόντο του αγώνα να είναι “Με μία μπάλα στα πόδια! Γιατί πολύ απλά... μία μπάλα μπορεί να αλλάξει τον κόσμο”. Την εξέλιξη της αναμέτρησης μπορείτε να την παρακολουθήσετε απ’ όπου κι αν βρίσκεστε μέσω της εξελεγμένης πλατφόρμας του AEK1924.gr».

Όταν όμως έγινε γνωστό ότι για το συγκεκριμένο αγώνα, που τον παρακολούθησαν 1.500 - 2.000 άτομα, δόθηκαν στην ΠΑΕ ΑΕΚ από την Περιφέρεια Αττικής περίπου 13.000 ευρώ, τα δεδομένα άλλαξαν και η διοίκηση της ΠΑΕ ΑΕΚ προσπάθησε ανεπιτυχώς να πείσει ότι δεν έχει σχέση με το «έγκλημα», ότι δεν ήταν αυτή που διοργάνωσε τον αγώνα και ότι τα χρήματα

δόθηκαν για τα λειτουργικά έξοδα του ΟΑΚΑ. Αρκεί μια απλή ανάγνωση των δηλώσεων του διευθυντή επικοινωνίας της ΠΑΕ ΑΕΚ, Ανδρέα Δημάτου, στον ραδιοφωνικό σταθμό Sport24 Radio 103,3 για να δείξει την αμνηχανία της επίσημης ΑΕΚ σχετικά με το κόστος του φιλικού.

Στην παρέμβασή του ο Δημάτος τόνισε: «Να διευκρινίσω το εξής, ακόμα και από την πρόσκληση και από την συνέντευξη Τύπου, αυτό που διευκρινιζόταν και ήταν ξεκάθαρο ήταν ότι η πρωτοβουλία ήταν από την περιφέρεια. Η ΑΕΚ δεν είπε ποτέ ότι διοργανώνει το φιλικό ή ότι πληρώνει γι’ αυτό. Οποιαδήποτε ομάδα στον κόσμο δεν καλύπτει το κόστος του φιλικού που έχει προσκληθεί. Θα μπορούσε να το πληρώσει. Η ΑΕΚ από την πρώτη στιγμή είπε ότι ήταν τιμή μας που μας καλέσατε. Η ΑΕΚ είπε ότι αποτελεί τιμή για εμάς και είναι κέρδος για εμάς. Την ΑΕΚ θα την θεωρούσα υπόλογη αν υπήρχε χρέωση, αν ήταν δικό της το γήπεδο ή αν είχε διαφημίσει αυτό το παιχνίδι και εκ των υστέρων έβγαине ότι είχε πληρώσει κάποιος άλλος. Η ΑΕΚ δεν αναφέρθηκε καν ως γηπεδούχος. Προσκληθηκε από την περιφέρεια και ήταν τιμή για εμάς. Η συμμετοχή της ΑΕΚ σε αυτό το παιχνίδι αποτελεί παράσημο. Η ΑΕΚ δεν είπε ποτέ ότι ήταν η διοργανώτρια. Αυτό που είπε η ΑΕΚ είναι ότι είπαμε να για να παίξει η εθνική αστέγων. Η ΑΕΚ είναι περήφανη που συμμετείχε σε αυτό το παιχνίδι».

Δεν χρειάζονται περισσότερα για να δείξουμε ότι η διοίκηση

της ΑΕΚ, βρέθηκε σε πολύ δύσκολη θέση αφού τα χρήματα, ακόμα και αν δόθηκαν στο ΟΑΚΑ, δεν δόθηκαν απευθείας από την περιφέρεια, αλλά μέσω της ΑΕΚ. Χωρίς να παραγνωρίζουμε τη σημασία του οικονομικού μέρους του συγκεκριμένου αγώνα, αν σταθούμε σε αυτό θα έχουμε δει το δέντρο αλλά θα έχουμε χάσει το δάσος. Δυο είναι τα πολύ πιο σημαντικά θέματα από τα 13.000 ευρώ που κόστισε η αναμέτρηση.

Το πρώτο είναι ότι ο ΣΥΡΙΖΑ συνεχίζει να έχει σχέση με τις ΜΚΟ, σε πολλές εκ των οποίων δραστηριοποιούνται μέλη και στελέχη του. Ο ρόλος αυτών των ΜΚΟ είναι, χρησιμοποιώντας ζεστό χρήμα από τα διάφορα ευρωπαϊκά ταμεία, να προσπαθούν να μας πείσουν ότι «ένας άλλος κόσμος είναι εφικτός» εντός του καπιταλισμού. Όσον αφορά τη συγκεκριμένη περίπτωση, η «Διογένης ΜΚΟ», που έχει την ευθύνη για την Εθνική Αστέγων, προσπαθεί να μας πείσει ότι ο κόσμος μπορεί να αλλάξει με μια ποδοσφαιρική μπάλα. Στο διπλανό μονόστηλο αναφέρουμε το ρόλο και τους στόχους της και δεν χρειάζεται να επεκταθούμε περισσότερο.

Το δεύτερο που πρέπει να σχολιάσουμε είναι η προσπάθεια να γεφυρωθεί το χάσμα ανάμεσα στο ΣΥΡΙΖΑ και τον Μελισσανίδη. Με πρόσχημα τη διεξαγωγή ενός φιλικού αγώνα, τέσσερις υπουργοί (Κοντονής, Τσιρώνης, Φλαμπουράρης, Μπαλάφας) είχαν την ευκαιρία να βρεθούν και να συζητήσουν με τα στελέχη της ΠΑΕ ΑΕΚ. Αλλωστε, η ευχή να μην υπάρχουν άστεγοι και άνθρωποι που υποφέρουν είχε μια διπλή απεύθυνση, αφού άπαντες εμμέσως πλην σαφώς συνδύαζαν αναφερόμενοι στην ΑΕΚ τη λέξη «άστεγη» με την ανέγερση του γηπέδου της ομάδας στη Νέα Φιλαδέλφεια, προκειμένου να έχει το δικό της σπίτι.

Δεν είναι η πρώτη φορά που υπουργοί και μεγαλοστελέχη του ΣΥΡΙΖΑ κάνουν αβάντα στο Γατούλη, ευελπιστώντας σε μπίζνες μαζί του, όμως όσο και να προσπαθήσουν πολύ δύσκολα θα καταφέρουν να φτάσουν στην τελική «λύση». Το μοναδικό τους «κέρδος» είναι να δίνουν επικοινωνιακές ευκαιρίες στο Γατούλη για να παραμυθιάζει τους κιτρινόμαυρους οπαδούς. Παρόλο που στη συγκεκριμένη περίπτωση τα πράγματα στράβωσαν και κατέληξαν σε επικοινωνιακό φιάσκο, είναι σίγουρο ότι θα ξαναπροσπαθήσουν στο μέλλον, ελπίζοντας ότι κάποια στιγμή θα τα καταφέρουν.

Κος Πάπιας
 papias@eksegersi.gr

ΣΙΝΕΜΑ

INTA PANAXANTE

Η ιστορία της Ναχίντ

Μία ακόμη ιρανική ταινία θέτει στο προσκήνιο τη θέση της γυναίκας. Λίγα χρόνια μετά το πολύ επιτυχημένο «Ένας χωρισμός», μια παρόμοια προσπάθεια -και μάλιστα με την ίδια πρωταγωνίστρια- από την πρωτοεμφανιζόμενη ιρανή σκηνοθέτιδα έρχεται να μας υπενθυμίσει τη δεινή κατάσταση που έχουν να αντιμετωπίσουν οι γυναίκες εκεί.

Η Ναχίντ ήταν παντρεμένη με έναν ανεκδιήγητο τύπο και έχουν μαζί ένα παιδί, την κηδεμονία του οποίου έχει η ίδια, ύστερα από συμφωνία με τον πρώην σύζυγό της ότι δε θα ξαναπαντρευτεί ποτέ. Η Ναχίντ όμως ξαναερωτεύεται και θέλει να διεκδικήσει το δικαίωμά της στην ευτυχία. Δίπλα της τελικά δε θα σταθεί σχεδόν κανένας.

Η σκηνοθέτιδα διακατέχεται από βαθιά κριτική διάθεση απέναντι στις κατεστημένες θεοκρατούμενες κοινωνικές αντιλήψεις και επιταγές ως προς το ρόλο της γυναίκας-μάνας. Μοτίβο στην ταινία αποτελεί η εικόνα της θάλασσας το χειμώνα, το οποίο περιβάλλεται από μουντά φόντα καθόλη τη διάρκειά της, δημιουργώντας έτσι μια βαριά και μελαγχολική ατμόσφαιρα. Η Παναχαντέ παρουσιάζει μια άρτια ταινία, η οποία βασίζεται, εκτός από το περιεχόμενό της, σε ένα πολύ σφιχτοδεμένο σενάριο και στις εξαιρετικές ερμηνείες των πρωταγωνιστών της.

ANTAM MAKEI

Το μεγάλο σορτάρισμα

Τέσσερις περιθωριακοί χρηματιστές προβλέπουν κάποια χρόνια πριν το εμβληματικό έτος 2008 ότι η αγορά ακινήτων θα καταρρεύσει και πείθουν τις τράπεζες να φτιάξουν τα ανάλογα προϊόντα. Κι έτσι αυτοί, με την κατάρρευση, βγαίνουν εκατομυριοίχοι.

Ο Ανταμ Μακέι, που έχει μακρά θητεία στην κωμωδία, διάβασε το ομώνυμο βιβλίο του Μάικλ Λιούις και αμέσως θέλησε να το μεταφέρει στη μεγάλη οθόνη. Ο Μακέι (με βάση τη δουλειά του Λιούις) αποπειράται να εξηγήσει τι τελικά συνέβη και προκλήθηκε όλη αυτή η παγκόσμια καταστροφή. Προσπαθεί όσο πιο απλά γίνεται να εξηγήσει με έξυπνους κινηματογραφικά τρόπους τους διάφορους οικονομικούς όρους και ταυτόχρονα παραβάλλει σειρά από πραγματικά στοιχεία. Για παράδειγμα, πόσοι έχασαν τις δουλειές τους, τα σπίτια τους κτλ. στην Αμερική. Κι όλα αυτά μέσα από την ιστορία του, των τεσσάρων δηλαδή χρηματιστών που έγιναν πλούσιοι όταν όλος ο πλανήτης βούλιαζε.

Φυσικά, μην περιμένετε από μια χολιγουντιανή παραγωγή να κάνει κριτική στην πολιτική οικονομία από μαρξιστική σκοπιά! Το όλο σκεπτικό στηρίζεται στο σκάνδαλο των τραπεζών γύρω από την αγορά ακινήτων στην Αμερική. Η όλη ανάλυση για την κρίση του κεφαλαίου περιορίζεται σε αυτό και την απληστία κάποιων αχόρταγων τραπεζιτών.

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

Under Pressure - we will rock you

Και οι πρόσφυγες πνίγονται συνεχώς (πληρώνουν με τη ζωή τους την... ανθρωπιά της Δύσης)

Η έλλειψη συνδετικού κρίκου βαραίνει...

Το ξυρίζεσθαι ουκ έστιν φιλοσοφείν

Kuhle Wampe

Η πείνα και η καραμπίνα

Του γουρουνιού του αστισμού πρέπει να κόψουμε τα πόδια... ΟΛΑ

► Μας δουλεύει η ΕΠΟΧΗ (3-1-16) με τον τίτλο «Ανοιχτά σύνορα - ασφαλείς άνθρωποι». Θράσος.

► Γράφει στο κύριο άρθρο της η Καθημερινή (kathimerini.gr, 30/12/15): «Στην κατάσταση που είναι η οικονομία και η χώρα χρειάζονται συνεργασίες όχι ιδεοληπτικές εχθρότητες» - αναφέρεται στις «επενδύσεις». Τι έχει σημειώσει ο πρόεδρος του ΣΕΒ Θ. Φέσσας σε συνέντευξή του στην «Οικονομική Επιθεώρηση»: «Το πρόβλημα μ' εμάς είναι ότι συχνά η πολιτική συζήτηση ανάγεται σε προσλαμβάνουσες άλλης παλιάς εποχής. Μεταξύ ιδεοληψιών της Αριστεράς και κυνικότητας της δεξιάς υπάρχει ένας μέσος δρόμος (που είναι) και κοινωνικά δίκαιος και οικονομικά αποτελεσματικός». Και η συγκυβέρνηση Σ.ΑΝΕΛ; Σφαγιάζει (και) τις επικουρικές συντάξεις ως ένδειξη καλής θελήσεως...

► Στη συνάντηση Κουτσούμπα - Παυλόπουλου ο πρώτος «ζήτησε» νομοθετικές ρυθμίσεις για τις μονογονεϊκές οικογένειες. Απ' τον Παυλόπουλο; Τον «ανεξάρτητο»;

► Diem 25 ο Βαρούφ-Μπαρούφ. Carpe diem;

► Επάγγελμα, τι επάγγελμα, επάγγελμα ληστής. (... τύχη, μάγκες).

► Φυσικά και δεν προξενεί εντύπωση η απλή αναπαραγωγή του αντιασφαλιστικού ξεπατώματος από την αντιπολιτευόμενη (.) ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ (kathimerini.gr, 5/1/16, «Νέοι συνταξιούχοι και υψηλόμισθοι οι μεγάλοι χαμένοι»).

► Η ίδια Καθημερινή (την ίδια ημέρα) αδημονεί: «Ακόμη στα χαρτιά η αύξηση τιμών των συγκοινωνιών».

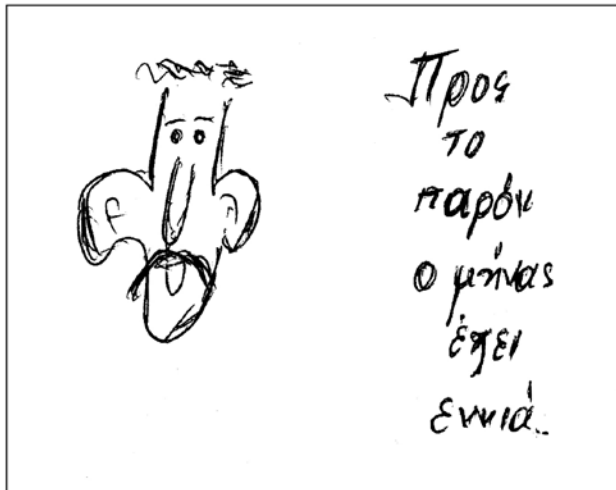
ΚΟΥΥΕΝΤΙΝ ΤΑΡΑΝΤΙΝΟ

Οι μισητοί οκτώ

Κλασικός Ταραντίνο... Συνεχείς ανατροπές, ευφάνταστοι διάλογοι, σαρκαστική διάθεση και πολύ αίμα χαρακτηρίζουν και αυτή του την ταινία.

Οκτώ τελειώς διαφορετικοί άνθρωποι βρίσκονται αποκλεισμένοι σε ένα καταφύγιο στα βουνά του Ουαϊόμινγκ, λίγα χρόνια μετά τη λήξη του αμερικανικού εμφυλίου πολέμου. Μια καταζητούμενη, ένας κυνηγός κεφαλών, κι άλλος κυνηγός κεφαλών, μαύρος, που πολέμησε στο πλευρό των βόρειων, ένας δήμιος, ένας που ισχυρίζεται ότι θα γίνει σερίφης, γιος ενός διάσημου νότιου αντάρτη, ένας γέρος διάσημος νότιος αντάρτης, ένας ήσυχος Μεξικανός κι ένας ακόμη πιο ήσυχος που κάθεται στην ακρούλα του...

Ο Ταραντίνο επιστρέφει στα γουέστερν και πείθει τον Μορι-

Ριζάρδος ο Τερντούαρδος

► Μύθοι της αντιπολίτευσης: «Σφοδρή επίθεση της κυβέρνησης σε ΠΑΣΟΚ-ΝΔ: Εξοντώσατε και τους ασφαλισμένους και το ασφαλιστικό σύστημα» (avgι.gr, 5-1-2016). Δεν εξηγείται αλλιώς. Διότι η κοροϊδία δεν πιάνει πλέον. Έτσι οι ΣΑΝΕΛ προσπαθούν να «ταΐσουν» με σανό το πόπολο.

► «Η κυβερνητική πλειοψηφία είναι συμπαγής» (Θ. Καρτερός, avgι.gr, 5-1-2016). Τότε, γιατί συχνά-πυκνά αυτή η υπενθύμιση;

► Συμβολικά ουσιαστικό: στην επαρχία Χανάν της Κίνας, καπιταλιστές ανήγειραν με έξοδά τους άγαλμα του Μάο...

► «Δημοκρατικές διαδικασίες» είδε ο Δ. Χρήστου (avgι.gr, 3-1-2016) στην εκλογή του Σύριζα ως κυβέρνηση. Το bonus είναι δημοκρατικό, επομένως.

► Και στήριξη Τσίπρα «μέχρι τέλους» (μήπως είναι κοντά;) από τον Π. Καμμένο. Αλλά και «ανοι-

χτός» σε στήριξη της συγκυβέρνησης από Λεβέντη ή ΝΔ (σε κυβέρνηση να συμμετέχει μόνο, από κωλοτούμπες τίποτ' άλλο...).

► Πάντα μπαρούφ ο... Μπαρουφά: τι «άνοιξη της Αθήνας», τι «άνοιξη της Πράγας», φύρδη-μίγδην (efsyn.gr, 25-12-2015).

► Σαφέστατα και είναι μέλος του συμβουλίου ανθρωπίνων δικαιωμάτων του ΟΗΕ η Σαουδική Αραβία. Όλοι έχουν δικαίωμα στον αποκεφαλισμό...

► Ωστε έτσι, λοιπόν, οι σιωνιστές καθορίζουν ποιος πετάει και ποιος δεν πετάει με την συγκεκριμένη αεροπορική εταιρία;

► Και ποιος θα κάνει την αρχή, τον κρίκο για να χτίσει.

► Καζάλς ερμηνεύει Μπραμς.

► Η εργαζόμενη και άνεργη κοινωνία πρέπει να συνάψει σύμφωνο επιβίωσης.

► «Η δεξιά πτέρυγα του Εργατικού Κόμματος επιδιώκει να

μπλοκάρει τον αγώνα κατά των περικοπών και του πολέμου» (socialistworker.co.uk/art/41938/Labour+right+seeks+to+block+a+fight+against+cuts+and+war). Το «αδελφάκι» του ΣΕΚ στην Βρετανία. Πιο ουρά, γίνεται;

► Και ενώ οι περικοπές από τους Τόρυδες συνεχίζονται: «η εκδοτική εταιρία Χέϊμάρκετ δηλώνει κέρδη 5 εκ. λιρών για το 2014/2015, με τζίρο 184 εκ. λίρες» (pressgazette.co.uk, 5-1-2016).

► Σκέτο δάκρυ Τσίπρα: όταν «δάκρυσε ο Ομπάμα» - κάνοντας έκκληση στους Αμερικανούς για έλεγχο των όπλων (που υπάρχουν - και προφανώς υπερχρησιμοποιούνται - στις ΗΠΑ). Για τις σφαγές εκτός ΗΠΑ ξέχασε να πει, αλλά μιας και η χώρα του «πρωτεύει» σ' αυτό το «άθλημα» τ' άφησε γι' αργότερα...

► «Ο κόσμος προσπερνάει αδιάφορος το κλουβί μου» - Ράνταλ Τζάρελ (1959) - από το ποίημα «The Woman at the Washington Zoo» (δημοσιευμένο στο online ένθετο των TIMES, the-tls.co.uk/tls/public/article1652844.ece, 5-1-2016).

► «Παράσταση διαμαρτυρίας» του ΠΑΜΕ στο υπουργείο Εργασίας. Κρατάμε μόνο τη λέξη παράσταση...

► «Διαταξικό» κατά τον Ριζοσπάστη το κόμμα του Τσάβες, PSUV (6-1-2016).

► «Αίτια πολέμου για το λαό (το σχέδιο της κυβέρνησης για την Κοινωνική ασφάλιση)». 1η σελίδα του Ριζοσπάστη (6-1-2016). Αυτό που δεν υπάρχει είναι το ΠΩΣ οργανώνεται αυτός ο «πόλεμος». Σε «γενναιότητα» συναγωγίζεται και το ΠΡΙΝ...

Βασίλης

κόνε να γράψει μουσική για την ταινία του. Μετά τον πολύ επιτυχημένο «Τζάνγκο» του, επιστρέφει με φόντο στην ταινία του τα γεγονότα του εμφυλίου πολέμου. Όσοι αγαπάτε Ταραντίνο θα ευχαριστηθείτε την ταινία, παρά τη μεγάλη της διάρκεια.

Ελένη Π.

οι τοίχοι έχουν φωνή

◆ Εξω από τις φυλακές Κορυδαλλού, παραμονή πρωτοχρονιάς, στη διάρκεια του πρωινού επισκεπτήριου. Επειδή εμείς δεν αναρωτιόμαστε για το αν υπάρχουν πολιτικοί κρατούμενοι (όπως ο φαρισαίος υπουργός Δικαιοσύνης του ΣΥΡΙΖΑ), δε χρειάζεται να προσθέσουμε κανένα σχόλιο. Η φωτογραφία «μιλάει».

◆ Στο φόντο η βιτρίνα του μεγαλοκαταστήματος «Ιανός», που έχει το θράσος να αυτοπροσδιορίζεται ως «αλυσίδα πολιτισμού», και μπροστά τα πανό των διαμαρτυρόμενων και καταγγελλόντων βιβλιουπάλληλων. Χριστουγεννιάτικη εικόνα στο κέντρο της Αθήνας. Και γιατί μαζεύτηκαν οι βιβλιουπάλληλοι να διαμαρτυρηθούν ειδικά μπροστά απ' αυτό το μαγαζί; Γιατί οι καπιταλιστές ιδιοκτήτες του δεν αρκούνται στην υπερεκμετάλλευση των εργαζόμενων και στην επιβολή ενός εργασιακού καθεστώτος που θυμίζει γαλέρα (μέχρι και ηλεκτρονική παρακολούθηση της «απόδοσης» κάθε εργαζόμενου έχουν επιβάλει). Προχώρησαν και στην ποινικοποίηση των εργατικών αγώνων, επιστρατεύοντας τα ΜΑΤ για να σπάσουν παλαιότερη κινητοποίηση για την υπεράσπιση της κυριακάτικης αργίας και οδηγώντας δύο εργαζόμενους στα ποινικά δικαστήρια, όπου καταδικάστηκαν σε πρώτο βαθμό.

◆ Ο καθείς και τα όπλα του. Παραδοσιακός (ως πασόκος) ο αναπληρωτής υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης Μ. Μπόλαρης μας έστειλε κάρτα μ' ένα θρησκευτικό πίνακα (φάνη, Παναγία, Χριστός κτλ.), συνοδευόμενη από το εξής κείμενο: «Την ειρήνη των Χριστουγέννων εν ανθρώποις και στη ζωή μας. Η χώρα έχει και τις δυνάμεις και τις δυνατότητες για να πορεύεται με σχέδιο και ελπίδα. Καλά Χριστούγεννα!» Αντίθετα, ο υπουργός Περιβάλλοντος Π. Σκουρλέτης μας έστειλε μια κάρτα ασορτί με τη συριζαϊκή πολιτική αγυρτεία. Κατακόκκινο φόντο, στο κάτω μέρος οι ευχές και στην κορυφή δυο στίχοι του Ναζίμ Χικμέτ: «Τις πιο όμορφες μέρες μας δεν τις έχουμε ζήσει ακόμα...». Ε, ρε, βρεγμένη σανίδα που χρειάζεται. Εμείς τις πιο όμορφες μέρες μας σίγουρα δεν τις έχουμε ζήσει ακόμα. Ο Σκουρλέτης τις ζει εδώ κι ένα χρόνο κι επειδή ξέρει ότι δε θα κρατήσουν πολύ, φροντίζει να τις απολαμβάνει...

ΥΓ. Τους ξεπέρασε όλους ο Δ. Στρατούλης (της ΛΑΕ πλέον), που έστειλε ευχετήρια κάρτα μ' ένα τετρακάταρτο ιστοφόρο να πλέει με φουσκωμένα... κατακόκκινα πανιά!

Διανύοντας τον 20ό χρόνο κυκλοφορίας η «Κόντρα» απευθύνεται και πάλι στους αναγνώστες της, ζητώντας την οικονομική τους στήριξη.

Αυτή θα εξασφαλίσει την απρόσκοπτη κυκλοφορία της, πάντα μαχητική και αποκαλυπτική.

Πρωτοχρονιάτικα, με σtil αδιάφορο, σα να έλεγε κάτι γνωστό σε όλους, ο αναπληρωτής υπουργός Οικονομικών (και δεξί χέρι του Δραγασάκη) Γ. Χουλιαράκης το ξεφούρνισε: για να κλείσει η πρώτη αξιολόγηση, πρέπει να συμφωνήσουμε με την τρόικα και το δημοσιονομικό κενό του 2016. Είναι ο άλλος τρόπος για να πεις: «ετοιμαστείτε για πρόσθετα αντιλαϊκά μέτρα».

Και οι διαβεβαιώσεις του Τσίπρα ότι με το Ασφαλιστικό τελειώνουν όλα τα κακά και πιάνουμε πάτο, από τον οποίο μόνο προς τα πάνω θα κινού-

Εκτός από το Ασφαλιστικό

Ερχονται και νέα αντιλαϊκά μέτρα

μαστε πλέον; Αυτές ήταν για να κάνει καλές γιορτές ο λαουτζίκος. Αλλωστε, ο Τσίπρας είναι για να υπόσχεται μόνο καλά, έστω κι αν είναι ψέματα. Για την ανώμαλη προσέγγιση είναι οι υπουργοί και ιδίως οι τεχνοκράτες τύπου Χουλιαράκη, ο οποίος ήταν πρόσωπο απολύτως αποδεκτό από τους ιμπεριαλιστές δανειστές ακόμα και την περίοδο που οι άλλοι παρίσταναν τους σκληρούς διαπραγματευτές.

Από τα μέσα Δεκεμβρίου, όταν η τρόικα έκανε τη μίνι επιθεώρηση και έδωσε το ΟΚ για την εκταμίευση της υποδότης του 1 δισ., φρόντισε να διαρρεύσει ότι η ψήφιση του κρατικού προϋπολογισμού από την ελληνική Βουλή την αφήνει παγερά αδιάφορη. «Δεν ολοκληρώσαμε ποτέ την αναλυτική δουλειά με τις ελληνικές αρχές, ούτε συμφωνήσαμε μαζί τους ότι ο προϋπολογισμός, όπως ψηφίστηκε, θα πιάσει τον στόχο του πρωτογενούς πλεονάσματος», δήλωνε πηγή της τρόικας. Η ίδια πηγή έλεγε πως όταν γίνει ουσιαστική συζήτηση για το δημοσιονομικό κενό του 2016, θα πρέπει να συμφωνηθούν με την ελληνική κυβέρνηση επιπλέον μέ-

τρα, που υπολογίζονται κάπου μεταξύ 1 και 3 δισ. ευρώ! Όλα αυτά θα τεθούν επί τάπητος όταν η τρόικα επιστρέψει στην Αθήνα, στις 18 Γενάρη.

Αυτά έχει υπόψη του ο Χουλιαράκης και φρόντισε ν' ανοίξει τη συζήτηση για το δημοσιονομικό κενό του 2016, προιδεάζοντάς μας για την επί της ουσίας (μπορεί και τυπική) αναθεώρηση του κρατικού προϋπολογισμού που ψήφισε η Βουλή.

Την ίδια περίοδο, βέβαια, ο Τσίπρας έπαιζε το γνωστό παιχνίδι του θαρραλέου και ανυπότακτου καουμπού, δηλώνοντας πως δε θα διστάσει ακόμα και να νομοθετήσει μονομερώς. Την απάντηση την πήρε ελάχιστες μέρες αργότερα, όταν η τρόικα τον υποχρέωσε να αποσύρει από τη Βουλή το νομοσχέδιο που είχε διαφημιστεί σαν «παράλληλο πρόγραμμα», επειδή περιλάμβανε ρυθμίσεις δημοσιονομικού χαρακτήρα που δεν είχαν προηγουμένως συζητηθεί και συμφωνηθεί με την τρόικα. Το ότι οι ρυθμίσεις αυτές ήταν ασήμαντου δημοσιονομικού βάρους και δεν έβγαιναν έξω από τα όρια του Μνημονίου δεν έπαιξε κανένα ρόλο. Ήταν μια πολιτική απόφαση με σκο-

πό να στείλει το μήνυμα ότι η τρόικα δεν εμπιστεύεται την κυβέρνηση και δεν πρόκειται να την αφήσει να πάρει κανένα μέτρο του μνημονιακού πλαισίου, αν προηγουμένως δεν το θέσει υπόψη της και δεν πάρει τη σύμφωνη γνώμη της. Αφού έδωσε το ΟΚ η τρόικα, μερικά από τα φιλανθρωπικού χαρακτήρα μέτρα (επίδομα στέγασης, ρεύματος, σίτισης) θεσπίστηκαν από την κυβέρνηση με τη ντροπιαστική διαδικασία της Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου, η οποία δημοσιεύτηκε στο ΦΕΚ παραμονή Χριστουγέννων, για να περάσει όσο γίνεται στα μουλωχτά.

Αυτά, όμως, αφορούσαν περισσότερο τον πολιτικό ανταγωνισμό, ήταν ένα παιχνίδι ισχύος (με νικήτρια την τρόικα, φυσικά), ωστόσο η συζήτηση για τα νέα μέτρα του 2016 θα έχει πρακτικό περιεχόμενο. Το Μνημόνιο έχει καθορίσει το «πρωτογενές πλεόνασμα» του 2016 σε 0,5% του ΑΕΠ (κάτι λιγότερο από 90 δισ. ευρώ). Κυβερνητικά στελέχη δηλώνουν (ανώνυμα και χωρίς να δεσμεύονται), ότι ο στόχος θα επιτευχθεί με τα μέτρα που ήδη περιλαμβάνονται στον προϋπολογισμό και αναφέρουν τη μείωση των

πολεμικών δαπανών. Το ύψος της προβλεπόμενης μείωσης, όμως, είναι 2,2% του ΑΕΠ (λιγότερο από 400 εκατ. ευρώ), ποσό που απέχει πολύ από τα ποσά που δίνουν οι τρώικανοί (1 έως 3 δισ. ευρώ). Από την άλλη, υπάρχουν μέτρα που ακόμα δεν υλοποιήθηκαν (και ισοδύναμα δεν υπάρχουν), όπως η αύξηση από 11% σε 15% και από 33% σε 35% της φορολογίας για εισοδήματα από ενοίκια (το πρώτο κλιμάκιο αφορά εισοδήματα μέχρι 12.000 ευρώ και το δεύτερο εισοδήματα πάνω από 12.000 ευρώ). Αυτό αναφέρεται ρητά

στο Μνημόνιο (σελ. 1016 στο ΦΕΚ 94Α/14.8.2015, που περιλαμβάνει το νόμο 4336).

Θα υπάρξει σίγουρα φορολογικό νομοσχέδιο, που θα θεσπίσει διάφορα χαράτσια και θα κόψει τις τελευταίες φοροαπαλλαγές. Το μόνο σίγουρο είναι ότι θα υπάρξουν νέα μέτρα, γιατί οι τρώικανοί δεν πρόκειται να μηδενίσουν την εκτίμησή τους για το δημοσιονομικό κενό. Το πολύ-πολύ να κατέβουν λίγο από το πάνω όριο, αφού πρώτα αναγκάσουν την κυβέρνηση να ανέβει πολύ. Το έργο το έχουμε δει πολλές φορές από το 2010 και επί ΣΥΡΙΖΑ δε βλέπουμε τίποτα το διαφορετικό.

Επιπλέον, για να κλείσει η περιβόητη πρώτη αξιολόγηση, θα πρέπει να ψηφιστεί Μεσοπρόθεσμο Πρόγραμμα για την περίοδο 2016-2019. Ουμίζουμε ότι το «πρωτογενές πλεόνασμα» έχει συμφωνηθεί σε 1,75% του ΑΕΠ για το 2017 και σε 3,5% του ΑΕΠ για το 2018 και τα επόμενα χρόνια. Τι σημαίνει αυτό; Σημαίνει ότι θα υπάρξει και τέταρτο Μνημόνιο, όπως προανήγγειλε στα μέσα του περασμένου Δεκεμβρίου ο αντιπρόεδρος της Κομισιόν Ντομπρόβσκις.

βαθύ κόκκινο

Από ψέμα σε ψέμα

«Όλες οι μεταρρυθμίσεις του ασφαλιστικού είχαν τον χαρακτήρα ότι θέλουν να στείλουν τον λογαριασμό σε κάποια επόμενη γενιά. Πριν από το '93 - μετά το '93, πριν το 2011 - μετά το 2011. Εγώ προσωπικά υποστηρίζω έντονα την πρόταση της Επιτροπής για ενιαίους κανόνες στο συνταξιοδοτικό. Ενιαίους κανόνες αναπλήρωσης, ενιαίους κανόνες εισφορών, ενιαίοι κανόνες για το δημόσιο και τον ιδιωτικό τομέα, ενιαίοι κανόνες για όλους (...) Αν κάποιος έπαιρνε 1.000 € σύνταξη θα έχει το ίδιο ποσοστό αναπλήρωσης είτε ήταν εργαζόμενος πριν, είτε ήταν εργαζόμενος μετά τα διάφορα αυθαίρετα χρονικά όρια που έχουν τεθεί από τις διάφορες ασφαλιστικές μεταρρυθμίσεις. Ακριβώς γιατί θέλουμε να αποφύγουμε τις οριζόντιες μειώσεις και ακριβώς γιατί θέλουμε να προστατεύσουμε ιδιαίτερα τις χαμηλές συντάξεις και τα χαμηλά εισοδήματα».

Αυτά έλεγε ο Κατρούγκαλος στις 15 του περασμένου Οκτώβρη, παρουσιάζοντας σε συνέντευξη Τύπου το πόρισμα της «επιτροπής σοφών». Περιέγραφε ένα ασφαλιστικό σύστημα στο οποίο όλοι θα παίρνουν την ίδια σύνταξη, ανεξάρτητα από το αν είναι παλιόι ή νέοι συνταξιούχοι. Και προανήγγειλε τον επανυπολογισμό όλων των σημερινών συντάξεων με βάση τους νέους κανόνες που θα θεσπιστούν, ο οποίος φυσικά θα οδηγήσει σε μείωση των χορηγούμενων σήμερα συντάξεων.

Αυτά τον Οκτώβρη, γιατί στο σχέδιο νόμου που διέρρευσε την περασμένη Δευτέρα τα άλλαξε. Ναι μεν θα γίνει επανυπολογισμός όλων των συντάξεων, αλλά οι καταβαλλόμενες σήμερα συντάξεις δε θα μειωθούν. Η διαφορά που θα προκύψει για τους ήδη συνταξιούχους θα εξακολουθήσει να δίνεται ως παγωμένη «προσωπική διαφορά». Και για όσους βγουν στη σύνταξη το 2016, το 2017 και το 2018, αν η σύνταξη που θα προκύψει με το νέο σύστημα είναι μικρότερη κατά 20% απ' αυτή που θα έπαιρναν με το παλιό σύστημα, θα δοθεί «προσωπική διαφορά» ίση με το 1/2, το 1/3 και το 1/4 της απώλειας, αντίστοιχα.

Από εκεί που ο Κατρούγκαλος δήλωνε ότι δε θα υπάρχει κανένας διαχωρισμός σε παλιούς και νέους, τώρα εισάγει -τάχαμου- μπόλικους διαχωρισμούς (πριν το 2016, το 2016, το 2017, το 2018, μετά το 2018), παραβιάζοντας την υποτιθέμενη βασική αρχή της (αντι)ασφαλιστικής του μεταρρύθμισης.

Για ποιο λόγο; Μόνο για λόγους κοινωνικής δημαγωγίας. Για να πει ότι δεν κόβει καμιά κύρια σύνταξη. Κι όταν πέσει το λεπίδι και στις ήδη χορηγούμενες συντάξεις, θα ρίξει την ευθύνη στην τρόικα και στην αντιπολίτευση που δεν έβαλε πλάτη. Ο σχετικός προπαγανδιστικός ντόρος άρχισε από την ίδια κιάλας μέρα που ο Κατρούγκαλος προσπάθησε, υποτίθεται, να εξασφαλίσει τη συναίνεση της αντιπολίτευσης.

Γιατί θα πέσει λεπίδι και στις ήδη χορηγούμενες συντάξεις; Γιατί το Μνημόνιο-3 προβλέπει ότι το 2016 πρέπει να εξασφαλιστούν «εξοικονομήσεις» ύψους 1% του ΑΕΠ (περίπου 1,8 δισ. ευρώ) από το ασφαλιστικό σύστημα. Αν δεν κοπούν οι ήδη καταβαλλόμενες συντάξεις, αυτά τα λεφτά δεν εξασφαλίζονται.

Ολ' αυτά μπορείτε να τα διαβάσετε πιο αναλυτικά στο «σαλόνι» αυτού του φύλλου, όπου επιχειρείται μια πρώτη προσέγγιση του προσχεδίου που διέρρευσε ο Κατρούγκαλος, πριν το στείλει στην τρόικα. Εδώ στεκόμαστε μόνο στον πολιτικό τσαρλατανισμό και στην αδίστακτη δημαγωγία, χαρακτηριστικά που συνοδεύουν τον Τσίπρα και την κλίκα του εδώ και χρόνια. Είναι ικανοί να πουν κάτι μια μέρα και την επόμενη να πουν το αντίθετο, χωρίς να δώσουν καμιά εξήγηση.

Αυτό ακριβώς κάνει και ο Κατρούγκαλος, σε συνεργασία με το Μαξίμου. Ψέμα στο ψέμα, παραπληροφόρηση στην παραπληροφόρηση, για να καταφέρουν να περάσουν το Ασφαλιστικό από τη Βουλή, έτσι όπως θα διαμορφωθεί μετά τη διαπραγμάτευση με την τρόικα. Και μέχρι την τελευταία στιγμή θα ισχυρίζονται, όχι μόνο ότι «σώζουν το σύστημα», αλλά και ότι δεν μειώνονται οι συντάξεις!

Π.Γ.

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»

ετήσια συνδρομή 85 €

εξάμηνη συνδρομή 45€

λογαριασμός ΕΤΕ:

10087804638

KONTRA

ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης

Εκτύπωση: ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σηλιάς 5, Μεταμόρφωση